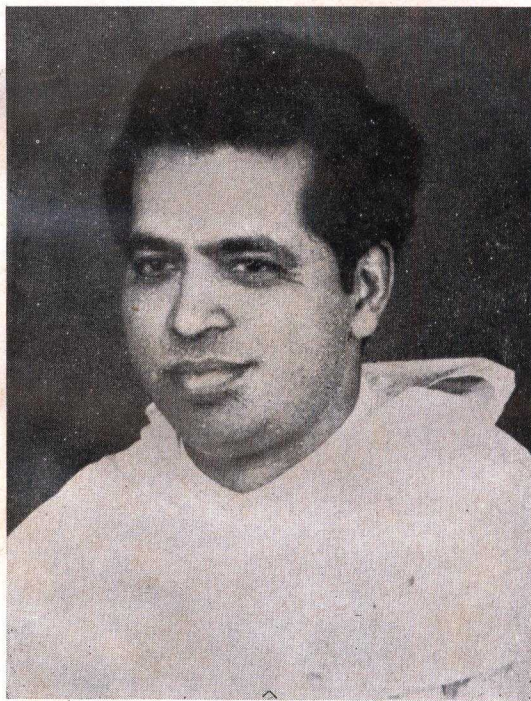

*".....I am the way, the truth, and the life;
no man cometh unto the Father, but by me"*

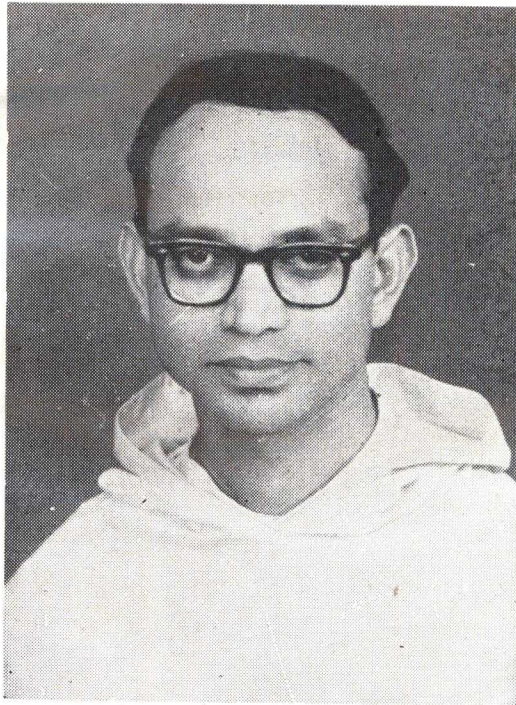
St. JOHN, 14: 6

OUR PRIOR GENERAL

Rev. Dr. Thomas Aykara, C.M.I.

OUR RECTOR

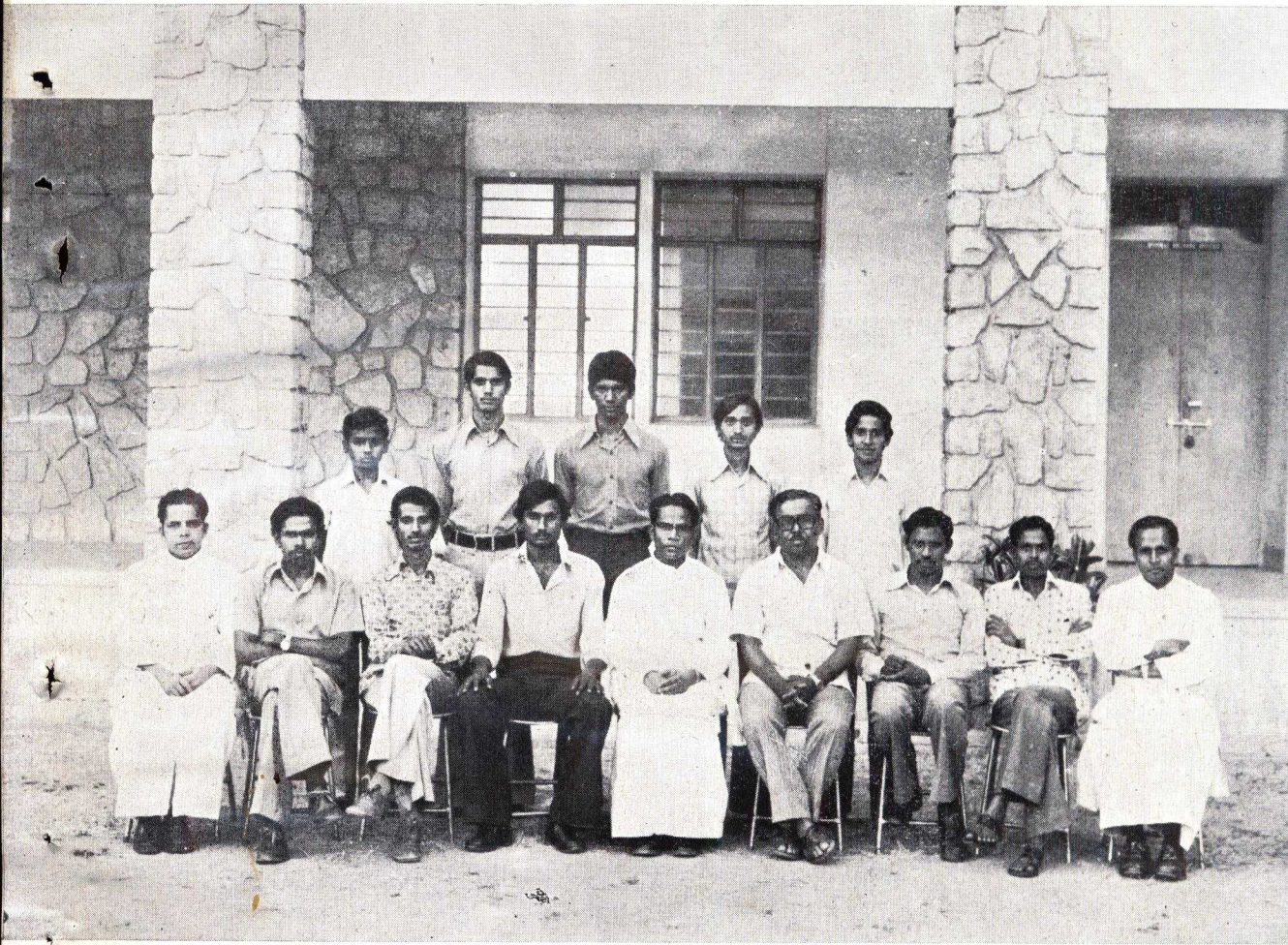
Rev. Dr. Mathias Mundadan C.M.I.

OUR PRINCIPAL

Rev. Fr. Augustine Joseph, C.M.I., M.A.
'He keeps up the light burning bright'

THE MAGAZINE COMMITTEE

Sitting Left to Right—Rev. Fr. Selvin (Bursar), Mr. Abraham Jose, Mr. Zakir Hussen, Mr. David Brave,
Rev. Fr. Augustine Joseph (Principal & Editor-in-Chief), Mr. C. Srinivasaraju (Co-ordinator),
Mr. P.T.S. Kumar, Mr. Bhaskar Sharma, Rev. Fr. Anthony

Standing Left to Right—Mr. G. P. Ramanna, Mr. Rakesh Kumar Singh, Mr. Maria Joseph Gracias,
Mr. Satishwara Rao, Mr. Ousephunny

Not in Picture— Mr. S. Carlose, Mr. Gopinath, M., Mr. Felix Anand Abraham.

ENGLISH SECTION

EDITOR: **P.T.S.KUMAR** M.A

CONTENTS

		PAGES
ANNUAL REPORT	... <i>Principal</i>	1
STUDENTS' UNION REPORT	... <i>David Brave</i>	7
DAWN OF '78	... <i>Thomas Cheeran</i>	10
THE LITTLE FLOWER	... <i>K. T. A.</i>	11
THE EPIDEMIC CALLED DRUG ADDICTION	... <i>Mathew P. J.</i>	12
THE ACHIEVEMENTS OF INDIAN ECONOMIC PLANNING—A CRITIQUE	... <i>Antony Palathingal</i>	17
SEPARATION: SUCH SWEET SORROW	... <i>Maria Gracias</i>	20
WILD LIFE	... <i>Kumara Prasad</i>	21
WORLD FOOD PROBLEM—A PERSPECTIVE	... <i>Jayanth Rama Varma</i>	23
ETERNAL LIFE	... <i>J. Doraisingh</i>	26
THE CATALOGUE OF THE PEDAGOGUE	... <i>Maria Joseph Gracias</i>	28
HIDDEN STRINGS OF APPRECIATION	... <i>Joy V. Mampilly</i>	31
CHILDHOOD	... <i>Rakesh Kumar Singh</i>	34
CHANGE	... <i>Balaji Narasimban</i>	35
ARITHMETICAL OPERATIONS	... <i>G. Shivaram</i>	38
ON WAR	... <i>Sumil Raina</i>	40
ON A WALKING STICK	... <i>Sumil Raina</i>	40
NATURAL SCIENCE DEPARTMENT TOUR	... <i>Vijaya Dbrwa & Uday Seth</i>	41
"WHERE IS THE 'EVALUATION OF MAN HEADING TO."	... <i>Shaji George</i>	43
LITERATURE HAS SERVED HUMANITY BETTER THAN SCIENCE	... <i>Rakesh Kumar Singh</i>	45
SCIENCE HAS DONE MORE TO HUMANITY THAN LITERATURE	... <i>Arul</i>	47
THE UNIVERSITY—FOR WHOM	... <i>K. Bhaskar</i>	49
CHESS IS A BEAUTIFUL GAME	... <i>N. Venkateshan</i>	50
SMILE A WHILE	... <i>R. Navil D'Souza</i>	51

Principal's Annual Report

It gives me immense pleasure to present before you the 9th Annual Report of the activities of Christ College during the academic year 1977-78. In reviewing the various activities of this year, I think, we are fairly justified in entertaining a modest sense of satisfaction and pride in our achievements. The current year under review is once again embellished and adorned by our committed zeal of excellence and service. Blessed by the Divine power of love and guidance, our college enters the decade of service with remarkable achievements. At the outset, my heart sings in grateful thankfulness of our saviour whose inspiration has sustained this infant institution.

After the University examinations to the various classes and the summer vacation, the college re-opened on the 15th of June 1977. Classes for the II year P.U.C., second and third year degree commenced on 15th of June 1977. The first year PUC classes commenced on 21st June and the first year degree classes began on 13th of July. Rev. Dr. John B. Chethimattam of Fordham University, U.S.A. blessed the new academic year by his inaugural address.

Strength

We have 1250 students on the rolls of the college of which 699 belong to the

Degree section and the rest belong to the PUC class. Our college has been recognised and patronised by students from all parts of our sacred motherland and also from abroad. This bears an ample testimony to the cosmopolitan structure of our institution thus manifesting the nobility and sanctity of an educational institution

Staff

There were some minor changes in the staff at the opening of the college. Mr Sripathi of the Commerce Department, Mr. K. V. Mathew of the Physics Department and Rev. Dr. Manickam of the

Department of Logic left our service for various reasons. Their absence was filled in by Mr. K. A. Chandrasekhar and Rev. Fr. K. Kadankavil. Our institution has always been receptive and enthusiastic about the research programmes of our teachers. In this context, Mr. T. N. Srinivasan has been granted leave to take up a Ph.D. programme in the Bangalore University. In his vacancy Mr. Anantha has been appointed. Mr. Antony Joseph has been appointed in the leave vacancy of Rev. Fr. Mani Giles. I extend a cordial and hearty welcome to the newcomers and I also record my appreciation and gratitude to those who have left our service.

Library

Library is a citadel of our civilisation and sophistication. We have made earnest efforts to encourage our students to develop a healthy reading habit and motivate self-study. In the current year, we have added not less than 1,000 volumes and a large number of periodicals. We are sincerely striving to get more funds to add more volumes to enrich our library.

Results of the Examinations

As usual, our college recorded impressive and exemplary results. In the University examinations of April 1977, the college maintained a fairly proud record of academic performance. In the PUC examination, we secured 65% with 96 First classes and 124 second classes. Rev. Paul Njaliath brought laurels and fame to our institution by securing the First Rank in the Final B.A. Examination. Rev. Paul has to his unique distinction of having secured the First Rank in all the 3 university examinations. Rajaram of Commerce Section

secured the VIth Rank in the Final B.Com. Examination, Dinesh Kumar Kedia of II B.Com. secured VII Rank, Ajit Kumar Menon and Johnson V. D. of I Year B.A. secured VIII and IX ranks respectively. In the First year B.A. B.Sc., B.Com examinations we secured 45%, while in II and III Year Degree classes, we secured 50% and 60% respectively. While congratulating the Rank winners and our past students, I earnestly hope that they would be real beacons in the service of humanity as per the tradition of this institution.

Students' Union

Consequent to the lifting of National Emergency, a new wave of enthusiasm swept our youngsters and elections to the college union was held. With justifiable pride and gratitude, I place on record that this was one of the most peaceful elections conducted in the life of the college. The elections were quite stimulating and it clearly pictured before any impartial observer, the sense of magnanimity, sophisticated competitiveness and cultured decorum observed by the winners and losers in the election. The students of the college have thus set up an impressive good example for the future generations of students. Mr. David Brave of III Year B.A. was elected as Chairman of the Students' Union, and Mr. Lala Kurian Uthup was elected as the College representative to the University Students' Council.

Activities

This year witnessed hectic and enthusiastic curricular and co-curricular activities. Our students have established an impressive record by participating and

winning various inter-collegiate competitions. From the realm of Debates to that of painting competitions, our students have won innumerable prizes. Special mention should be made of the Debating Club which has adorned our college by winning three shields in Inter-Collegiate debating competitions. The Leo Club of Bangalore Inter-Collegiate Rolling Shield has been won by Jagannathan and Jayanth Rama Varma. The National College Students' Union Debate Rolling Shield was won by Suresh John and M. Gracious. The Vijaya College Students' Union Rolling Shield for Debate was won by Jagannathan and Ajay Sachdev. Besides these meritorious and prestigious shields, our students have won innumerable individual prizes. Special mention must be made of the Debate Club Secretary, Y. B. Jagannathan who has won five individual prizes.

Our boys have also won three Inter-Collegiate Shields in Inter-Collegiate Essay Competitions. We have won "Wild Life Action Group" Essay Competition Rolling Shield, and also "N.M.K.R.V." Essay Competition Rolling Shield and also the prestigious Rolling Shield of the Indian Institute of Science Tamil Essay Competition. The Tamil Debating Team has also won the Indian Institute of Science Rolling Shield. Our boys, in all, have won six prizes in music, debate, essay and painting competitions held by the Indian Institute of Science.

I record with justifiable pride and appreciation the remarkable distinction of our Urdu Debating Team which has won for the first time the Urdu lovers' Silver Rolling Shield at Chikballapur. This Inter-State level Debate Competition was

won by Shashi Kumar Agarwal and Iqbal Ahmed Baig. (Mr. Iqbal Ahmed Baig secured the Second Prize while Shashi Kumar Agarwal secured the fourth prize).

Our college is also equipped with a well-balanced Quiz Team. The College Science Quiz Team secured the maximum points in a Quiz Contest conducted by All India Radio, Bangalore.

Our students' academic distinction has been admirably emulated by our sportsmen. The able and masterly guidance of our Physical Director, Mr. Vishakant-swamy enabled the students to display their sports and games talents in the sports spectrum in Bangalore and outside. Several of our students have represented our state and the University. Mr. Gurudutt has represented our State in the Junior Badminton Team. Kurian Samuel has represented Karnataka in the State Junior Cycling Team and Venkatesh has represented Karnataka in the Junior Chess Team competitions. Mr. M. S. Sridhar has the distinction of leading the Bangalore University Athletic Team. Mr. Roy Scaria has represented our University in the Inter-University Basketball Tournament held at Madurai. Mr. Murali has represented our University in the Inter-University Table Tennis tournaments. Jayaraj has represented our University in Football Tournaments. Mr. Chandra Sekhar has also been selected to represent the Bangalore University Athletic Team.

The performance of our students in the inter-collegiate sports arena is also commendable. Our students have won the Prestigious Rakhra Rolling Shield in the Junior Hockey Competition. Mr. Amir

Ali has won the First Prize in a Swimming Competition. The College is in the Runners-up position in the University Inter-Collegiate Swimming Competition. Special mention must be made of Gopinath (III B.A.) who has won six prizes in the Bangalore University and Dasara Weight Lifting Competitions. As a feather in our cap of achievements, the staff Badminton Team has won the National College Staff Badminton Tournament.

The Annual Basketball Tournament with its usual gusto and fervour was conducted in the second week of December 1977. The tournament was won by UVCE 'A' Team.

Our Annual Athletic Meet was held on 21st and 22nd of January 1978. Mr. K. J. Tomy and Mr. Prakash were adjudged as the Junior and Senior Champions.

It is said that youth is the truth of life. This was again proved at our Annual Spring Festival which was celebrated on 3rd, 4th and 5th of February 1978. Unlike the previous years, this colourful youth festival was celebrated in the college campus. This attractive festival culminated after the solemn prize distribution by the august Corporation Administrator Mr. Laxman Rau. The uniqueness of this year's Festival was that Christ College won the Spring Festival Rolling Shield. We are extremely thankful to the untiring and selfless efforts of all the members of the Festival Committee headed by Mr. Benny Joseph, Students' Welfare Officer.

Religion and Moral Science

Extension lectures, Film Shows and special classes were arranged on every

Wednesday on Religion and Moral Science. A good number of students profited by them.

KANNADA SANGHA

The Kannada Sangha resumed its activities for the academic year 1977-78 by releasing Kannada poetry book '*Milarepa*' by Shivaprakash. Noted Kannada poet Sri K. S. Narasimhaswamy released the book on 8th September 1977. Dr. Ramachandra Sharma was the chief guest on that day. Dr. V. Seetharamaiah, former Professor of Kannada, released an anthology of Kannada essays written by Students on 31st January 1978. The above-mentioned essays written by students were the best in a competition conducted by the Sangha in memory of noted writer "A-Na-Kru". A unique function was conducted on 16th February 1978 by the Sangha. '*Parthenium*' (Kannada Stories), '*Twatara*' (Kannada poems) and '*Burnt Smoke and Wood Ash*' (English poetry) were released by Prof. V. K. Gokak, former Vice-Chancellor of Bangalore University.

Prof. Hakla's grand magic show was conducted in aid of Kannada Sangha to promote art and literary activities on 28th September 1977. The following endowment prizes will be instituted to encourage the student community. They are Dr. G. P. Rajaratnam prize for P.U. Students and Dr. K. Sivarama Karanth prize for Degree students.

II P.U. and II Degree Kannada Students donated "Epigraphica of Karnataka" third volume to the college library.

N.C.C.

It is my pleasant privilege to present to you the 9th Annual Report of the NCC Infantry Unit of our college.

Our unit has secured remarkable honours during the year 1977-78 by the able and efficient Command of Lt. Col. F. C. Smith, the GP Commander Lt. Col. R. L. Handu, the Commanding Officer, Capt. R. C. Beohar and the PI Staff of the 14 Kar. Bn NCC. 160 cadets have been enrolled in NCC this year.

Our cadets and the officer attended the Annual Training Camp at Doddaballapur in Nov. 1977. Our Unit could secure the I place in Drill Competition. II in Firing and Bayonet fight and III in Kit layout competition.

Our unit won the First prize in the Earl Roberts and Burdwan Shooting Competition in the Group level and Second in the Directorate level.

CUO C. P. Medappa of our College joined the Indian Military Academy as an Officer Cadet.

CUO Ramesh attended the All-India Advance Leadership camp with Rock Climbing conducted by the Directorate General, at Pachmarhi (M.P.) He has been awarded the Director General Trophy for the 'All Round Best Cadet.' CUO Ramesh also attended the parachute training camp held at the Parachute Training School in Agra and he has been awarded the "Para Wing." He also received the commendation certificate from the Chief Minister of Karnataka on the occasion of the NCC Day.

Many of our cadets donated blood during the Annual Training Camp to serve humanity.

I am proud to mention here that we could secure 100% pass in the 'C' certificate and 88% pass in the 'B' certificate examinations held in 1977.

CSUO K. Ramesh Swamy and Cpl P. O. Koshy have been adjudged the "Best Cadet" and the "Best Shot" respectively for this year.

URDU ASSOCIATION

Bazm-E-Urdu

On Iqbal Centenary Year, our Bazm (Association) had celebrated Iqbal's Day on 19th November 1977. Prof. Min Jaffar Ali, Principal, Al-Ameen College, Bangalore, was the Chief Guest and Mr. H.D.S.K. Shastri, Head of the Department of Mathematics, presided over the function.

Prof. S. M. Abdul Hameed, Director of Collegiate Education (Retd.) released our Souvenir "NAGMA" on 24-1-1978.

Extension Counter

I am happy to record here that the South Indian Bank Ltd. has opened an Extension Counter in our campus on 12th of September 1977. We welcome the bank and wish it progress and prosperity. The bank, it is hoped, would prove to be a boon to our staff and students.

In conclusion, while reviewing the past year, I find that the modest success we have achieved in various fields is mainly due to the wholehearted, sincere and enthusiastic co-operation of the students and the staff. The efficient community of

committed and dedicated band of teaching and non-teaching staff by their selfless untiring devotion to duty and sincere industriousness has proved to be a veritable asset to this institution. I acknowledge and record my deep felt sense of gratitude to our devoted teaching staff, the non-teaching staff and to our loyal, generous and enthusiastic students.

This report would be incomplete if I fail to offer a special memento to the office bearers of the Students' Union. Their untiring devotion to duty and an able and dynamic management of the various situations in the college has helped me, the members of the staff and the student community in the common pursuit

*"God made Man
Frail as a Bubble;
God made Love,
Love made Trouble.
God made the vine,
Was it a sin
That Man made Wine
To drown trouble in?"*

—OLIVER HERFORD

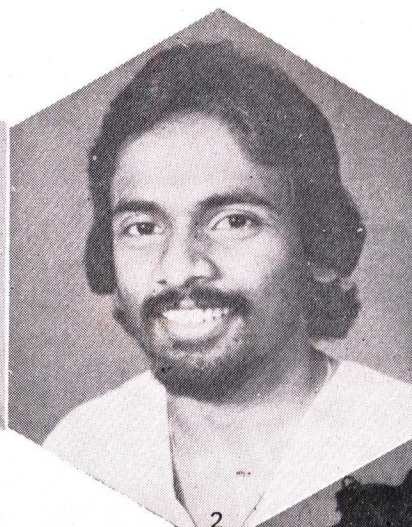
of our cherished ideals in the academic field.

I offer my heartfelt thanks to Rev. Dr. Mathias Mundadan, the President of Christ College Society for his keen and abiding interest evinced in the all-round progress of this infant institution. Before I wind up the report, I raise my exuberant heart to Lord Jesus Christ who is our mainstay and the source of inspiration in every venture. With the blessing of the Lord we enter the decade of our service. May the Heavenly Shepherd guide us in the days to come to illumine and enlighten the various vistas and avenues of the hierarchies of awareness.

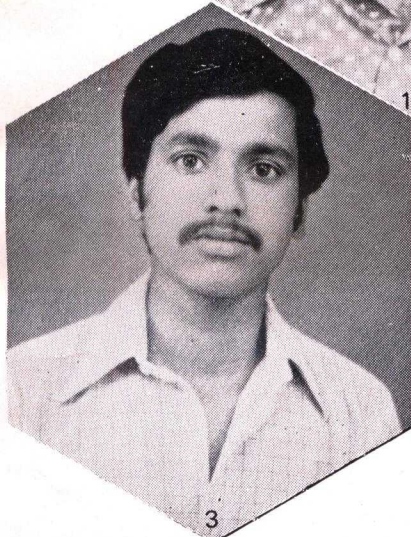
Fr. K. AGUSTINE JOSEPH CMI
Principal

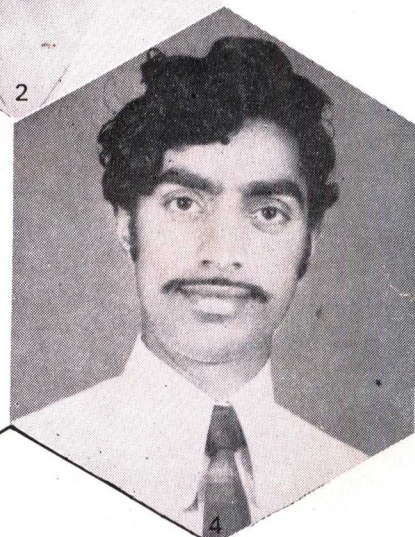
1

2

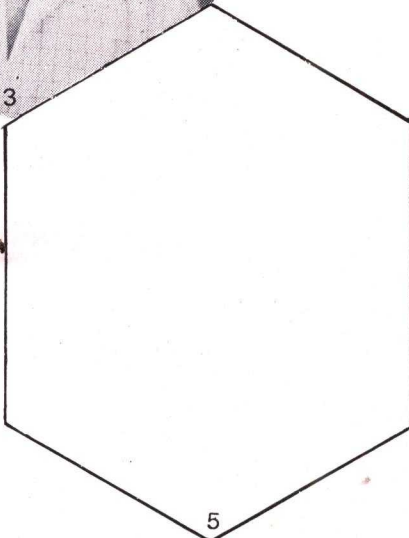

3

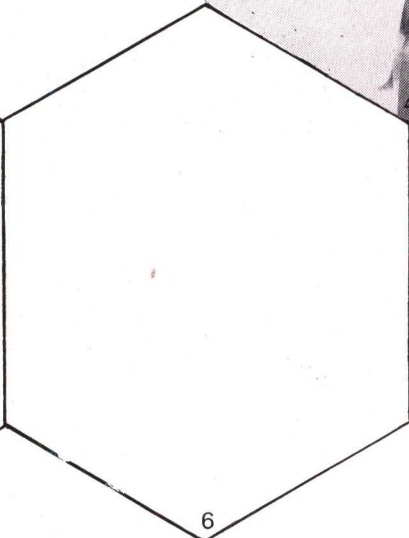

4

STUDENTS' UNION

5

6

1. David Brave
(Chairman)

3. Thomas Samuel
(Secretary)

5. Asif Ulla Khan
(Treasurer)

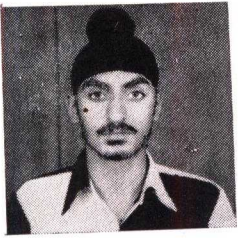
2. Lala Kurian Uthup
(University Representative)

4. K. N. Raghavendra Rao
(Vice - Chairman)

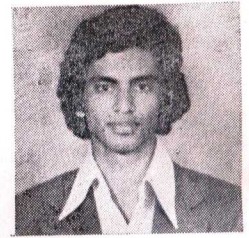
6. P. O. Koshy
(Joint Vice - Chairman)

7. Shakeel Abdul Rahim
(Joint Secretary)

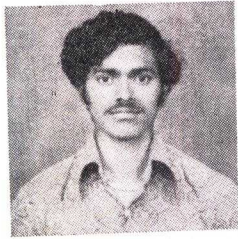
SPORTSMEN

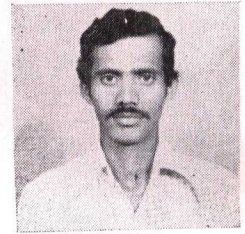
Surindar Pal Singh
Represented
Karnataka Junior Hockey Team

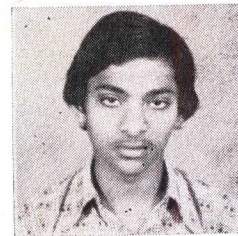
Roy Scaria
Represented Bangalore University in
Basket Ball

B. P. Narasimha Murthy
Secured III Place in Bangalore University
Weight lifting Competition

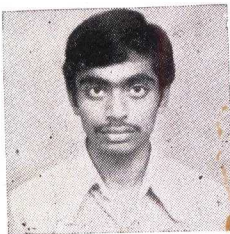
G. Chandrashekar
Represented Bangalore University
in Athletics

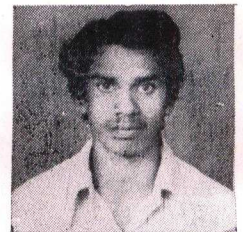
V. Muruli
Represented Bangalore University
Table Tennis Team

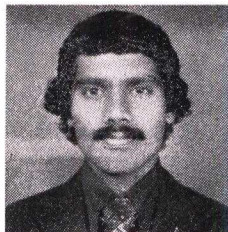
S. Venkateshan
Represented Karnataka Junior
Chese Team

S. Prakash
College Senior Athletic Champion
Participated in Srilanka International
Athletic Meet at Colombo

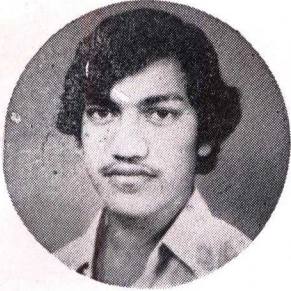

P. T. Joseph
College Junior Athletic Champion

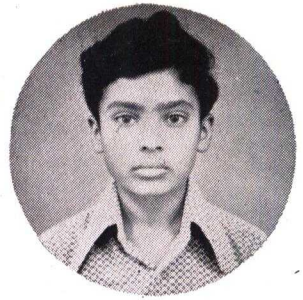

M. S. Sridhar
Bangalore University Athletic Team
Captain. Holder of Bangalore University,
1500 Meters record

TALENTED MEN

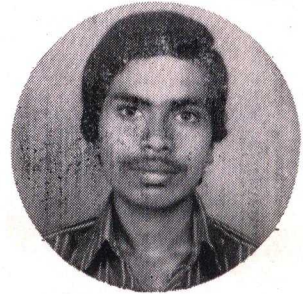
Ashok M. Gotawat, III B.Com.
L.I.C. Eassay Compitition Winner

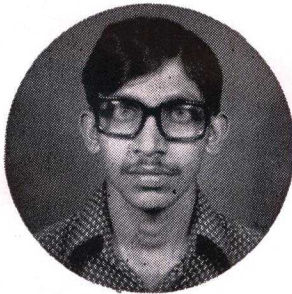
G. P. Ramanna, II HECA
*Intercoligiata Kannada Essay
Campitition Winner*

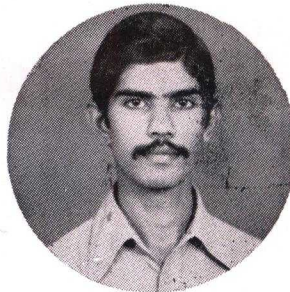
M. Manual, II P.C.M.B.
*I.I.Sc. Tamil Elocution & Essay
Compitition Winner*

M. Gopinath, I B.Com.
*Intercoligiata Painting, Essay &
Sketching Compitition Winner*

Iqbal Ahmed Baig, III P.C.M.
Inter coligiata Urdu Dibetor

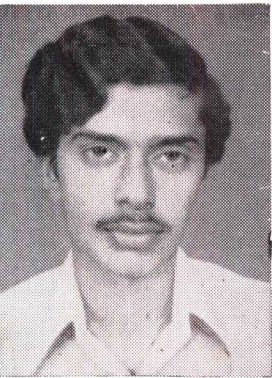

T. Jagannathan, III B.A.
Debating Secretary

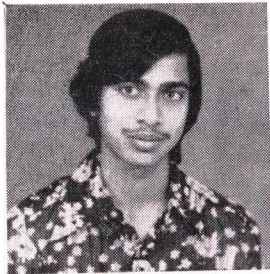

Jayanth Rama Varma
Brain of X'st College

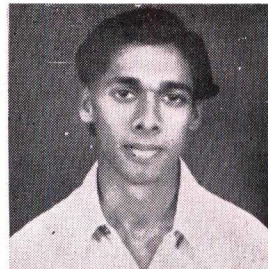
RANK HOLDERS

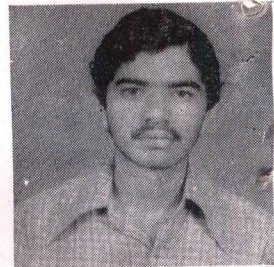
B. S. Rajaram
III B.Com.

Dinesh K. Kedia
II B.Com.

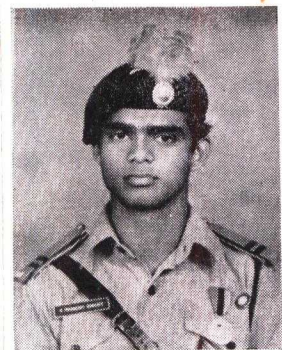

Johnson V. D.
I B.A.

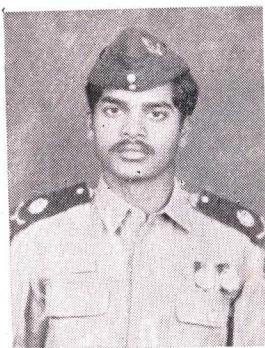

M. Ajit Kumar
I B.A.

N.C.C.

CSUO Ramash Swamy, K.
Best Cadet

CWO Mahendrababu, M. N.
Best in Cultural Programme

SGT Lesslie Mathew Pereira
Best Aero Modeller

CJUO Kiran Chandra Sharma
FAI (France) Award Winner

Students' Union Report

I am happy to be able to give you here my report for the year 1977-78 of the College Union activities. When I say Union, I do not just mean a group of five or six students of the College but I consider it as every single student who has worked this year to bring up the name of Christ College to one of the foremost amongst colleges in South India.

The year 1977 in our college started with feverish preparations for the elections. I am happy to say that both the winners and the losers took the elections and the results in extremely good spirit.

There were two major tasks that faced the union soon after the elections. One was the improvement of the canteen and the second was bus services for the students to and from Christ College as it was felt that the present bus service was inadequate.

Father Principal, Father Sylvian, our bursar and Father Anthony who is in-charge of the canteen, were very kind enough to spend money from the college to thoroughly clean, repaint and buy new crockery for the canteen. However, the hope of the union to change the management of the canteen was not possible due to unavoidable circumstances.

The union went all out to procure the bus services with some of the members even going to the K.S.R.T.C. office twice

a day. I must add here that the principal gave all the help possible in fulfilling this aim. However Government red tape was difficult to cut and the least that we could get was a concession on taking a yearly contract carriage from the K.S.R.T.C. after having to pay a large deposit which was not possible due to the limited finances of the college. I hope in the next year the union with the help of some influential parents will be able to fulfil this necessity.

On the 11th of August the union was approached by a delegation, requesting us to co-operate in the protest for the re-valuation of examination papers 1976-77. We felt it was a worthwhile cause and closed the college for one day. I am happy to say here that the protest was a success. I am to hear from many of those who availed of the offer that they benefitted by it.

The union inauguration was held on the 26th August. Dr. Francis, the Dean of St. John's Medical College, was our chief guest. For the first time, the union decided to give all the students attending the inaugural a cake and a cup of coffee.

On 30th of August, doctors from St. John's Hospital contacted the union to help them register voluntary blood donors. We took them from class to class and the response from the students was very good.

The South Indian Bank opened an extension counter at our college on the 12th of September 1977. They requested the help of the union with their inauguration and the chairman was asked to give a speech.

The union formed three clubs this year—the Debating club, the Artists Club and the Music Club. Each of these clubs were under the advice of an interested and capable staff member. The students of the Club elected their own Secretary who was responsible for entering a college team in all inter-collegiate competitions. I can say here that the Debating Club in particular did very well for themselves and have won a record number of trophies for the college. The artists Club was responsible for painting eye-catching notices for the various other activities of the college. The Musical Club has very good talent as we saw in the Spring Festival this year but unfortunately when an inter-class music competition was to be held the number of entries was very disheartening.

On the 31st of September Mr. Sai-prakash, Karnataka Chess Champion kindly consented to play against fifty students at the same time. It is indeed great that our college was the first in South India to conduct a chess game for so many at the same time. Soon after this heartening endeavour the union registered the college under the Karnataka Chess Association to improve the standard of the game among the students and a Chess Club was started.

During the course of the year the union was able to solve many class and individual problems considering that they are a link between the management and the students. The union on the request of class representatives agreed to pay for guest lecturers from the fund.

On the 30th of November the elected members of the union went from class to class to collect money for the flood relief. It was added to a larger sum donated by the staff.

On the first week of December the time for the Spring Festival was drawing near and it was felt that work should be started if it was to be held in the scheduled month of February. The Ravindra Kalakshetra where the festival was held in the past five years was under renovation and we were told that it would only be ready in the first week of February. Accordingly we set dates for the 4th, 5th and 6th of February, 1978. However on the dates drawing closer we realized that both the Town Hall and Bal Bhavan were already booked out and that the Kalakshetra was not going to be ready on time as anticipated. This left us in a state of panic where students and staff were running around seeing various halls around Bangalore, none of which came up to our satisfaction. It was at one time even thought that we should cancel Spring Festival from our itinerary for this year. But with determination we decided to hold the Festival here in our own quadrangle, despite the risks of distance, improper sound, light

and stage facilities. However our hard work and with the co-operation from the staff and students of the college we overcame these hazards and held the Spring Festival as scheduled with great success.

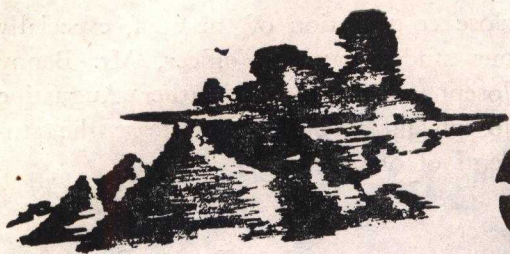
My summarised report ends here. But let me say this that the successful activities of the union were mainly due to the

close co-operation of the staff, especially our student welfare officer, Mr. Benny Joseph, our Principal Father Augustine Joseph and last but not the least the students of our college.

DAVID BRAVE
Students' Union Chairman

"S'pose you got a job, a work an' there's jus' one fella wants the job. You got to pay 'im what he asks. But s'pose they's a hundred men wants that job, S'pose them men got kids an' them kids is hungry. S'pose a nickel'll buy at leas' sompin for the kids. An' you got a hundred men. Jus' offer 'em a nickel—why, they'll kill each other fightin' for that nickel."

—JOHN STEINBACK

dawn of 78

—THOMAS CHEERAN

I B.A.

When the sky that reddens the east
Sparkling rays now gently over the hills
And over the peaceful vale in glory flows

Ah !

'Emperor Ashoka' ruler of 213,
'Kalinga' repeated here once more
Emperors vanished, slaughter still

Their dreams withered away in the forest
of waves;
Death today triumphantly laughs;
Dull sea made for them the watery graves:
Let your souls blossom in the gardens of heaven...?

The Little Flower

K.T.A.

There rose the sun behind
the snow peaked mountains
That stretched so majestic
Across the beautiful valley.

In the chilling cold of the winter morning
The little flower in the valley
Waved its head in merry mood
To welcome the warmer guest.

The beams of bliss from the guest
Wiped the tiny shining spots
Of tears of winter so cold
On the petals of the little flower.

Down came two butterflies
To smell the scent sent by the flower
To a distance, so far, to share its joy
With some beauties of creation.

They danced around they laughed aloud
Which the keenest ear didn't hear
And the little flower rejoiced
With the butterflies dancing.

The winged creatures had no time
To worry for reasons philosophical
That troubled the VIPs who wore
Roses on button holes of silken coats.

The little flower danced in the breeze
With the tiny leaves so pretty beneath
And had no time to think of the end
For the moments were so precious.

‘.....The use of drugs has become a fashion, a craze.....for new experiences that users call “heaven and hell.....”’

the epidemic called Drug addiction

- MATHEW P.J., I.B.A.

—Mathew’s prize winning article analyses in a masterly vein the malaise of the Present day youth.

—A compassionate humane article.

Our’s is an age of tremendous social changes accompanied by numerous complexities. Life has become more and more complicated. We are living under constant stress and strain. Science and technology has come forward hand in hand to solve the numerous problems encircling the man of today. But he is still frustrated and confused. This is the tragic picture of the modern man. In this dilemma he turns to drugs and tries to find a solution for his problems there.

When we speak about the rapid growth of drug addiction it is useful to remember the observations made by the American Weekly *News Week*—“but it is the upsurge of the use of heroin that is most startling. Just a few years ago, there were no more than a few hundred heroin addicts in all of Western Europe. Recently, however, the deadly drug has spread across the continent like a fire raging out of control.”¹ John T. Cusack, a spokesman for the U.S.

Drug Enforcement Agency says, “from our information, there is considerable heroin addiction all over Europe—from Vienna in the east to London, from Rome in the South to Stockholm in the north.”² This results in drastic social changes and other problems. In 1976, 325 W. Germans, 59 Frenchmen, 50 Italians, and 18 Swedes died from heroin over dose. The figures changed tremendously during the last year. The picture is not very much different in the other parts of the globe. A recent statistics shows that about 48% of the Indian University students have tasted drugs at least once during their college studies. Some of them have become addicts. The recreational use of drugs shows an ever increasing tendency. This is a dangerous sign because many of the recreational users finally get addicted.

What is Drug Addiction?

Addiction is often defined as ‘a state in which a person has lost the power of self

control with reference to a drug, and abuses the drug to such an extent that the person or society is harmed.³ It is a strong dependence, both physiological and emotional, on a habit or habit forming substance.

The expert committee on drugs liable to produce addiction of the W.H.O. of the United Nations has established the following definition of drug addiction; 'drug addiction is a state of periodic or chronic intoxication detrimental to the individual and to society, produced by the repeated consumption of a drug (natural or synthetic).' Its characteristics include: (1) an overpowering desire or need-compulsion to continue taking the drug and to obtain it by any means (2) a tendency to increase the dose (3) a psychic and sometimes physical dependence on the effects of the drugs.

There are two types of drug addiction—acute and chronic. The former includes relatively isolated instance of intoxication from drugs. Chronic addiction is the continual use leading to a gradual increase of doses to obtain the effect.

Addiction Process

The process of moving from non-use through acute use to chronic addiction shows a decrease of self control, and a pulling of personality "down" in the sense that the addict becomes a slave to the habit. There are three phases in the addiction process.

(i) *Habituation*—Habituation means an emotional dependence on the drug and its effects to such an extent that the person is seriously disturbed when the habit is interrupted. In other words it is the

adaptation and mental conditioning to the repetition of an effect.

(ii) *Tolerance*—Tolerance is the term applied to the diminishing effect of the same dosage, and the necessity to increase the dosage to attain the former effect.

(iii) *Dependence*—"Dependence is the distortion of normal physiological process which results from prolonged administration of addicting drugs, and which is manifested by the presence of one of these drugs in the body for the maintenance of physical equilibrium"⁴ Thus the body cannot function normally without the drug. The withdrawal of the drug causes various symptoms—the "withdrawal illness."

Theories of Addiction

There is no ready made explanation for drug addiction. Its etymology is very much confused. We shall just skim over the main theories regarding drug addiction.

(i) *Predisposition*—This theory states that there are "natural" addicts, who seem to be born with a predisposition toward the use of drugs. Wolff and Terry are the main authorities in this line. This theory doesn't hold that there are born addicts but there are people with an innate constitutional liability for drug addiction. Such a constitutional liability will come to light only in a 'favourable' situation.

(ii) *Mental Abnormality*—It is said many of the drug addicts tend to be psychopathic, neurotic or inadequate personalities and they possess mental abnormality prior to addiction. But it is

very much difficult to determine whether mental abnormality appears more frequently in the addicts than in the non-addicted population due to the confused and unstandardized classification of mental abnormalities and personality deviations. Therefore now we can say only this much: there may be a strong relation between mental abnormality and drug addiction, but we do not know how much this connection actually exists.

(iii) *Illness and Escape*—Drug addiction is considered by many people as an illness, perhaps of mental nature. The addict can not successfully cope up with his situation, therefore he finds a way out in narcotics. Richard observes that “the ill person who has accidentally been exposed to the use of narcotics finds this as a temporary answer to his difficulty. But addiction to drugs merely complicates and obscures the basic problem of somato-psychic illness.”⁵ According to Robert H. Felix, abnormal persons as a whole have the inferiority feeling and they try to overcome it by drugs.

(iv) *Sociological Theories*—Social suggestion plays an important role here; especially among the young. This phenomenon is clearly understood by group psychology. Moreover many addicts consider their habit as a religion—the chemical religion. They are very keen about the importance of their ‘religicus institution.’⁶

The eagerness to acquire the recognition of the society is another factor. By going against the society they try to capture the attention.

(iv) *Pharmacological Properties* — The special properties of certain drugs make

them attractive. For example, the properties of opium and morphine. They reduce bodily pain and mental stress. So many people consider them as medicine. The repeated use causes euphoria. During the first phase of addiction, the individual has a very pleasant feeling. This is called the honeymoon phase. But alas! By this time he has become psychologically dependant on the drug.

All these theories together gives some idea regarding the causes of drug addiction.

Different Types of Drugs and their Effects

We cannot meaningfully speak of drugs without distinguishing among them. They differ in their actions, side effects and complications. Therefore we cannot deal with drug dependence in general.

(i) *Hallucinogens*—Since LSD is the most widely used of the group, we shall discuss the effects of hallucinogens in terms of this substance. LSD is a colourless, odorless, and tasteless substance of very high potency. Effects are produced by as little as 50 micro grams. It stimulates the sympathetic nervous system and produces a number of physiological changes in the subject. The most serious effects that the LSD intake may cause are paranoid symptoms (feeling of being followed, spied upon or persecuted), convulsion, the development of chizophrenic like psychosis, or development of severe depressions occasionally leading to suicide attempts.

(ii) *Amphetamines*—Amphetamines are commonly called as speed, crystal, pep pills etc. The effects are similar to those of

adrenaline in the mid brain. They have an anti-depressant effect, a reflection of a general alerting action on the central nervous system, resulting in an increased wakefulness, alertness and elevation of mood.⁷

(iii) *Marijuana*—This is popularly known as grass, pot, tea, hemp, hashish etc. The substance used is mostly the dried leaves and flowering tops of the plant *cannabis sativa*. Marijuana is pharmacologically not a narcotic. The effects produced vary according to the personality of the individual, the means of administration, the variety and potency of the cannabis. A pleasant dreamy state is usually produced but at times anxiety or panic may be the effect. Thinking is disconnected and disorganised and the action becomes impulsive. Time and distance perception is distorted. It may bring emotional conflicts to the surface and even contribute to psychotic reactions.

(iv) *Narcotics*—The narcotics include heroin, codine, morphine and opium. All of them have a capacity to relieve pain for several hours and this is their chief medical use. Narcotic drugs slow down the activity of the respiratory centre in the brain, and overdose may produce death due to cessation of breathing.

(v) *P.C.P.*—P.C.P. is the latest addition to drug family and it is the most dangerous one too. It is widely known as angel dust, busy bee, crystal, hog, elephant tranquilizer etc. Whatever may be the name, phen-cyclidine has created a great shock because of its fatal after effects. It has been linked to hundreds of murders; suicides and accidental deaths.

The effects of the drug are so unpredictable that users call it "heaven and hell." A small dosage of P.C.P. can cause a feeling that resembles drunkenness and can lead to anything from euphoria and a sense of bouncing to depression and hallucinations. Larger doses can bring convulsions. Psychosis, uncontrollable rage, coma and death.⁸

The Teenage Problem

The use of drugs has become a fashion among the youth of both eastern and western countries. In their craze for new experiences they get caught in the whirlpool of drug addiction. The teen-age narcotic addicts usually start with the membership in a delinquent gang, where the use of narcotics is a part of the gang culture. Ausbel (1961) points out that there are two types of teen-age addict—the immature and reactive. The immature group has deep rooted personality problems and their use of drug is not just for a "kick" but it is for the adjustive value of drugs. The reactive users are often week—end "joy-peepers." They seldom use sufficient quantity to develop a physiological dependence. After a certain period the reactive group abandons the use of drugs but the immature users are unable to do so.

A report of *News Week* about 22 boys admitted to Bellvue Hospital (N.York) shows that most of them came to the use of drugs due to insecurity, inadequacy and need for social approval. In general most of the adolescent cases of drug use are temporary and transitory. Only a minority become addicts.

Towards a Solution

We have already seen the different aspects of the problem of drug addiction. Now

the question is how to find out a solution for this. There are different types of treatments like withdrawal method, conditioning method, method of substitution etc. They help the patients to some extent. But many addicts who successfully complete hospital treatment programme, become addicted again in a short time. A follow-up of 1,188 patients who were discharged from the United States hospital at Lexington, Hunt and Odorof found that 90 per cent of the patients became addicted again, and more than 90 per cent of those becoming addicted again did so within six months after discharge from hospital.⁹

Therefore, hospital treatment alone does not provide the strength for life long immunity from the drugs. Long range psychotherapy and sociotherapy appear essential if the patient is to learn to face

his problems and find an acceptable adult role and place in the community. Moreover he should be given some employment and thus be helped to lead a normal life. Organisations like Addicts Anonymous are of great importance in this field. The co-operation of the family members and friends are of great help to keep the patients free from addiction. In short, a successful treatment programme should be a multi-phased approach combining the bio-psycho-sociological approaches. But it should be always remembered that prevention is better than cure. Therefore any programme against drug use should start with the individual. It is the individual person who is to be taught about the gravity of this problem and it is he who is to be helped to lead a normal healthy life without resort to drugs.

FOOT NOTES

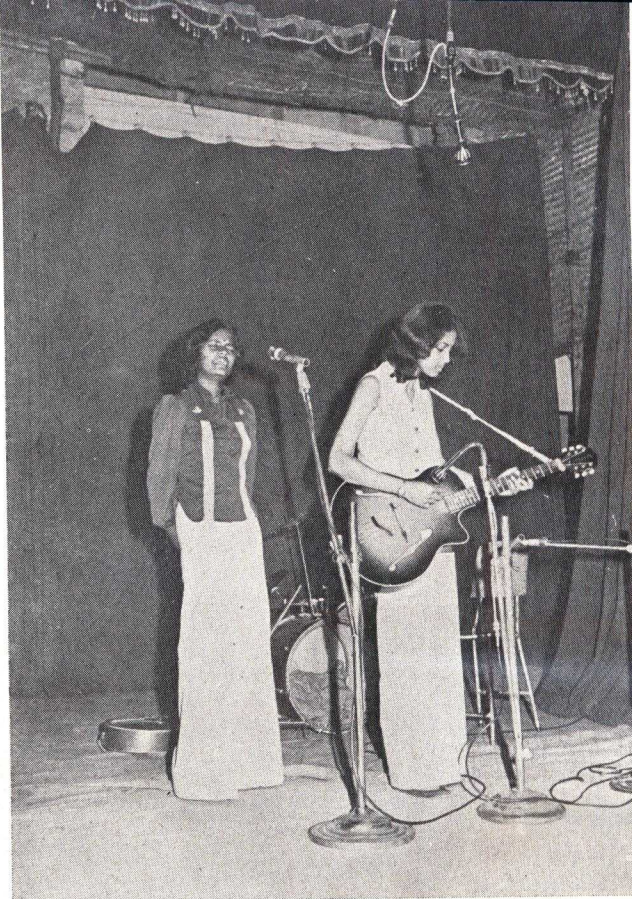
- 1,2. "Heroin Invade Europe"
News Week, April 18, 1977.
3. Orin Ross Yost M.D.
"The Bane of Drug Addiction".
4. National Research committee on Drug Addiction,
"Studies on Drug Addiction".
5. J. O. Reichard
"Narcotic Addiction, A Symptom of human adjustment".
6. T. O. Abraham
"Manorogangal"
7. Irwin G. Sarason
"Abnormal Psychology, The problem Maladaptive Behaviour".
8. P.C.P. "A Terror of a Drug".
Time, December 19, 1977.
9. James C. Coleman
"Abnormal Psychology and Modern Life".

Mr. Lala Kurian of Christ College (class unknown) receives the trophy from
Mr. Lakshman Rau

THE SPRING FESTIVAL

The angel of spring,
the mellow-throated
nightingale of the
evening, Sheela George
(St. Joseph's
Commerce College)

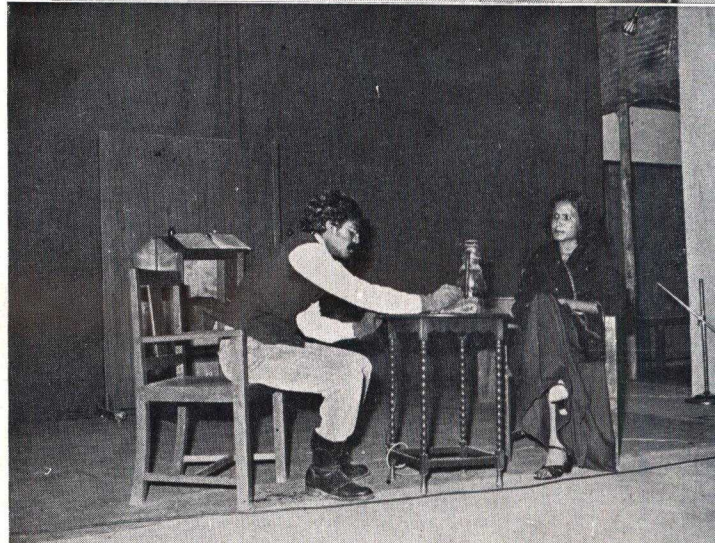
This is how our boys
come to the College
(Mr. Sunil R. Shaw is
our only girl student)

The drummer expresses
the attitude of the
audience
(Mt. Carmel College)

Put out the light then —
(Best Play : Signalman.
Govt. Law College)

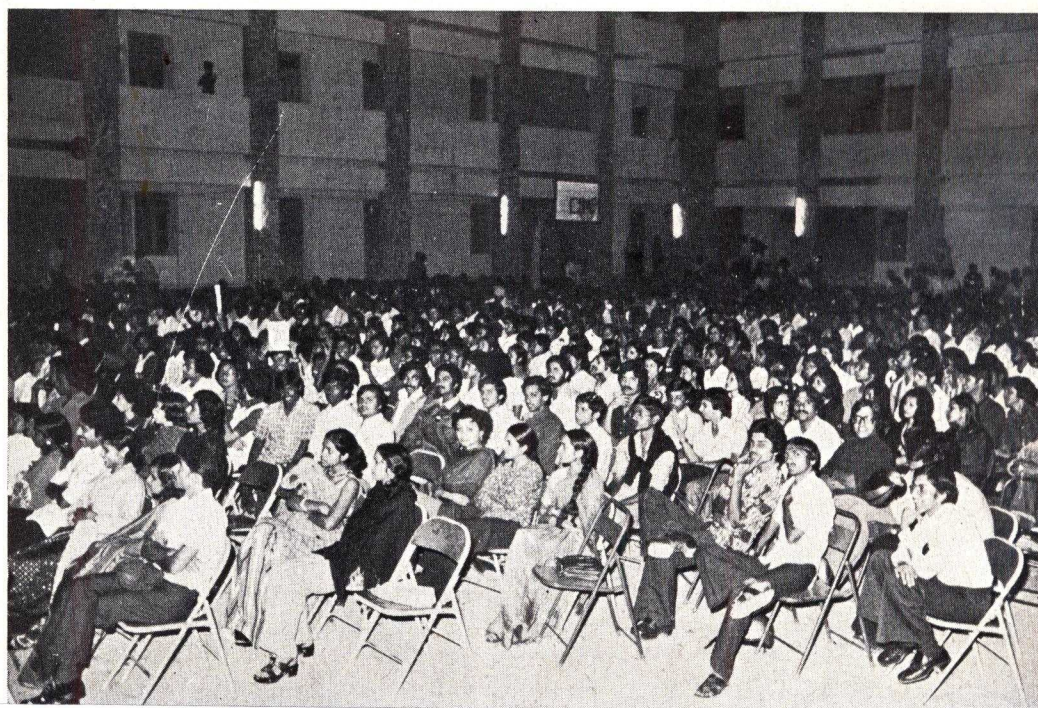
A study in envy
(M.E.S. College)

They sang light music, but some one remarked 'Music was never heftier' (Jyothinivas College)

The stage lay that side

'.....We very often mistake our priorities, as we forgot to have an eye on stability when we pursued growth'.

The Achievements of Indian Economic Planning—A Critique

—ANTONY PALATHINGAL III B.A.

—Antony Palathingal manifests the voice of the growing 'Angry Young Man' of India.

In his monumental work, "Asian Drama" Gunnar Myrdal speaks of India's Five Year Plans as the most serious attempt made in any underdeveloped country to achieve economic progress through planning. The builders of independent India took resort to planning as the prime means of attaining self-sufficiency. This deep ambition and dream is repeatedly expressed in the statements of national leaders and Planning Commissions. In his opening address of the 1956 session of the Economic Commission for Asia and Far East, Nehru asserted India's vision and dream of planning thus: "We are not going to spend the next hundred years in arriving gradually, step by step, at that stage of development which the developed countries have reached today. Our pace and tempo has to be much faster."

Our Vision

The ultimate aim of our planning is the overall development and progress of the economy in the lines set up by the Directive Principles of the State Policy. The problem is not one of merely re-channelling economic activity within the existing socio-

economic frame-work. The frame-work itself is to be remoulded in order to enable us to acquire adequate living facilities for all the individuals, barring the excessive growth of a few sectors. Our egalitarian overtones and socialist bent of planning is highlighted in the words of Dr. V. K. R. V. Rao, "The objective of the plan is the march towards the establishment of a Socialist society where there will be justice, equality and individual dignity, where economic organisation will be democratic, co-operative and largely decentralized, where the low-income groups will have a better chance, production will be large, efficiency high, capital formation substantial and the rate of economic growth and the pattern of investment such as to lead to the emergence of a self-sustaining and a self-accelerating economy". Thus the whole rationale of our planning put forward high goals and rosy expectations. And our plan implimentors made substantial effort to work out the agenda. Thus the story of last thirty years of economic activity is the story of India's ambitions and the extent of her achievements of these goals.

What the Figures Speak

There may be considerable variance of opinion regarding the adoption of National

Income Estimates as the indicator of economic progress of a country. Still in the broad sense, National Income and its derivatives indicate the levels of progress and development of an economy. It is the single factor that point to the actual economic position of the country.

The Indian Five Year Plans stipulated an average growth rate of 5% per annum during the plan years, and the actual achievement falls far short of our ambition. Considering the factor endowments and managerial, entrepreneurial and technical resources, our economic performance during the last 30 years is far from satisfactory. The rate of growth of national income was 3.5% during the First Plan, 3.8% during the Second Plan and 2.5% during the Third Plan. The Fourth Plan projected an overall rate of growth of 5.5% in 1969-74. In 1969-70 the growth rate was 5.5%; and in 1970-71 it declined to 4.7; in 1971-72, it reached the lowest ebb of 1.7%. For the Fourth Plan period as a whole, the rate of growth of national income in real terms has been estimated at 3% per annum. Thus the chart of our achievements gives a poor show. India's growth rate is less than half the rate in Japan and West Germany, about one-third of the rate of Socialist countries like U.S.S.R., Bulgaria, Rumania, Hungary etc.

The per capita income in the same manner gives a grim picture. The per capita national income rose by 31% during the first 18 years of planning from 1950-68. The rate of growth was only about 1.7% per annum. Furthermore, the rate at which the country's population is growing threatens to jeopardise even the nominal

rate of increase in the per capita income. Defying all the calculations of the Planning Commission, the population growth rate did not show any appreciable decline. This virtually oscillates the prospects of development.

The Agriculture that Failed us

Judged from the amount of money invested and labour applied, agriculture is the predominant sector of Indian Economy. So the prime concern of the First Plan was to boost up agriculture and allied industries allotting 30% of the total outlay. During the Second Plan, agriculture was given lesser importance. The third and the annual Plans gave their due share to the agricultural sector. Thus by the end of 1969, a total of approximately Rs. 4849 crores had been spent on agriculture. The result of the huge investment was not so reassuring. We have some real progress in terms of dams, irrigation projects and fertilizer manufacture. Despite this progress, agriculture continues to be the weakest sector of Indian Economy. The slow growth of national income in India was mainly due to the slow progress of agricultural production. Even after the 'Harit Kranti', we are far from our target of self sufficiency in food production.

The Industrial Sector

In the Industrial Sector we marked some real progress. Industrial development received a special stimulus during the second and the Third Plans and the annual plans. Increase in key industries such as iron and steel, mainly helped to create an industrial substructure for further development. The development of heavy engineering and machine building industries accompanied by the development

of technical skill has brought the country to the threshold of technological take off. Though the record of industrial progress during the years 1950-72 was quite impressive, there were certain pit falls which tend to slow down the rate of industrialisation. We again failed to reach our targets. The Third Plan envisaged an average increase of 11% per annum in industrial production. The actual increase however varied between 6.5 to 6.8 per cent during the period of the Plan. Under utilization, lopsided progress, growing inequality tend to hamper the goals set up by the Plans.

The Woes of Hyperinflation

Because of running inflation, India faces the danger of low rate of growth which in its turn has failed to generate resources, jobs and basic needs of life. The steep rise in the Price Index Numbers has made a mockery of the whole process of economic development. It has struck at the very root of development and made the Fourth and Fifth Plans a futile exercise. The growth of money supply far exceeded the growth of real national income in the plan periods. The cumulative process of inflation makes savings impossible and production belated. The indiscipline on both the monetary and fiscal fronts can be cited as the root cause of this dilemma. The hyperinflation of 30 to 33% darkens and threatens the real increase of 90% in Agriculture and 300% in the industrial sector achieved during the Plan period. Due to high prices we are nearly a decade behind our target in almost every item of productive endeavour.

The Defective Rationale

The target determination and mode of implementation is a true product of India's national character of Idealism and Un-pragmatism. We lacked in much of the pragmatic approach that is essential for the successful accomplishment of plan target. Our plans were too good to be practicable in the set time. As Sir Arthur Lewis observes, our planning was "based on hope rather than calculation. The early plans were made by plucking figures out of the air conceived as targets, rather than as reflecting realistic possibilities." Our inefficiency in implementing the programmes points to the sluggishness of Indian bureaucracy. We very often mistake our priorities, as we forgot to have an eye on stability when we pursued growth. Harnessing the private sector was not effective, and as a result economic inequalities are underlined. So the real planning of Indian economy should start from developing its agriculture, and providing job facilities for the teeming millions. Giving stress to domestic savings, rather than Foreign Aid and Deficit Financing should be the chief aim of our fiscal and monetary measures.

It is better for the planners now to lower their sights and to take a more realistic view of planning. They should look into the possibilities of development with the available resources and plan accordingly. "Planning is the art of the possible and not a charter of unconditional attainment of heart's desires." Lowering its undue pitch on Prohibition and the like, the Janata Government should take recourse to proper economic planning, realistic and pragmatic.

SEPARATION : SUCH SWEET SORROW

—MARIA GRACIAS

This gentle morning I reposing sit,
In a glade, a haven, where mynhas chirp.
All around, the air thrills, happy and warm.
Thro' green stately tree tops the breezes sigh.

Skirted with silver aloe a stream flows,
Where fishes, midst ivory lilies, flash
The oblique sunny beams. And with all
But a tiny hop, small silent ripples spread.

And as I sit in nature's most beautiful throne,
I heartily yearn that you, my dear,
Now besides me sat this tranquil morning,
Watching green blades under pearly dew drops bend.

See amorous butterflies dance amid flowers,
Sapphire blue, immaculate white, splattered
With red, brown, yellow and all. Kiss
Cannas tall and within ourselves contended be.

Slow passing Time strengthens my love
For you, my dear. So hasten, O hasten back;
Your presence to me more comfort brings
Than costly balms and worldly luxuries.

"What have we done to deserve and preserve wild life."

—here is a beautiful essay by Kumara Prasad on Love for love means adaptability.

Wild Life

—KUMARA PRASAD

"If we were to look over the whole world to find out the country richly endowed with all the wealth, power and beauty that nature can bestow—in some parts, a vary paradise on earth, I should point to India....." —MAX MULLER

"The natural wildness is a fragile thing, the material for poetry, art and music' Thus said the late Dr. Olans J. Music, the distinguished American naturalist. Wild animals and plants have evolved, like man, over millenia. Together they form part of a complex web of life on earth.

Wild life asks for so little of man. They ask for nothing except to be left alone in the pathetic strips of wilderness that are all that remain of their once spacious homes. The animals have their primary sights too on this earth to exist. Earlier, wildness and wild life did not need human aid to survive. Both would have conserved themselves had they been left alone. This however has not been the case. Both have been rendered unstable through man's interference and thus now need his aid. Wild life no longer exists in merely physical or climatic environments, but in increasingly complex conditions which involve extended relationship with man.

Natural forests are the basis of wild life and without effective conservation of

flora there can be no conservation of fauna. The flora fauna equilibrium should not be disturbed. In India this essential inter dependence is overlooked. Thus the consequences are felt by man and beast alike; Nowhere in the world has destruction of the natural wilderness—the habitat of the wild life proceeded with such speed and totality and instability as in the Indian sub-continent. We see in India vast stretches of man made deserts, the devastating effects of floods and famines through indiscriminate deforestation and massive destruction of crops by insects and rodent pests which multiply unchecked when man exterminates the birds and other species which would otherwise control them.

The destruction of habitat is a direct result of myriad development projects—great and small which in the guise of irrigation, and power schemes scar the land. The development projects, among them specially the river valley projects built at stupendous costs pound into nature and leave it breathless and exhausted. A glaring example would be the Kudremukh Iron Ore Project. Reclamation schemes overgrazing, timber recovery, land settlement places are some of the other causes.

India has a remarkable variety of wild life; some 500 different mammals, 1,200 species of birds, more than 30 000 species of insects as well as many kinds of fish, amphibians and reptiles. These are surviving and only precariously in the declared sanctuaries. While great expanses of wild life habitat disappear, the setting aside of tiny pockets of forest as wild life sanctuaries merely pays lip service to conservation principles and is unlikely to contribute towards permanent results.

Protection for wild life was known and practised in India over 2,000 years ago. Kautilya's Arthashastra, a treatise on state craft, speaks of conservation. At present, wildlife conservation is but vaguely and poorly understood in India. Conservation should no longer be thought of, as a frill, an amenity that ranks low in any realistic scale of values. There are economic arguments for it, in addition to the scientific, the aesthetic and the moral.

Has India's wild life a future? One cannot truthfully say yes. An eminent

American scientist with much experience in India put it as "Too little, too late". Another foresaw "They'll keep what's in their preserves, nothing more."

The "World Wildlife Fund India" has, since 1970, undertaken a variety of projects for the conservation of nature, for inducing and supporting Government action for youth education, and for creating public awareness.

Wildlife in India will be conserved only if it is kept on a National footing without the interference of politics and political units. All forests, scrubs, marshes and swamps belong to the Government departments and the saving of adequate areas of these, to provide living space for the animals, is the responsibility of the state.

"What would the world be, once bereft
Of wet and wilderness? Let them be left.
O let them be left wilderness and wet.
Long live the weeds and the wilderness
yet."

—GERARD MANLEY HOPKINS

"A system which economizes human labour by wasting natural resources is irrelevant to the world today."

WORLD FOOD PROBLEM—a perspective

—JAYANTH RAMA VARMA II B.COM.

—Jayanth Rama Varma slams down on the American food programme pattern.

Again and again we are told that with 70% of our population engaged in agriculture we are unable to meet our food requirements completely, while North America with only 8% of its population in agriculture produces a gigantic export surplus. The implication is that if we initiate the United States pattern our food problems will be solved. In fact, it is argued that the American system could solve the world food problem entirely and banish hunger from the face of the earth. Is this optimism justified? Is the U.S. System the answer—to the world's food shortage? I think that, it is not; indeed, the facts and figures as set out below establish that the American system is inherently incapable of feeding a population large as the present world population.

The United States needs more than $1\frac{1}{2}$ acres of land per person to produce the average American diet. On the other hand, the world availability of arable land is only one acre per capita and the actual per capita crop land only half an acre. This shows very clearly that the American system cannot feed the entire world population. It is suitable only for an exclusive elite and not the vast mass of mankind. It is certainly true that the average American farmer feeds 15 to 20 persons and in this sense he is quite

efficient; but, when we consider the resources that he uses up in the process—land, energy, water, fertiliser etc., we find that he is hopelessly inefficient. For instance, the American farmer requires 10 calories of energy to produce one calorie of energy in the form of food. If this rate of consumption is achieved world wide, the planet's entire oil reserves will be exhausted in less than 13 years. Taking the world as a whole the sole constraint on food production is natural resources and not human resources; therefore, a system which economizes human labour by wasting natural resources is irrelevant to the world today.

The world today has a population of about 4200 millions of which 1500 millions are suffering from some form of hunger or the other; more than half a million die of starvation every year. The passing problem today is that of finding food for this vast population. We have seen that it is ecologically impossible to provide them with a diet like the American diet; the question is whether at least, their basic nutritional requirements can be satisfied.

On this point, the figures are certainly very encouraging. The total edible food material produced in the world's fields and pastures is not less than 4,000 million tons;

of this, mankind consumes only 9%, i.e., 380 million tons. Perhaps, some portion of the balance, mainly unconventional food material, could be exploited even if we confine ourselves to conventional sources of food, we find that more than half of the food produced is lost during various stages of increasing, storage, and transportation. This loss could certainly be minimized. More important, the production itself could be increased. With proper management, yields per acre can be increased to much higher than the present yields; the world average could easily be doubled. Denmark for instance obtains an yield per acre of wheat more than $3\frac{1}{2}$ times the world average. Japanese rice yields are $2\frac{1}{2}$ times and maize yields $1\frac{1}{2}$ times the world averages. Even these two countries could increase their yields further. Professor Colin Clark argues that with the productivity of the Japanese and the ingenuity of the Dutch we can feed a population 10 times the present world population.

This means that the only reason why 1,500 million people remain hungry is that the world's food production system is elitist in nature; it seeks not to provide food for all but to provide high quality food for the few. The first step towards the solution of the food problem is the reversal of this policy. More delicious varieties of crops will have to be replaced by higher yielding ones. Choice between crops will have to be made not on the basis of taste but on the basis of relative productivities. A shift away from meat is also inevitable. As Michigan State University's Agricultural economist Sylvan Wittnes says: "so long as the industrialized nation continue to favour meat over direct grain

consumption, the sky is the limit for food demand." In the U.S. 91% of all cereals, legumes and vegetable protein suitable for human consumption is fed to livestock. It takes 24.6 million tons of this plant matter to produce 3.3 million tons of animal matter—an efficiency of only 22%. Contrary to popular belief, meat is not the best source of protein. Meat gives 20-100 Kg of protein per hectare required for its production, vegetable matter (green leaves) gives 2,000 Kg from the same area. One bushel of corn can satisfy the energy and protein requirements of 23 persons; if it is transformed into eggs it can meet the energy needs of only 2 people and the protein requirements of 8. Both energy and protein are lost in the process.

Thus the constraints on natural resources compel the adoption of a simple and perhaps not very palatable food for the vast mass of mankind. They cannot have the choice of 7800 different food items that the American supermarket offers to its customers. But they can have a nutritionally better diet than the Americans do. The Council of Foods and Nutrition of the American Medical Society points out that 8% of the poor families in the U.S. suffer from inadequate intake of two or more vital nutrients; that is true also of $2\frac{1}{2}$ % of the affluent families. (George M. Briggs of the California University Department of Nutritional Sciences at Berkeley, says about the American diet "It is a national disaster—something that I would not feed to my cat or my dog let alone to a farm animal"). Professor Briggs maintains that this diet costs the Americans at east \$30,000 million in medical expenses. If indeed we can provide for each man,

woman and child a diet nutritionally superior to that of the most affluent nation on earth, the outlook is certainly not gloomy.

The conclusion, therefore, is that the world's food shortage cannot be removed by adopting the American methods of food production but only by a drastic change in the very pattern of agricultural production involving a complete abandon-

ment of luxurious and expensive diets in favour of cheaper, wholesome and more abundant food material. This involves action on an international scale and perhaps the world may for quite some time refuse to face the grim reality but it can not do so for long for no stable world order can be based on the starvation of 1/3 of its population.

"We are building a civilisation, not a factory or a workshop. The quality of a civilisation depends not on material equipment or the political machinery but on the character of man. A free society is composed of free citizen and men are not free simply because they are freed from external restraints. True freedom is inward—a function of mind and spirit."

—S. RADHAKRISHNAN

ETERNAL LIFE

—J. DORAISINGH, II PCMB

The slow setting
rays of the sunfall...
on my soul, plunging it into
an apparent
darkness
thoughts
feelings... emotions...
emanate from a dryfallen
leaf; tears effuse
from a fading
flower

a catalepsy...

I see it...
glory and
beauty splashed
in luxuriance on the sky
as if a million beams of light
were refracted thro' million
prisms—filling it with
grandure and
splendour

ah... the ecstasy...the rapture

my mind travels
like a boat on a
halcyon lake
then the rupture,
thunder...lightning...leaves
me groping, of rasping for the
rays which slips
me into eternity.
the sky
is blue again—plain
and dull, i feel a void

growing in me
i feel lost
in utter
desperation
i turn to Him whose
love for me got
Him crucified.

ah..... what transport...unspeakable joy...

i will get them,
i'll get the leaf,
the flower, those million
spectra—perhaps a million
more. He promised me.....
He made sure.....with
his resurrection.

Man is the best creation of God. The spirit of brotherly co-existence and mutual understanding should flow as a stream of ambrosia from man to man, to turn, this earth into an Elysium. Man should try to uplift his existence by renouncing the beastly acts that are a taint on mankind and humanity. Our mother Earth should be a pleasant and congenial abode to live on, and not to be sullied or polluted by militant attitudes.

"If you can't convince them, confuse them."

The Catalogue of the pedagogue of the demagogue

OR

The art of the blessed cheating by the debaters

—MARIA JOSEPH GRACIAS I B.A.

This year the debating club won a record number of Inter-Collegiate shields and innumerable prizes.

Maria Joseph Gracias, the Joint Secretary of the Club discusses the tactics adopted by our debaters; In a humorous vein Gracias declares his point.

This essay is dedicated to Jagannathan, Secretary of the Debating Club.

Those who attend or take part in Debates would be familiar with Messrs X, Y and Z who speak invariably in all such literary gatherings. They represent a major portion of the public speaking enthusiast in our colleges. Describing each one in detail would be interesting but also exhausting. To excavate these mines would mean eternal work and I am content in only scratching the surface.

Mr. X, as we shall call the speaker who is at once confused and flustered, presents a pathetic spectacle right from the time he steps on to the rostrum. Being either a debutante or a chronic sufferer of self-consciousness, Mr. X trips over himself in trying to attain the rostrum. He manages

quite well with the established opening "Respected speaker, Honourable judges and my dear friends." What follows this would be of interest to Mr. L who specialises in the peculiarities of human behaviour. A series of gurgles and muted syllables ensue. Deciphering these could be very taxing. His sentences finally become audible to the now accustomed ears, as they tumble one over the other, in disjointed phrases.

One should, while one concentrates to catch the meaning of mispronounced words, also notice the peculiar manners of Mr. X. His perpetually, shifting feet keep rhythm with his 'ers' that punctuate his meagre supply of sentences. It is also worth noticing the intricate patterns his finger tips trace. While trying to make sense out of the confused outpouring of vocal vibration, if one were to briefly focus attention on the neck, one may observe a twitch which makes Mr. X seem as if he strains to see that hidden member of the audience immediately in front of the lectern. His other mannerisms range from apologetic and red faced "I means" to contorted facial muscles accompanied by clenched fists.

Though he amuses the audience by his afore-said mannerism, Mr. X takes his

speech seriously and hence must be pardoned his look of anger on perceiving that his most serious uttering has succeeded in evoking general laughter, in an audience which should have been held spell bound.

After returning to square one some half a dozen times, Mr. X decides to conclude his speech, or rather his show in the art of turning an organised debate into an uproarious comedy. Much to his dismay and consternation, he discovers he can proceed no further. The growing lump in the region of his larynx impedes speech and all he can manage is a weak sound, as that made by a cockerel when the chef's blade does a preliminary run on its neck.

Mr. X quits the rostrum convinced that the giggling audience are conspiring to replace with empty nods of pity and sympathy, the thunderous applause which he had pictured. Managing an awkward bow to the chairman, with hasty steps he tries to escape the burning gaze of the multitudes born out his own self-consciousness.

Many have performed and will continue to perform feats. One such feat performing person is Mr. Y. He will, in a matter of a few minutes, put a fully awake audience, into a state of semi-stupor. This he achieves by his dull monotony and confused driel. On listening to Mr. Y for sometime one feels certain that while approaching the rostrum, he whispered to himself "If you can't convince 'em, confuse 'em." If at all one understands what Mr. Y has to say, it would either be about how he intends to broach the subject under debate or about the definitions of the words in the topic, as given by three

different major dictionaries. After having heard these lengthy definitions in a bombastic vocabulary, one feels as though one has been stagnant while a whole world of new words have made their appearance.

Mr. Y in his effort to be pedantic, consciously or unconsciously, indulges in vulgarisms. So much, that one feels one would like him better in his seat than at his feat. If one were to put even a mild censure on Mr. Y's speech, one would leave him high, dry and dumb, as one would then be removing the main links that hold his speech together.

Cynicism and Sarcasm seem to be woven into the being of Mr. Y. He at times even goes to the extent of condemning and charging the organisers of exhibiting bad taste in choosing the topic.

Being neither a debutante nor an expert, Mr. Y shows his inadequacy in more ways than one. Having opened his address with an haughty "Mr. Speaker Sir," one finds him, towards the middle of his speech, eloquently addressing "Friends, Romans and countrymen." He would then close, finally, with a most indulgent "My dear brothers and sisters."

Like most of his kind, Mr. Y tries out different postures on the lectern. One would see him affecting Napoleon's famous arm inside shirt-front posture, a pastor's benediction posture and many others in a short interval of time. He tries to modulate his voice, to suit every new posture and only manages to alternate from a deep throatd croak to a high nasal yodel.

It is apparent, Mr. Y spends more time in commuting his speech to memory than

in its preparation. Once on the rostrum, he proceeds to spew out all that he has learnt by rote in rapid succession with his afore mentioned modulation of voice. The audiences' tympanic membranes are spared only when Mr. Y forgets a few lines and with a cough and a sputter, peters out like a dying engine. However, this rest is short lived, for he quickly glances into papers discreetly removed from his trouser pocket and once again resumes his monotony with gusto.

Mr. Y seems to believe that when both he and the audience are confused, his speech will be profound. I wish to present here lines that I dedicate to Mr. Y.

"For him, in admiration, I'd cry hurray.
I would not refrain to give him credit.
If he were to claim, I've little to say.
And sat down after he said it."

If one looks along the row of faces lining the speaker's bench, while Mr. Y is still speaking, one can easily pick out Mr. Z. One can be sure its Mr. Z, if one observes the way in which he raises his eyebrow in disapproval of Mr. Y's vulgarisms and flares his nostrils while looking down his nose at Mr. Y's uncouth mannerisms. As his lips curl with a thin controlled sneer, his eyebrows come together in a grimace and tiny quivers run up and down his cheeks; one may share with him his broodings over the unworthiness of Mr. Y to be a public speaker.

Now, as Mr. Z makes his way to the rostrum with measured steps and takes the lectern in a firm grasp with an air of

importance, one would do well to take special note of a growing brilliance in his eyes. This quaint glimmer gives one a distinct feeling that the speaker's attitude is that of a man of dignified nobility, about to address a scruffy bunch of ignorant serfs. If one can free one self from this enslaving feeling, one would at once be caught up, as wisp of straw, in his breezy eloquence and amiable gestures marked by his delightful rhetoric.

The ease with which Bhima wielded his huge mace would compare well with his ease in handling the topic of the debate. In a voice sober and deep, Mr. Z puts forth his arguments methodically and precisely. He supports his arguments with apt quotations while, at the same time, maintaining a fresh and lively wit.

At the end of his speech he waits on the rostrum, holding the lectern in a final firm grasp, tolerating the audience as they break into a thundering applause. Acknowledging this expected ovation with a slight, yet graceful nod and a simple smile, Mr. Z leaves the rostrum. Once again with dignified steps, he measures his way back to the bench to take up his rank with the droop shouldered Mr. X and the still smarting Mr. Y.

Thus, debating not only provides enjoyment, but also an insight into different attitudes and ways of thinking of different persons. While opening new vistas for the personality development of debutantio it also gives the established speaker a means of communication.

".....The repressed feelings in jokes is often an aggressive and inhibitive impulses against authority, sex..."

Hidden Strings of Appreciation

—JOY V. MAMPILLY II B.A.

—Joy Mampilly's sanctimonious analysis as to why students keep themselves awake in Literature classes.

Art appreciation is based on a total gamut of various psychological processes. We are often touched by a novel, thrilled by a comedy, and even taken up by a beautiful picture. But if we are asked 'why' we will be at a loss to give an adequate answer. Our attempted answers and thought out phrases are likely to remain mere explanations in terms of spontaneous responses. But the aesthetic response consists of a variety of unconscious psychological processes bringing to light an array of feelings, emotions, interests and instincts in their various combinations. Any attempt at finding a common denominator to the wide panorama of human affective experiences would prove tremendously futile.

For Wordsworth, poetry is emotion recollected in tranquillity or a spontaneous overflow of powerful feelings. Literature and art do express emotions but it is not a mere expression of the various emotions in different proportions that creates an aesthetic experience, rather it is the form of its expression. The artistic effect triggered in us by some art object

results essentially from some dynamic psychological relationship very often unknown and unidentified. Our laughter to a joke, an anecdote or a caricature for example, very well cement this process of relationship between the piece of art and ourselves.

Bergson, Lipps and others have tried to solve the psychological riddle of laughter at wit and comic. The best-known theories of humour and laughter have shed ample light on their cognitive, conative and affective aspects. Psychologists are divided among themselves. Some do stress the cognitive components like incongruity, contrast of ideas and deceived ideational expectations. Not a few of them are for the conative concomitants of laughter namely, the vicarious satisfaction of the dominative instinct and self-complacency, as Hobbes very well puts it. Those stressing the affective side of laughter and humour do direct their attention to their emotional ingredients like pleasure, fear and anger.

Freud's description of wit as the economy of expenditure of inhibitions, comic as the economy of thought, and humour as the economy of feelings stresses respectively, the conative, cognitive and affective aspects of aesthetic appreciation.

The gist of Freud's theory of wit is this: pleasure derives from the free expression of repressed feelings otherwise unpalatable to the conscious personality. The repressed feelings in jokes is often an aggressive and inhibitive impulse against authority, sex and the like, at the expense of which we laugh. We are all in possession of such repressed feelings, as their free permissive expression are totally tabooed by the society on moral, religious or social grounds. And at a joke, the bearer catches the joke's point and releases his repressed feelings through the appreciation of it.

Nevertheless, we are also enlivened and enlightened by a good scenery, captivated by the setting of sun in a golden evening, exalted by a walk in the woods, enticed by the melodious song of a bird and elevated into the realm of rapture and ecstasy at an exciting sight. These do hold unconscious elements which need not always be repressed feelings. We have some innate tendencies, instinctive interests and unconscious tastes, the release of which facilitates aesthetic enjoyment.

What makes the remark witty is the form rather than its content. For, the same matter otherwise expressed fails to switch on a chain of laughter. Numerous are the humorous techniques or cliques that are employed. They may be condensation of several words into one, using words of double meaning, and pseudo-logic masquerading as the real logic. Freud has found a common denominator to all these: that is, regression which diverges man from the reality principle to the more permissive, comfortable and less offensive ones. Loose talks and unbridled tongues

do sometimes provide momentary relief from the stress and strain of rational thinking.

A proper mixing up of the content and form gives birth to a successful joke. The content releases the repressed feelings of hostility and aggression, while the form, that is, the expression, diverts it to a harmless permissive pleasure of relief.

The same principle holds good for other related phenomena too. People other than poets and novelists do have fantasies affording literary material, but they are incapable of endowing them with artistic form. The content of literature is again the repressed feelings or the thwarted desires. Form creates the artistic appeal permitting the covert indulgence of emotions which otherwise would have been conflicting if brought into the open.

The ratio and relation of content and form varies differently in different artistic media. In literature the content obviously outweighs the form and offers the best opportunity to examine its nature. The dramatic effect of the great masterpieces like *Odyssey*, *Hamlet* and *Sakuntalam* lies in their release of deeply repressed feelings, unconscious tastes and unexpressed desires through their magnificent form and elegant style making them rather real and true to life by distilling and condensing the essentials.

All musical perception sprouts with auditory sensations. Auditory sensations turn out to be music only after their being grouped into sequences and patterns varying from the simplest succession of tones in a folk song, to the elaborate

structure of choral and orchestral compositions. Music need not directly arouse emotions in the listener, and it certainly does not contain emotions within its own tonal framework either. But its intrinsic tonal structure is nevertheless patterned in such a way as to give the listener the direct contact with the wide range of human moods and modalities. The music itself does possess no passion, nor does the listener any strong feeling. He listens to the tonal configurations which clearly resemble the physical reverberations underlying the real emotions. Music harps the emotions the heart feels. In music it is rather difficult to distinguish between form and content.

In art, painting and sculpture, the artistic appeal derives from the subtlety of

form, economy and the adequacy of design.

In accordance with these psychological phenomena, art appreciation calls for an interaction and interdependence of the person with the art object. To this end the fusion of content and form is inevitable, which again is the essence of art. Form facilitates the vicarious gratification and of a long repressed wish, ventilation of an unexpressed taste and appreciation affording pleasure. When the form is weak, art loses its appeal. When the content appears in all its crystalline purity, it loses the halo and glamour surrounding it. Then wit becomes a savage derision, poetry a mere hotch-potch of words, drama a melodrama, music a mere conglomeration of sounds, and art, a meaningless mix ud and imitation.

*"Rumour is a pipe
Blown by surmises, jealousies, conjectures."*

—SHAKESPEARE

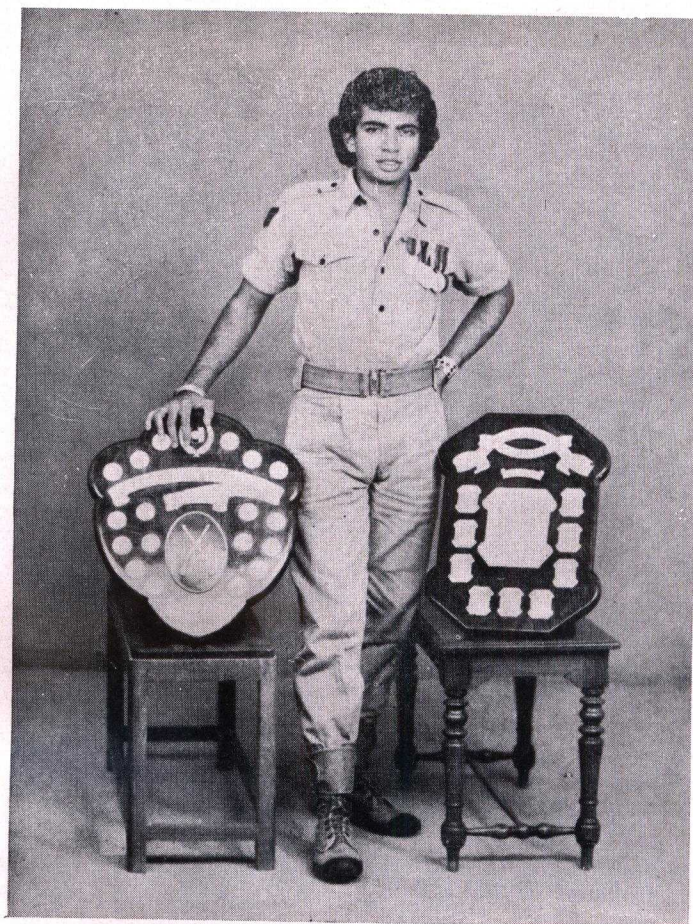
CHILDHOOD

— RAKESH KUMAR SINGH,

I B.A.

My house has
A very big terrace
During my childhood
I used to freely
Play 'hide and seek'

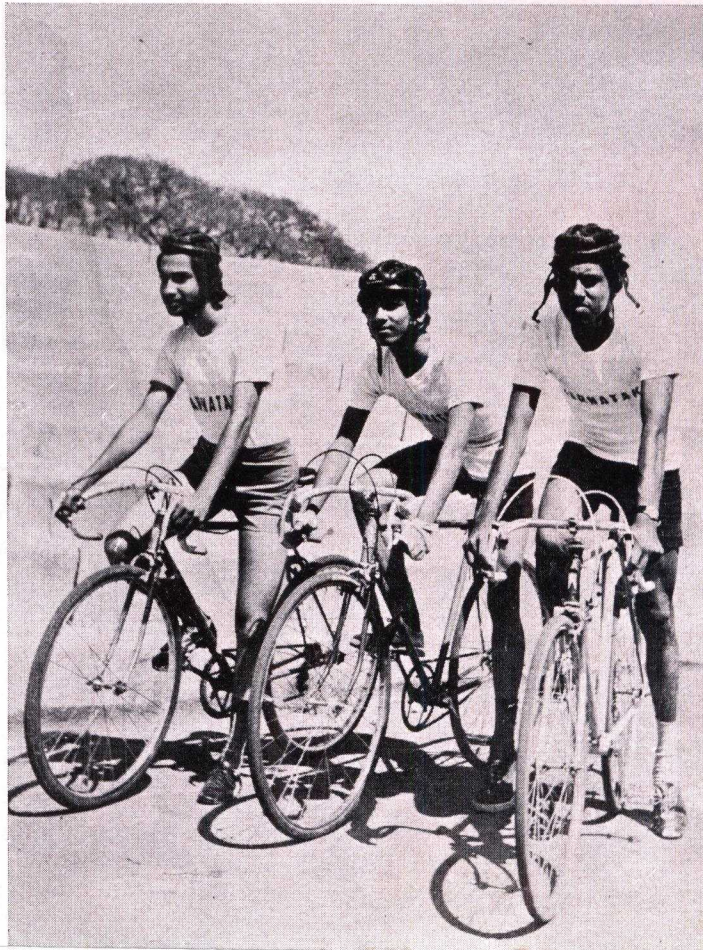
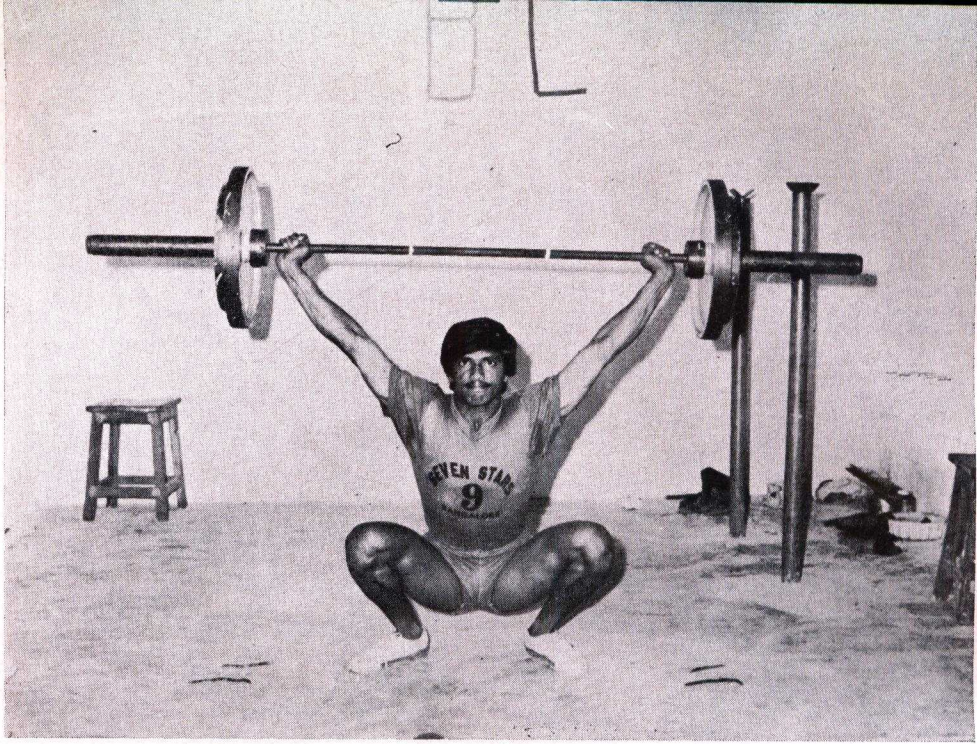
Now I
sit hidden
In one of the rooms
And within me
Hidden somewhere
Sits childhood.

SHIKARI KOSHY
is
The 'best shot'

College PUC Hockey Team (Rakara Cup Winners)

↑
Our only student from
outer space
weight lifter Gopinath.
His health secret :
'Take seven seas
purchased from
Bangalore
nine times a day'

→
Wear your helmets,
we are flying
over Bangalore

COLLEGE BASKET BALL TOURNAMENT

They also serve
who stand and wait

The Rev. Vishakantaswamy
blesses the Christ College
Basket Ball trophy (Captain of
UVCE receives trophy from
Mr. Gurubax Sing)

College Basket Ball
team 1977-78

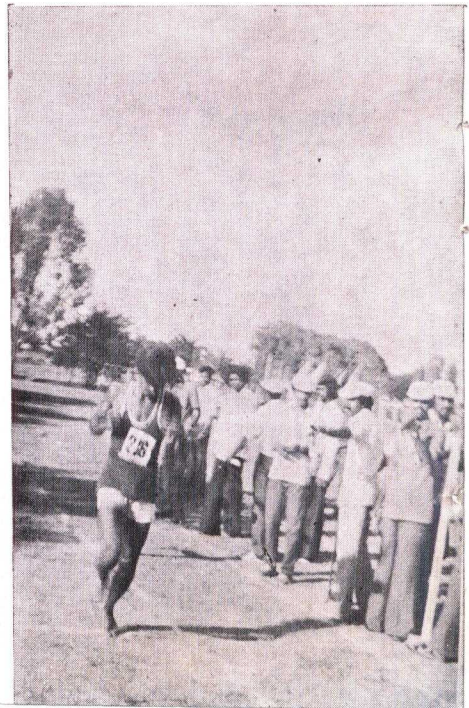
Pole hoisting ceremony

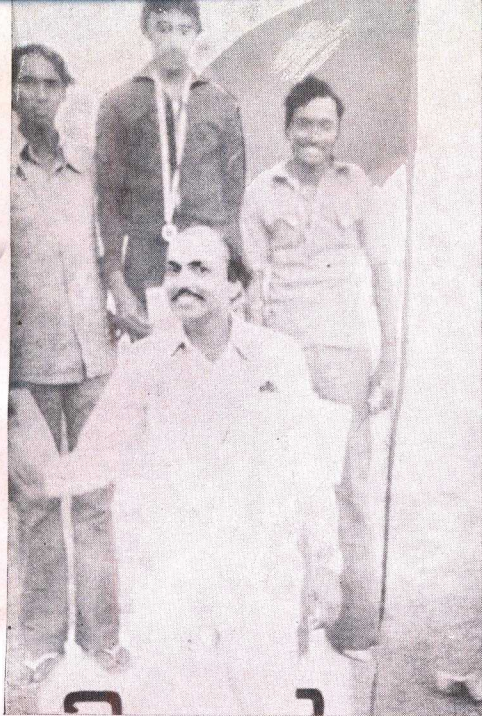
SPORTS FESTIVAL

Then, he crash
landed on his
face

'Come Baby, Come
Swamy, who has
said that I haven't won?'

'Thank you Fr. Antony for
taking my photograph'
—Devasurappa

Dwarakanath Wedded
to the victory rostrum

Slow to start and quick to finish

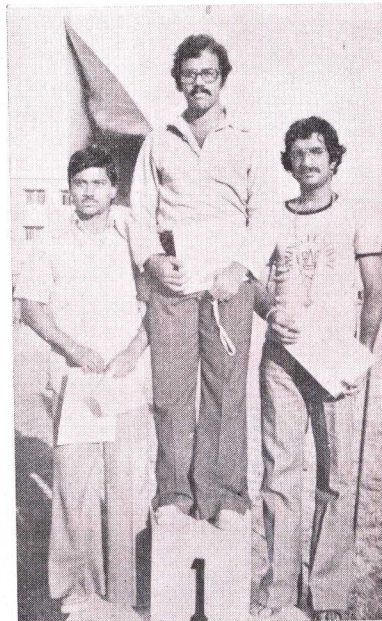

The chief guest entranced
by the HUGE gathering

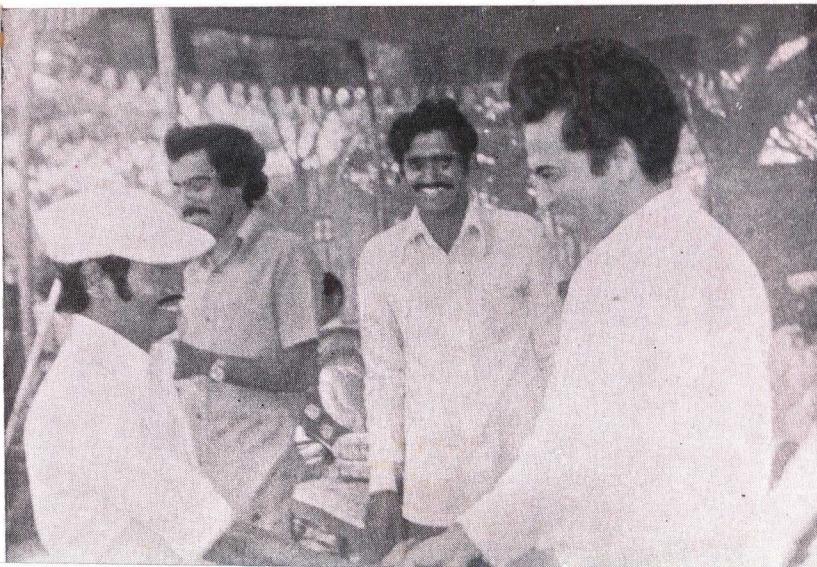

What's this fellow doing here?

Beware of them :
(photograph courtesy!
City Railway Station &
K.S.R.T.C. Bus Station)

Hand squeezing competition.
Guess who won?

"...I was furious with him. Here was a budding vet asking me to cage the poor thing,"
"He was so considerate, uncomplicated..."

CHANGE

—BALAJI NARASIMHAN, II B.COM.

—Balaji Narasimhan's prize-winning short story—a story of contrasts and alienation.

He was a stout man, not very tall. There were two things which struck me as I looked at him. The first feature was his stomach. He had a regular pot-belly which rolled when he walked. The other was his face. He had intense eyes which seemed to smile all the time, a broad forehead, partially caused by the receding hairline and a wide mouth, which easily broke into a toothless grin. He struck me on the whole as a very comical character.

He was an attender at a bank near the school I used to go to. Every morning, he would smile as I passed by. That captivating smile invariably made me smile back at him. I really got to know him only when school closed down for the summer vacation. With a lot of time left in hand, I would often meet him and we would talk aimlessly. I discovered that he had a soft corner for children and I took to him as a fish takes to water. Before long we were very good friends and he nicknamed me "Prince." We would go to the little hotel opposite the bank for a cup of tea, which often included snacks, all during work hours of course; One of the best things of being an attender at a bank, I discovered, was that you could

slip out for a cup of tea quite frequently and when any person questioned you, you could always say you were on an errand for an officer. He would talk a lot, but he never got around to talking about himself. He, however, told me that his name was Nagendra and he also showed me where he lived. The summer vacation was very enjoyable.

When classes commenced again, he would smile but his eyes would reflect a sadness in them. As the year came to a close, Nagendra was plagued by ill-health and was forced to retire. We met again during my vacation but this time we would sit for hours at a small park near his house. We did not talk a lot but words were not necessary. Though I didn't realise it, Nagendra knew that his end was near. As my holidays came to a close, he would think of excuses to be with me as long as possible. On the last day of my vacation, he gave me a beautiful pen. It was very expensive and he could scarcely afford it. He said with a voice choked with emotion, "Please accept this as my gift....." He could not go on. He forced me to accept it. He was very offended at the thought of my paying for it, and so I decided to accept it as a gift.

The last days of Nagendra were really pitiable. He could not even stand up and walk. He was bed-ridden and one day some people took him away. After that he never came back. I would go up to his place and would find that it was locked. Whenever I enquired about him I was only replied with a stony silence. I did not understand it at all. Why were those people behaving like that? It was only years later that I came to know what had happened to him.

The years began to fly and I was quite pre-occupied. I began to forget about Nagendra. The human mind is so strange that only when it is hurt does it realise how it feels to be hurt. It is so strange that only when I am hurt or shocked I think of Nagendra. I remember an incident about a squirell very vividly. I found a squirell in our backyard one afternoon. The poor thing had probably fallen from a considerable height. It couldn't walk and was lying on its back gasping for breath. The most horrifying part of it all was that a crow, on seeing the plight of the squirell, was getting ready to eat it. I took the squirell home to see what I could do. There weren't any external injuries, so I decided to take it to a veterinary doctor. Just as luck would have it there weren't any vets around. The next person I thought of was a chap who was undergoing his training to be a vet. In fact he was in his final year. I decided to take the squirell to him. He just had one look at the squirell and said, "Er... what is wrong with it?... You see...

I've no idea about these small animals. Why don't you just leave it somewhere? Are you raising it as a pet?" I was hurt, "Can't you do anything so that it is atleast able to breathe properly?" I asked him desperately. "No. Ah... you see..... I don't have much time now. I've booked a ticket at the theatre and it is already quite late..... I know what we'll do. Why don't you keep it in a cage and see what happens..... As a matter of fact, I have always wanted to experiment with small creatures, so....." "No", I cut him, "Under no circumstances are you going to experiment with this. I came here with the impression that you would be able to do something for this squirell. Obviously I was mistaken. Thank you."

I was furious with him. Here was a budding vet asking me to cage the poor thing. He wanted to experiment with it. Could he not realise that the poor squirell should be relieved at least of some of its suffering?

With a heavy heart, I left the squirell at a place where it would be safe from the crows and other birds. I still haven't forgiven myself for having abandoned the poor thing. My friends tried to comfort me saying that it was only a small animal. But I told them, "You chaps don't seem to understand. It is these small things that matter a lot." "Yeah, sure of course," they told me, but I know they really didn't mean it.

It is only at such moments that I think of Nagendra. He was so considerate,

uncomplicated and always had the answers to all my problems. It was he who taught me to love. I turn away from it all with an empty feeling in my heart. Is there no one who really cares? What was the world come to?

What would I not give to be that young

schoolboy, a bag slung across his shoulder, not a worry on his face, waving out to Nagendra, as he passes on his way to school. What would I not give to relieve all those moments of bliss once again. Oh, To be young and innocent once more!

TAKE TIME

Take Time to THINK

It is the Source of Power.

Take Time to PLAY,

It is the Secret of Perpetual Youth,

Take Time to READ

It is the Fountain of Wisdom.

Take Time to PRAY,

It is the Greatest Power on Earth.

Take Time to LOVE and BE LOVED,

It is the God-Given Privilege.

Take Time to be FRIENDLY

It is the Road of Happiness.

Take Time to LAUGH,

It is the Music of the Soul.

Take Time to GIVE,

It is Too Short a Day to be Selfish.

Take Time to WORK,

It is the Price of Success,

Take Time to do CHARITY,

It is the Way to Heaven.

—By SWAMI SIVANANDA

Arithmetical Operations

Extracted from the Magazine KAMAKOTI VANI.

Courtesy G. SHIVARAM II B.SC.

The Speed Methods of the Sankhya Sastra

The Sankhya Sastra or the Science of Numbers is an old Sanskrit work wherein, among other things, are given speed methods for various mathematical operations such as long multiplication and division and for extraction of square roots, cube roots and higher roots etc. Here we shall examine the procedure adopted for long multiplication which makes the operation simple, interesting and speedy.

In the illustration given in the Sanskrit text a number of eighteen digits is multiplied by an equally long number. But since the principle involved is the same, let us save time and space by taking two smaller numbers, say 1234×5678 .

It helps to write one number under the other, units under units, tens under tens, etc. This is shown below, along with the answer and the carried over figures—at each stage at the top in small figures.

$$\begin{array}{r} 1234 \text{ (A)} \\ 5678 \text{ (B)} \\ \hline \end{array}$$

$$70204665523 \text{ (C)}$$

For easy reference we shall call one number A, the other B, and the answer C. For the 'plus' and 'multiplied' we shall

use the usual signs and for carried over 'c/o.'

In this method the answer is obtained straight away at the first step, digit by digit, beginning at the right hand end, *i.e.*, units first, then tens, next hundreds etc. The procedure adopted is based on the following reasoning.

Units \times units will give units, while units \times tens will give us tens and tens \times tens will give us hundreds. But hundreds are also obtained by hundreds \times units. Similarly thousands will be got by thousands \times units and hundreds \times tens. The same reasoning applies for ten thousands, lakhs etc., etc. It is therefore obvious that each digit in the answer is got by multiplying only certain figures in the two numbers. Now for the example.

To obtain the units figure in answer, we have $4 \times 8 = 32$. *i.e.*, 2 units and 3 tens. So 2 is written down in the unit's place and 3 carried over and written in small figures over 2.

Similarly the tens digit in the answer is given $(4 \times 7) + (3 \times 8) + \text{c/o } 3 = 55$. So write down 5 in the ten's place in the answer and carry over the other 5.

The next digit to be got in the answer is hundreds. So multiply hundreds by units both ways and tens by tens. We have $(2 \times 8) + (6 \times 4) + (3 \times 7) + \text{c/o } 5 = 66$. Write

6 in the hundred's place and carry over the other 6.

For the thousand digit in the answer we have $(1 \times 8) + (5 \times 4) + (2 \times 7) + (3 \times 6) + \text{c/o } 6 = 66$. So again write down 6 and carry over the other 6.

The ten thousand figures which comes next is obtained:

$(1 \times 7) + (5 \times 3) + (2 \times 6) + \text{c/o } 6 = 40$. We write down 0 and carry over 4.

The next digit is lakhs. We have $(1 \times 6) + (2 \times 5) + \text{c/o } 4 = 20$. Therefore note down

0 and carry over 2.

The next digit in the answer is millions to obtain which we have to multiply thousands by thousands. Here we get $(1 \times 5) + \text{c/o } 2 = 7$. We have come to the end and the answer is 7006652.

Lastly, it must be mentioned that many of these methods have been independently discovered about thirty five years ago by a Russian Jew Yakob Trachtenberg. They have been introduced in Western schools where they are known as Trachtenberg's methods.

On a Walking Stick

"Ten measures of speech descended on the world. Women took nine and men one."

—BABYLONIAN TALMUD

ON WAR

—SUNIL RAINA I B.A.

Shattered shards float,
all that's left of this dream that
once was reality, or could have been
Flux in morals, cruelty presides; awe
Sides in hordes of empty human shells,
Flinching and grimacing.
Elegies are written—poems,
Graves overflow on the sere lands
Prosperity ebbs away as death and fear
Hack and hew at the spawned cult.
Bleak knolls the bell? All is quiet.
Who is going to be, when bearing the
brunt, the brash shells collapse,
—Where are you, O God?
Obfuscation, rueful cries haunt
the vestiges of something lost
that was.
Meteoric rise and fall, impetuous villains,
Why this composure?

On a Walking Stick

—SUNIL RAINA I B.A.

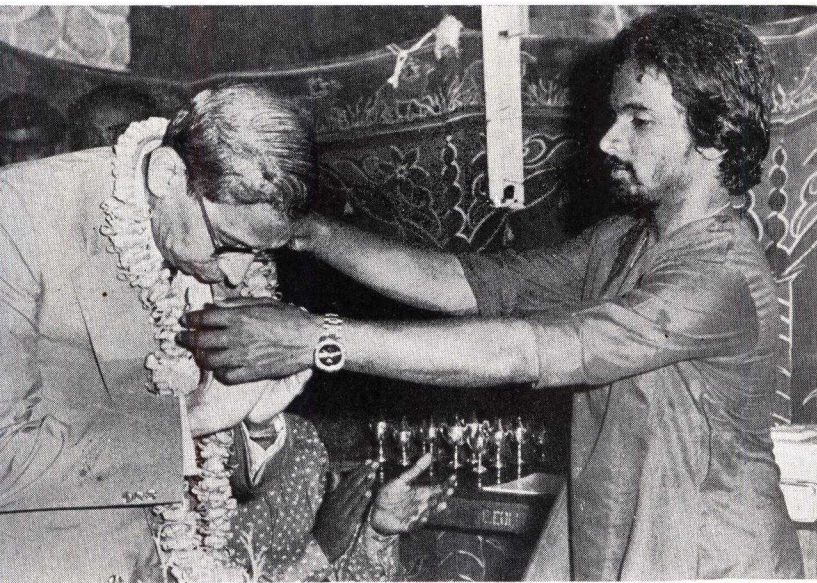
Tap-tap-tip-tap,
energy and enthusiastic facility
at one time—and faltering
the next.
Candidly benevolent now, and
Canny the next.
anticipation on your shoulders,
Confidence on your back,
sometime optimistic, sometime slack,
inducing counsel, choose and pick,
The genesis of an odyssey of mileage,
dexterous and affirmed, you gauge
here and there, in time's nick
Thou art great, O Walking stick.

COLLEGE DAY

Congratulations.....

Congratulations.....

Chief Guest—
Justice G. K. Govinda Bhat

'Christ College is the best
College in the World' -
Rev. Fr. Principal reads his
Annual Report

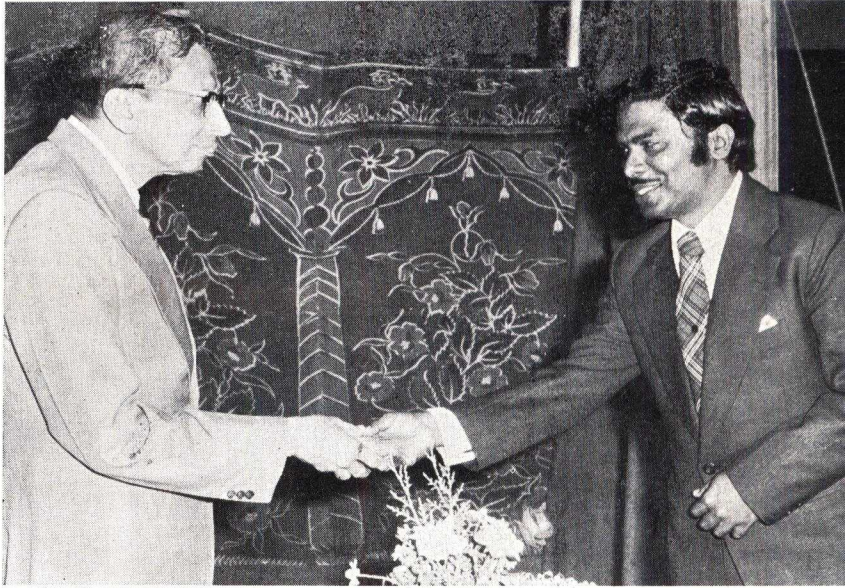

Parent—
Dr. S. Maqbool Ahmed
Professor of Physiology
(B.M.C.)

Is the booing coming out of
the mic...?

The Joke of the year:
Benny Joseph Plays chess
The biggest Joke of the year:
He is the College chess
champion (Staff)

Unheard melodies are Sweet
(apologies to John Keats)

'.....Discipline, Honesty,
truth.....India?'
—Chief Guest

David Barve reads
Students' union
Annual Report

Mr. Sastry black mailing the Principal.
Principal's response; 'Why don't you try him instead?'

'As we learnt about the effects of toothpaste on human skin (done in the dead of night), we were also entertained by a talented youngster who gyrated his body in rhythm.....'

Natural Sciences Dept. Trip

—VIJAY DHURVE III B.SC. UDAY SETH *Secretary of the Trip*

—So this is what happened at the Trip, Vijay analyses scientifically the natural instincts of the trip members.

Travel, they say, broadens one's outlook. It taught the third year Biology students more than that. It taught us adaptability—know what I mean? It was remarkable how the human body adapted itself to different conditions and environments caused by travelling. Subjecting the body to just a few stolen winks on the whole trip which lasted for 6 days, (made possible by intermittent supply of coffee), bathing at odd hours of the day or night with aqua drawn from the bowels of mother earth, sleeping in front of fragrant bathrooms in over-crowded trains, and wolfing down food which under normal circumstances would have been given second thoughts.

After a lengthy discussion between the two class representatives (Shekar & Uday) and the Department of Botany—(Mr. S. Premananda) and Zoology (Mr. Arul) the trip itinerary was decided.

At 21.00 hours on 25 January 1978 we assembled on platform No. 4 of the City Railway Station and the moment we boarded the train the tempo was set for

what was to follow. Talents in the fields of music sprung up like lava from an erupting volcano, reminding me of Gray's poem.

“Full many a gem of purest ray serene
The dark unfathom'd caves of ocean bear
Full many a flower is born to blush
unseen
And waste its sweetness in the desert air”.

Tired, but happy, we reached Pamban at the stroke of tea on the 26th night. The sight of the sea and the salty tang of the air invigorated us. After a bath of cold water and hot dinner, we slept the sleep of the blessed.

Krusadai Islands—we journeyed forth to these with Mr. Arul extolling the virtues of observing animals in their natural environment and not in bottles. After a swim in various states of (un) dress we made our way back to the hotel. Immediately after lunch we visited the “Marine Biological Research Station,” in Mandapam. Here we learnt about cell cultures and possible use of algae as food in the near future. Rameswaram was the next stop. The temple was viewed with awe—that such structures could be con-

structed with such limited technical knowledge during those by-gone days.

Due to a slight mix-up in train timings, we had to leave for Madurai in the early hours of morning. To fill in those empty hours we were entertained by a talented youngster who gyrated his body in rhythm with the throbbing music of bongos and a guitar. He was rewarded with hoots, yells, wild-whistles and to top it all he was invited.....!!!

Not even the news that Australia were 250 for 2 could dampen our enthusiasm in 'Madurai.' We caught the bus going to cold-cold Kodaikanal. After lunch and a bath, in that order we went boating in a lake much smaller than Ulsoor lake but free from mosquitoes. Next morning we set out for our plant collection. For this we had to climb a hill. We could then guess how Hillary and Tenzing felt on con-

quering Everest because we experienced similar feelings on finishing the climb without any casualties. On completing the plant collection, we had a leisure lunch and began our return journey to Madurai.

In Madurai, the tempo reached its climax. We learnt about the effects of toothpaste on human skin (done in the dead of the night on unsuspecting victims), tying a bucket to a snoring mate and things which cannot be put down on paper. A budding 'Cheiro' predicted Mr. Arul's character development and what his better half would look like. This youngster has potentialities! The temple at Madurai impressed us with its immensity and exotic carvings.

A much wiser and quieter group arrived at Bangalore in the early hours of the morn. Our heartfelt gratitude to Messrs. Premananda and Arul who made this sojourn an unforgettable 'trip'.

*"As Father Adam first was fool'd,
A case that's still too common,
Here lies a man a woman rul'd;
The devil rul'd the woman."*

—BURNS

*"destruction of mankind may become inevitable,
man will be completely extinct....."*

"Where is the 'evolution' of man heading to"

—SHAJI GEORGE II B.SC. (CBZ)

—Shaji George's complacent appraisal.

"Long term stability for a single highly complex species no matter how adaptable is out of question."

He who wishes to decide whether man is the modified form of some pre-existing form (ape) would probably first enquire whether man varies however slightly in bodily structure and in mental faculties and if so, whether the variations are transmitted to his offspring. The key stages of man were Dryopithecus, an ape which lived some 20 million years ago, Australopithecus who flourished about 2 million years ago were probably the first tool makers; Then the Pekin man (an example of Homocrectus) who existed half a million years ago; lastly the Netherland man and Mount Carmel man who lived 40-45,000 years ago.

Man like many other animals has given rise to a number of races and subraces differing slightly, some differ so much from each other that they can be classified as separate species.

The modern man is comparatively smaller in size and weaker in strength than his ancestors who were enormously built in strength. This is very obvious from

various factors like the weapon which they used. The weapons they used were so heavy that it cannot be lifted by a normal person of today. Though the modern man is physically weaker, mentally he has developed to a greater extent. Our human brains weigh about 1.4 kg. and is well developed when compared to our ancestors. Man has discovered and invented a number of things. Today the modern world has been made comfortable by the fruits of human inventiveness. Man's scientific approach to himself accomplished many more valuable things but all these sciences have also done serious damages. For example, the invention of the nuclear weapons like atom bomb, neutron bomb etc., threatens the very existence of mankind on the surface of the earth. The inventions of many automatic machines has enabled man to avoid physical strain. With the help of these machines' work, is made more easy and can be done at a faster rate and as a result man will become weaker and weaker as years go by and it may so happen that within a period of a few thousand years' man may have become very weak physically but his mental capacity would have been increased considerably. Our ancestors had a long life span but it is shortened at present and most people became weak after their fifty's. The modern man is exposed to a variety of

diseases and within a few thousand years the germs may become immune and capable of withstanding the drugs. As a result, destruction of mankind may become inevitable. According to scientists, man will be completely extinct in a few million years.

Our ancestors (50,000 years ago) were completely covered with hair which protected them from cold, but, as evolution proceeded towards its destination, there was a gradual decrease of the hair growth and the modern man has a very limited growth of hair. Many are bald and many have very little hair on their body. Therefore, this hair growth may further decrease and a time may come when man may be completely hairless.

With respect to the alimentary canal, the vermiform appendix is a rudimentary organ in man. This being a very useful organ in the lower animals causes infection in man and may even lead to death if not cured. Therefore, many people remove it in the initial stage to prevent infection. Since this is a rudimentary organ it may also perish after a few thousand years. Various muscles have also become rudimentary and in a greatly reduced condition compared to the lower organisms.

"A compliment is a kiss with words."

Extinction of mankind may follow due to periodical famines, consequent deaths of infants due to ill-health, wars, accidents, sickness and less fertility. Already a few races in the world have become completely extinct. This can be illustrated by taking Tasmania as an example because in the beginning it had a population of 7,000 individuals but this number was reduced to a great extent due to frequent wars, ill-health and less fertility. Finally, only 4 individuals existed (1 man and 3 elderly woman) who also passed away.

Population explosion is one of the major factors that the world is facing because a period may come when the human population may exceed the food supply. If such a situation arises people may fight with each other to get food and they may not even hesitate to kill their fellowmen for the sake of food. During such a situation, it will be always the 'survival of the fittest.'

Finally, the gradual decrease and ultimate extinction of the races of man is a highly complex problem, depending on many causes which differ in different places and at different times. The evolution may take any desirable path, either extinction or survival; as a result, it is easy to assume but difficult to predict the future of the so called 'Homo Sapiens.'

"literature has attempted to imprison in words and images some of those fugitive glimpses of those higher aspects of life which come unbidden and go unseen."

Literature has served humanity better than science

—RAKESH KUMAR SINGH, I B.A. (PSE)

—Rakesh Kumar Singh blasts the utility of modern Science as a contemporary myth.

Somebody with a sense of humour parodied the nursery rhyme,

"Twinkle Twinkle little star,
I do not wonder what you are,
For by the spectroscopic Ken,
I know that you are hydrogen."

Where is romance? No longer do you think in terms of "catching a falling star," or find suddenly a "star skim into your ken" or call "Tears of joy," shooting stars which run down the "face of night." Everything is explained. The stars are no longer the words of God or the scriptures of the skies but perennial hydrogen-bombs.

You may present a formidable list of the 'blessings' of science by which it has served humanity, but is it not true that science is proceeding far ahead of the conscience of mankind? Is not the invention of poisonous gas, one of its most wonderful wonders? The lethal weapons, machine guns, explosives, U boats and torpedoes, tanks, missiles, Atom and Hydrogen bombs and a host of other efficient destroyers are also the achieve-

ments of science. To cap them all is the latest 'benefactor' of our paraphernalia and buildings—the Neutron-Bomb. You know, it will only kill men, without causing damage to property.

How well is science serving humanity! When people are asking breads for their stomach, they are being given bayonets and poisonous gases. How are we to account for these achievements? Today's machine age has turned its inventors into heartless robots. Man has made a Frankenstein of science and has proved to be a cannibal of mankind.

Science has served humanity only on the material plane of existence. We have to enhance our highest ideals of society in the sphere of religion, philosophy, spiritualism, co-existence and mutual understanding and all this is feasible only through 'Literature'. Literature is a record of man's highest ideals and aspirations. It uplifts our spirits above the din and dust of worldly existence and makes it soar to the regions of the unknown. Literature has attempted to imprison in words and images some of those fugitive glimpses of those higher aspects of life which come unbidden and go unseen. It is the universal appeal of Literature which makes it the proud posses-

sion of human race. Literature enables man to enjoy nature with a fulness of heart which no scientific 'pumping-station' can ever feel. It is only Literature which makes ones' heart leap up with joy.

* Science might have taught us to 'fly like birds and swim like fishes' but it has not taught us to behave like men. It has made us callous and brutal.

It is in very subtle ways that the literature of a nation moulds up the character of the people. Who can forget the influence of Tulsidas, Premchand, Tolstoy, Voltaire, Rousseau, Homer, Dante, Virgil or Shakespeare, Kalidasa etc.

Literature is not the creature but the creator of new life in every sphere whereas science and technology only added to the 'sound and fury, signifying nothing' in trying to add to the daily comforts of man.

It is, as we know, in Literature that a nation records its highest impulses, urges and inspirations. It is in literature that the spirit of ancient civilizations like Indian, Greek, Roman, or Egyptian lie enshrined.

To quote Swami Vivekananda, "It is good and very grand to conquer external nature; but grander still to conquer our

internal nature. It is good and grand to know the laws that govern the stars and planets; it is infinitely grander and better to know the laws that govern the passions, the feelings, the will of mankind, the conquering of the inner, and understanding the subtle secrets of the working of the human mind," and that is what literature has done.

While reading literature we walk with truth and beauty. Our sensibilities are cultured and refined. The appeal of literature is to our imagination. The greatness of Literature is that it sees life as a whole and not as a piece meal; It begins to flow into us steadily—making us tolerant, sympathetic and humanitarian.

It is literature that is responsible for the development of human character, for peace and international understanding, the spirit of brotherly co-existence and for making life more livable. It is literature that has made us to see, listen and read things around us. Again, it is literature that has sharpened our sensibilities, broadened our sympathies and deepened our general interest in humanity.

To conclude;

IF Science is civilization, literature is culture" Science is body, Literature soul.

"The pen is the tongue of the mind."

If literature is doing good to humanity and science is doing good to literature, then undoubtedly science is doing good to humanity. Is it not?

Science has done more to humanity than Literature

—Mr. ARUL M.Sc., Dept. of Zoology

Arul answers Rakesh Kumar Singh.

It is baseless, even unnecessarily foolish to have a distinction between Science and Literature. But in every field, be it academic intellectual or in a common term, there is always a tendency to differentiate science from literature. Now, let us see what is literature.

Science in no way is different from literature. Science deals with subjects like Physics, Chemistry, Biology, Geology, History, the languages, etc. The commercial subjects cannot be considered fully as either. It is a blend of Science technology and literature.

Well, science has wrecked the human and other populations quite considerably. The familiar examples are the explosion of nuclear bombs, the destruction of human lives by many wars, the complete erosion of a natural healthy ecology and so on. But then, science has done many great wonders too. The examples could be packed in volumes. A scientist cannot be blamed for the destruction of lives world over. The scientists are interested in finding or improving certain principles for the betterment of human society. It cannot

be ruled out that in a few countries the military employs scientists to work out more and more lethal artillery. But this is only in a few countries.

One good example of scientists' useful finding put to harmful use is Chloroform. Before the discovery of Chloroform, operations were conducted without the use of any anaesthesia. One can imagine the pain inflicted on the patient without chloroform. But later, it is doubtless that chloroform anaesthesia saved many lives. Annually many murders are committed by using excess of chloroform on the victims which leads to death. For this, the scientist who found the gas cannot be blamed.

As things go on, every country by the close of this century will have at least half of its energy by using much power. There are many advantages of using nuclear energy. The world will not be depleting fuel which cannot be got continuously after sometime. The pollution caused by burning the organic fuel can be avoided. The world need not depend upon a small number of oil producing countries whereby the present international political situation can change for good. At this instance it is

reminded that first use of nuclear power was to destroy two thickly populated towns of Japan. Luckily, by some forces that are strong in the world, the use of atomic energy for destruction has been prevented so far.

"Literature" has been preserved in its present form today, thanks to science. Imagine the world of social literature without a scientific literature. If you enjoy reading Milton, or enacting Shakespeare, or deeply impressed by Ramayana or immersed in Upanishads, science is behind it. Had not a route to India been found by European navigators (scientists in a way), had not the people of British Isles landed in India, how would we have known about Shakespeare.

Had not the people of Northern India drove the Southern men down, had not there been a process of preserving literature, had not the process been united, how would you have known so many things we know today without the many innovations of science such as Radio, TV, Teleprint, Photography, Radiography, Telephone, Telegrams, Communication satellites and so on?

Even in modern times, suppose one part of the world has some juicy literature, how does it spread throughout. There are scientific instruments that translate and print number of copies so that many people may have it faster.

We hear about many international literary meetings, conventions, and the like. Imagine the number of people that would be present and therefore a limited exchange of limited intellectuality that would take place without such devices such as different mechanism of communication and transport—all because of scientific achievement.

The above mentioned few examples very strongly suggest that science has tremendously increased the impact of literature.

Even otherwise, take the following few instances:

A young poet or one who is young at heart may describe a curvaceous female or sing about the rushing water of a river or compare something on the ever chanting open ocean. But who is behind resetting the thousands of disorders that affects these females—males (humanity) or converting the kinetic energy of the river into electric energy, (remember, to print this magazine, some electricity must have been used).

Can we construct a bridge that caters for men by reading "A VIEW OVER THE BRIDGE?"

Can we grow paddy, wheat, vegetables and fruits by reading "A HANDFUL OF RICE?"

Can we cure cancer, TB, or the common cold, a simple cut by enjoying "A CAT OVER A HOT TIN ROOF."

Can we stop a maniac from murdering teaching him "ALL MY SONS".

If the answer is 'yes', well.....

No doubt, 'Literature' can and is enjoyable by the psychic part of humanity. Definitely not for the physical part. Again if a person is physically dead, how can he psychologically or mentally be aware? To keep a man physically alive, scientific literature is necessary. To keep him mentally alive, social and linguistic literature is necessary. But basically, a human needs scientific literature or science to keep him physically alive.

THE UNIVERSITY—FOR WHOM?

—K. BHASKAR II B.COM.

K. Bhaskar's quaint essay on an explosive issue.

The present wave of unrest that is rocking the student community in India is disconcerting. What do students expect of the university and what does the university offer?

For most students in India today, the university degree is a passport for employment yet we find that the value of this 'passport' is decreasing rapidly. Unemployment is on the increase and we find that university education in India has little relevance to the economic conditions prevailing. The university offers us more of the liberal type of education than the vocational, mob-oriented education. It has prepared students for a world that does not exist. As one graduate remarked after his first day at work: "I have a degree, I am now getting an education". Then there was the graduate, who on being refused a job challenged, his prospective

employer saying, "But I got the first rank in my university." The prospective employer calmly replied, "True, but that's all you've got."

Education has to be more practical and designed to restore the sagging morale of the youth in the country today. University Education has to be oriented with a view to generating employment. To enable this, students should also be involved in the academic bodies of our universities, if not as advisers, atleast as active observers. If the educational system is not reformed, the feeling of helplessness will set in, manifesting itself in violence. Law and order will be the first casualty as has been so often proved.

Change is the law of nature, and change is essential in the educational system. As Mrs. Annie Besant, said, "what our youth think today, the nation will think tomorrow."

Chess is a beautiful game

—N. VENKATESHAN, III B.COM. *Chess Lover*

Ours is a vast country with a huge population. Our people can't be easily provided with opportunities to play games. Our cities do not have the means to obtain facilities required to play the more expensive games.

In this context, we need a game which can be played by one and all, which is inexpensive. Moreover, our taste is to build a strong nation with intelligent people to make every person develop concentration and determination, to make the youth acquire traits, imagination and discipline. All these we can acquire from playing chess.

Chess is not just a sport, not just relaxation or diversion. Its pursuit develops logical and creative thinking, trains one to analyse and solve problems which will help the future specialist in any field. Thus chess is a serious matter, and it is an important task of adults to teach it to children and others and develop in them a love for chess.

Here's what a 'Teacher' used to say about chess:

'Mental faculties such as logical thread or thinking, creative power of the intellect, determination and responsibility, self-discipline and perception of interdependence and mutuality are developed by a study and practice of chess.'

Further, 'the fascinating and exciting nature of the game coupled with its sublimation of the aggressive instincts, is an ideal answer to the problem so often referred to in the context of youth, the problem of the right usage of leisure time, the avoidance of boredom which very often results in irrational outburst of violence.....'well, Don't think that it is too late to learn chess. There is no age limit to learn chess. You can learn it within a day or two and you can become a good player within 6 months.

So then, be proud to be called a Chess Player.

Learn Chess; it is sensible.

Smile a while

—R. NAVIL D'SOUZA II P.U.C.

Smile a while, and while you smile, there will be miles and miles of smiles.

No other weapon in the world is as strong as a smile for winning the love of our friends. Without a smile on our lips our life will be monotonous, dull, gloomy and nobody approaches us. Smile is the outward expression of inner joy and contented heart; when the heart is full, it comes out through smile and laughter. Due to various circumstances, we also happen to be sad and depressed, it is of no use to brood over such unhappy moments and thus make life uncomfortable. It is better to smile and defuse such moods. Let us not live in yesterdays but in todays and tomorrows to come, for tomorrow comes to us with a hope of a better life.

While speaking about Mother Teresa, a certain Journalist once said that it is the smile on her face that radiates love. Florence Nightingale, better known as lady with the lamp, it is said that she

always approached her patients with a smile.

Smile is the monopoly of man. It is said that woman smiles more often than man. Wherever we meet our friends or acquaintances we must present them a smile. Smile is characteristic of an optimistic man. In this scientific world modern secular man seems to have lost the value of smile; he gropes for a smile; A smile can convey much deeper than any intelligent words.

Remember this:

1. Do not smile at others' faults, your own faults may be a big joke to others.
2. Arm yourself with the weapon of smile, you can even defeat the opposition or conquer your enemy.

So dear friends, smile often; it costs you nothing, but you will be doing a tremendous help to your fellow men. Let us wish more friends by a smile.

OUTGOING STUDENTS

Final B.Sc., (P.C.M.)

Final B.Sc., (C.B.Z.)

Final B.Com.

Final B A

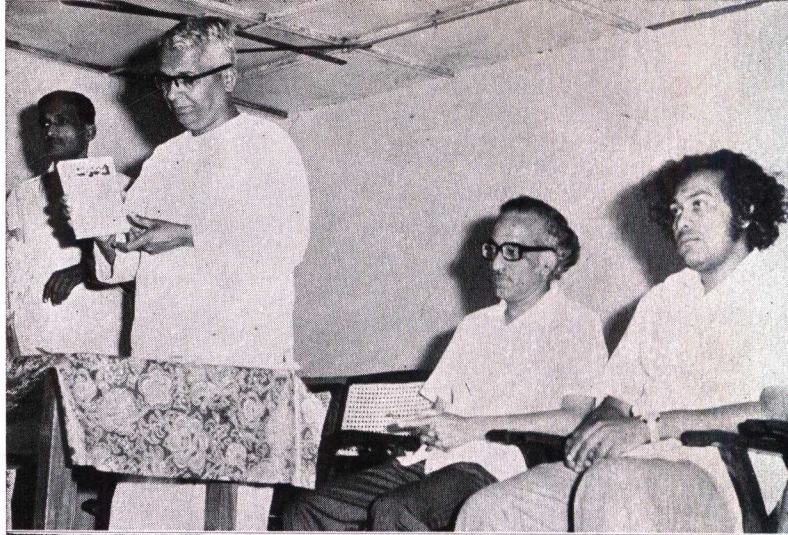
N.C.C. Army Wing

N.C.C. Air Wing

KANNADA SANGHA

'MILAREPA' (Poems)
by Sri. Sivaprakash
released by
Sri. K. S. Narasimhaswamy
chief guest
Dr. Ramachandra Sharma

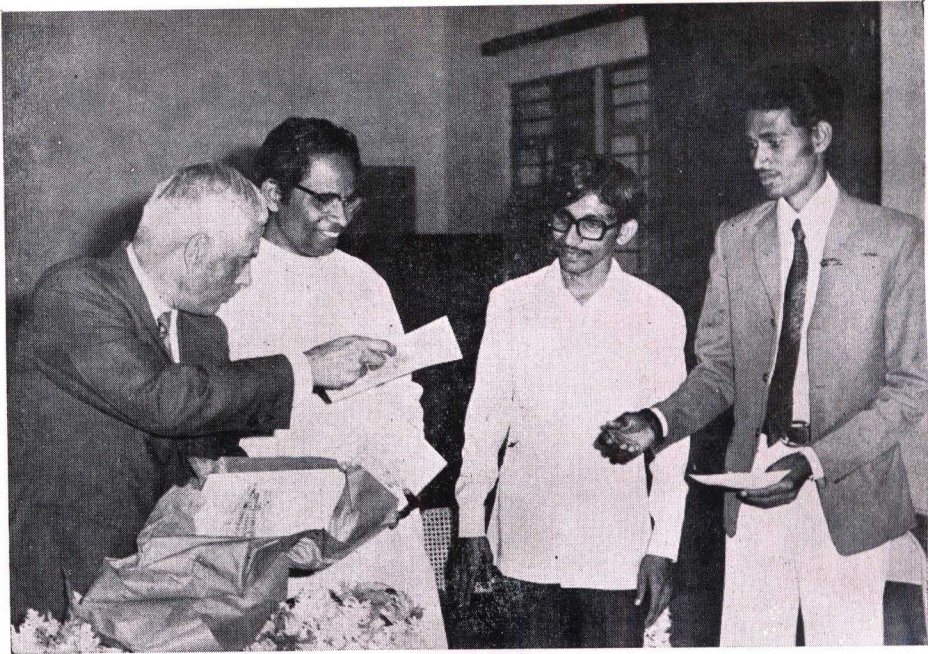

Dr. V. Sitaramaiah
giving 'Aa. Na. Kru' prize to
Sri C. P. Ravikumar

Dr. V. K. Gokak released
three books
Parthenium (Stories)
Tuvata (Poems)
Burnt smoke and
wood ash (English
Poems)
on the Dias
Ku. Tejaswini Niranjana
B. R. Lakshman Rao and
H. R. Ramakrishna Rao
(Vice-President)

Prof. S. M. Abdul Hameed releasing the Souvenir 'NAGMA' of College Urdu Association

The one thing they
cannot stand is the
sight of water

The Final B.Sc., (C.B.Z)
students bunked the
classes and went
on a holiday tour with
Mr. Premananda (Staff)

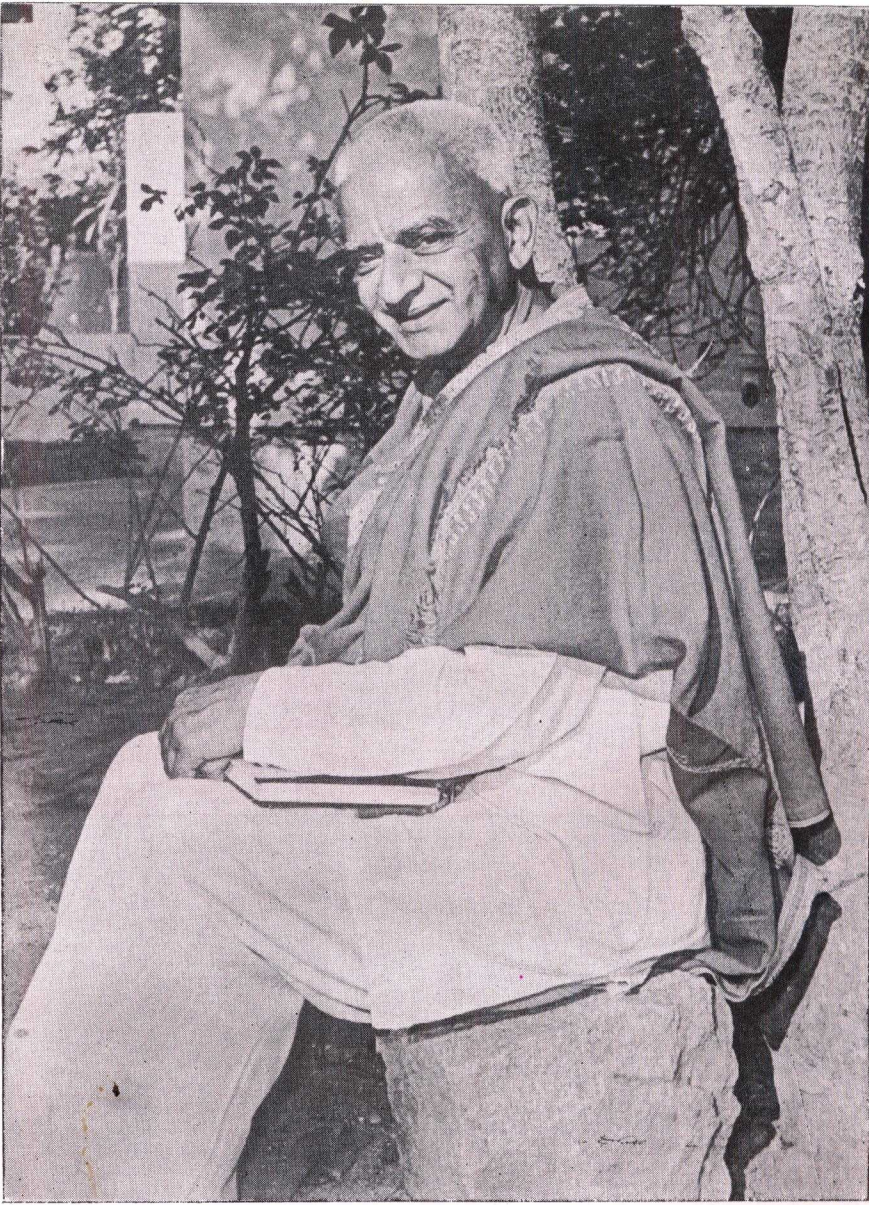

Rev. Fr. Mani Giles
back
with Smiles

Inauguration of South Indian Bank by Rev. Fr. K. Augustine Joseph (Principal)

నరకర్షక ఇట్టి నాల్గో నీళ్ళు
 బ్రాహ్మ ఓలనికొచ్చినా -
 మున్నెండు కన్నడ పదవృత్తిని!
 ననా మనదనా నా కొణా!
 - జి. పి. రాజరత్నం

KANNADA SECTION

EDITOR: **D. V. RAJASHEKHAR** M. A.

ಪರಿವಿಡಿ

“..ಪ್ರಣವನು ಪೂರ್ಣಗಲಿಸಿಹರು” (ಕವನ) / ೧

ನಂಬಿಕೆಯ ಶೋಷಣೆ / ೨

ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈ / ೩

ಬಹುಮಾನ (ಕತೆ) / ೬

ಮರೆಯಲಾಗದ ಚಂಡಮಾರುತ / ೮

ಹರಕೊಲ್ಲಲ್ ಪರಕಾಯ್ವನೆ / ೧೦

ಹಚ್ಚನೆ ಹಸಿರು (ಕವನ) / ೧೪

ಪರಿಹಾರ (ಕತೆ) / ೧೫

ಈ ಕಾಲೇಜು ನಾನು ಕಂಡಂತೆ / ೧೭

ಹೊಸದೆಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿಬರಲಿ ... (ವರದಿ) / ೨೫

“... ಪುಣ್ಯವನು ಪೂರ್ಣಗಳಿಸಿಹರು”

‘ಶ್ರೀನಿವಾಸ’

ಇನ್ನು ರಾಜಣ್ಣ. ಈ ಉಳಿದವರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಇವರಾದರೂ ಪಂಡಿತರೆ. ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮದೇ
ಒಂದೆರಡು ಬೇರೆ ಶಕ್ತಿಗಳ ಪಡೆದಿಹರಹುದು.
ಕಷ್ಟಗಳ ಕಂಡು ಅವುಗಳ ಕಾವಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿ
ಕಡುಬಡವ ಕಡೆ ಕಡಮೆಯೆಂಬವರ ನೋವುಗಳ
ತಮ್ಮವೇ ಎಂಬಂತೆ ಅನುಭವಿಸಿ ಮರುಗುವರು.
ತಾವು ಕೆಟ್ಟದೆಯಿಂದ ಕಷ್ಟಗಳ ಕಡಹಾಯ್ದು
ಬಾಳಿದಂದವ ಬೇರೆಯವರು ಬಾಳಲಿ ಎಂಬ
ಆಶೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿದಿಹರು. ಎಳತನದಿ ಮೈಸೂರ
ನಗರ ಜೀವನವ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹರಿಜನರ
ಬಾಳುವೆಯ ರೀತಿನೀತಿಯ, ತೆರೆದ ಕಣ್ಣಿಂದ
ನೋಡಿ ಮನಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಿಹರು. ಇದರಿಂದ
ಆ ಜನರೊಳೊಬ್ಬ ಧೀರಾತ್ಮನನು ಬಣ್ಣಿಸುವ
ಕವಿತೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿಹರು. ಇದರಂತೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲ
ಎಂಬೊಂದು ಚಂದ ಮೂಡಿಹುದು ಆ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ.
ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ ಸಲ್ಲದುದನೊಲ್ಲದೆ ಅದನು
ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಜಗಕೆ ತೋರುವುದು. ನಗುವುದು, ನಕ್ಕು
ಚುಚ್ಚುವುದು ಕುಕ್ಕುವುದು; ಈ ಮನೋಧರ್ಮದಲಿ
ರಾಜಣ್ಣ ಬರೆದ ಕೃತಿ ಹಲವಿಹವು; ಅಲ್ಲದೆ
ರಾಜಣ್ಣ ಬುದ್ಧ ಅಂತೇ ಜೈನ ಧರ್ಮಗಳ
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಹರು. ತಿಳಿವಂತೆ
ಇವರ ದುಡಿಮೆಯು ಕೂಡ ವಿಪುಲ. ಮೆಯ್ ದೃಢ,
ಮನಸು ದೃಢ, ದುಡಿವೆನೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯ ಇವಕೆ ಸಮನಾಗಿ
ದೃಢವಾಗಿರುತ ನಮ್ಮ ರಾಜಣ್ಣ ಬರೆದಿರುವ
ಪುಸ್ತಕ ಅವೆಷ್ಟೋ! ಅವುಗಳ ಜಾತಿ ಇನ್ನೆಷ್ಟೋ!
ಇದಕು ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಲಿ ರಾಜಣ್ಣ
ಗೆಯ್ದಿರುವ ಸೇವೆಯನೆ ಜನ ತಾವೆ ಓದದೆಯೋ
ಓದಿಯೋ ಗ್ರಹಿಸದೆಯೋ ಕಡೆಗಣಿಸಬಹುದೆಂಬ
ಇತರ ಕವಿಗಳ ಕೃತಿಗಳನು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿ
ಅಭಿರುಚಿಯ ಬೆಳೆಸಿಹುದು. ಧರ್ಮ ಮಾಡುವುದಂತು
ಅಂತೆ ಅದನನುಪಾಲಿಸುವುದು ಪುಣ್ಯವಂತಹುದು
ಎಂಬರಲೆ! ಕಾವ್ಯವನು ರಚಿಸುವುದು ಎಂತಂತೆ
ಅದರರಿವ ಹರಡುವುದು ಇದೇ ರೀತಿ ಪುಣ್ಯಕರ.
ರಾಜಣ್ಣ ಈ ಪುಣ್ಯವನು ಪೂರ್ಣಗಳಿಸಿಹರು.

(ನವರಾತ್ರಿ ಪುಟ ೨೪-೨೫)

ನಂಬಿಕೆಯ ಶೋಷಣೆ

ಸಿ. ನಾಗೇಂದ್ರ ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ. ಕಾಂ.

ಭಾರತ ದೇಶವು ಹಳ್ಳಿಗಳದೇಶ. ಈ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿವೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಅನಕ್ಷರತೆಯಿಂದ ಬೇರೆಯವರ ಕೈಗೊಂಬೆಗಳಾಗಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗರ ದಡ್ಡತನವನ್ನರಿತ ಕೆಲವು ಶಕ್ತಿಗಳು ಇವರಲ್ಲಿ ಬರೀ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅನೇಕ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಡಜನರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟಿ, ಸಾಯಲಿ ಅವರ ಮನೆಯ ವರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಸುಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರಾದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವರ ತಲೆ ಬೋಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜನರ ದುರ್ಭಲತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಜೋತಿಷ್ಯ ಹೇಳುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ಏನೇನೋ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಹಣಗಳಿಸಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಜನ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧಗಳನ್ನು ಅವರ ಕೈಯಿಂದಲೇ ನಡೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ನಡೆದರೆ, ಕನಸು ಬಿದ್ದರೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿ, ದಾನ ಮಾಡಿ, ಬಲಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಹಣ ಸೇಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ತಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಸಿಗಲೆಂದು ಹೇಳಿ ಬದುಕಿದವರನ್ನು ಸಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ತಾವು ದೆವ್ವ, ಭೂತ ಬಡಿಸುತ್ತೇವೆ, ಎಲ್ಲ ರೋಗಗಳಿಗೂ ಔಷಧಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗ್ಧ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಂದ ಹಣ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಗೆ, ಹಣ ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕೆಂದು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ, ಮುಗ್ಧ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರು ಇದಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರನ್ನು ಮೋಸ ಮಾಡಲು, ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಘಟನೆ ನಡೆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿ ಆದೇವರಿಗೆ ಕೋಪಬಂದಿದೆ, ಈ ದೇವರಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದೇ ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಊರಿನ ಹಿರಿಯರು, ಪೂಜಾರಿ

ಗಳು, ಜೋತಿಷ್ಯ ನುಡಿಯುವವರ ಮಾತೇ ಇವರಿಗೆ ವೇದ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರು ಹೇಳಿದ ನೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿ ನಿಜವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿದ್ದನ್ನೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಸುಳ್ಳಾಗಿದ್ದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಲು ಬಂದವರ ಮೇಲೆ ಅಪಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹೆದರಿಸುತ್ತಾರೆ ಈ ರೀತಿ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಬಿಡದಿದ್ದರೆ ಇವರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ತುಂಬ ಕಷ್ಟ, ಜನ ತಮ್ಮ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಹಣವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡದೆ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳಿವೆ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಲು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕವೇ ಸಾಲದು. ಬೆಕ್ಕು ಅಡ್ಡಹೋದರೆ ಕೆಲಸ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಜನರು ಇದನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಸ ಆಗಿಹೋದರೆ ಬೆಕ್ಕು ಅಡ್ಡಬಂದಿದ್ದನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲಸ ಆಗದಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಬೆಕ್ಕು ಅಡ್ಡಬಂತೆಂದು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಏಕೆ ಕೆಲಸ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಬೆಕ್ಕು ಅಡ್ಡಬಂತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಬದಲು ಬೆಕ್ಕು ಅಡ್ಡಬಂದಾಗ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಆಗ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ ಆ ನಂಬಿಕೆಯ ನಿಜವೆಂದೋ ಸುಳ್ಳೆಂದೋ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ Calrelessನಿಂದ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಕೆಲಸ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಬಹುದು. ಆಗ ಬೆಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪನ್ನು ಹೊರಿಸದೆ, ತಾವು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದೆವು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಸತ್ಯಾಂಶ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ವಿಧಿ, ಹಣೆಬರಹ, ಅದೃಷ್ಟ ಮತ್ತು ದೈವ ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕ್ಷುದ್ರ ಲೌಕಿಕ ಸಾರ್ಥಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಶೋಷಣೆಗೆ, ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ, ಸೋಮಾರಿ ತನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈ

ಜಿ. ಪಿ. ರಾಮಣ್ಣ ದ್ವಿತೀಯ ಪಿ. ಯು. ಸಿ.

“ಪಸರಿಪ ಕನ್ನಡಕ್ಕೋರ್ವನೆ ಸತ್ಯವಿ ಪಂಪನಾವಗಂ”

—ಇದು ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಶತಕದ ಕನ್ನಡ ಕವಿಯೊಬ್ಬನ ಮಾತು; ಕನ್ನಡದ ಆದಿಕವಿ ಪಂಪನನ್ನು ಮುಕ್ತಕಂಠ ದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿದ ಮೋಡಿ, ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಪಂಪನೊಬ್ಬನೇ ಚಕ್ರಾಧಿಪತಿ; ಅವನಂಥವರು ಬೇರೆ ಒಬ್ಬರಿಲ್ಲ; ಧರ್ಮವೂ ಕಾವ್ಯಧರ್ಮವೂ ಇತಿಹಾಸವೂ ಮೇಳವಿಸಿದ ಲೋಕೋತ್ತರ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅಜರಾ ಮರ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಭಾಗಿಯಾದ ಕವಿಯೆಂದರೆ ಪಂಪನೊಬ್ಬನೇ ಸರಿ ಎಂಬುದು ಈ ಪ್ರಶಂಸೋಕ್ತಿಯ ಭಾವ. ಇಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಾರಾಧಕರು ದಿವಂಗತ ಗೋವಿಂದ ಪೈಯವರ ಬಗೆಗೆ ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಯಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಶಾಲಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ವಾಂಸ ರೊಡನೆ ಭುಜವೊರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲವರು ಅನೇಕರಿಲ್ಲ. ವಿದ್ವಾಂಸ ರಾಗಿ, ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧಕರಾಗಿ, ಕವಿಕಾವ್ಯ ವಿಮರ್ಶಕ ರಾಗಿ, ಸ್ವಯಂ ಕವಿಯಾಗಿ ಬಹುಮುಖ ಪ್ರತಿಭಾಬಲಿಂದ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೇಧಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಪಟ್ಟಕ್ಕೇರಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಬಿರುದಾಂಕಿತರಾಗಿ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೂ ಭಾರತಕ್ಕೂ ಭೂಷಣ ಪ್ರಾಯರಾದವರಲ್ಲಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈಯವರು ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು.

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಿರಿ. ಅಲ್ಲಿ ಸದಾ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಗೋಷ್ಠಿಗಾನ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲೋಪಾಸಕರಿಗೂ, ಕವಿಪುಂಗವರಿಗೂ ತೊರೂರು “ಗದ್ಯಂ ಹೃದ್ಯಂ, ಪದ್ಯಂ ವದ್ಯಂ” ಎಂದು ಗದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಸೇವೆಮಾಡಿ ಕಾರಣ ಪುರುಷನೆನಿಸಿ ಕೊಂಡ ಮುದ್ದಣನ ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಅದು. “ಭರತೇಶ ವೈಭವ” ಮೊದಲಾದ ಉನ್ನತೋನ್ನತವಾದ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕವಿತಾ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಕಳಶವನ್ನಿಟ್ಟ ಶೃಂಗಾರ ಕವಿ ಹಂಸರಾಜ ರತ್ನಾಕರವರ್ಣಿಯ ತೊರೂರು ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಯೆಂದು ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಚಿರಸ್ಥಾಯಿ ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಪೈ.

ಸರಸ್ವತಿಗೂ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂ ಎಂದೆಂದೂ ವೈರವಂತೆ. ಆದರೆ ಗೋವಿಂದ ಪೈಯವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸರಸ್ವತೀ ಪುತ್ರರಾಗಿದ್ದಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಒಲವಿಗೂ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರನಾದವನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದುಂಟೇ? ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತಿದ್ದರೂ ಗೋವಿಂದ ಪೈಯವರು ಸಂತಾನ ಸುಖ ದಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ವಿಧಿ ಕೈವಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ಪೈಯವರು ಇದಾವುದಕ್ಕೂ ಅಧೀರರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಬಹು ಭಾಗವನ್ನು ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಜ್ಞಾನದಾಹವೊಂದಲ್ಲದೆ ಯಾವ ದಾಹವೂ ಅವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ತನುಮನ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ವಾದ ಅಪಾರ ಧನವನ್ನೂ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರು.

ಸಾಹಿತ್ಯ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೈಯವರು ಕಾಲಿಡದ ಕ್ಷೇತ್ರವಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯರಚನೆಯೇ? ಕಾವ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯೇ? ಕವಿಕಾವ್ಯ ಕಾಲ ನಿರ್ಣಯವೇ? ಭಾರತೀಯ ಇತಿಹಾಸವೇ? ಲಘು ಲೇಖನ, ಲಘು ವಿಮರ್ಶೆ ಅವರಿಗೆ ಹಿಡಿಸದು. ಪ್ರೌಢ ವಾಗಿ, ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಪೋಷಕವಾದ ನೂರಾರು ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ತೇಲಿಸಿ ಬರೆಯುವ ಹವ್ಯಾಸ ಅವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯವು ಎಷ್ಟು ಜಟಿಲವೋ ಅವರ ಪ್ರತಿ ಪಾದನ ಕ್ರಮವೂ ಅಷ್ಟೇ ಜಟಿಲ. ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೆ ಸಹಜವಾದ ಅಭಿರುಚಿ ಇಲ್ಲದೆ, ಕಾಲಯಾಪನೆಗೋ, ವಿನೋದಕ್ಕೋ, ಬಾರದ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಬರಿಸುವುದಕ್ಕೋ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಅದು. ವಾದಗ್ರಸ್ತವಾದ ಯಾವ ಅಂಶವೇ ಆಗಲಿ, ಅದರ ಮೂಲವನ್ನು ಬೆದಕಿ, ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ಪಕ್ಷಗಳ ಮಂಡನ ಖಂಡನಗಳನ್ನು ತರ್ಕ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮುಗಿಸಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಅವರ ಪದ್ಧತಿ. ಅವರ ಲೇಖನಗಳ ಶೈಲಿಯೂ ಗಡುಸಾದ ಶೈಲಿ. ಯಾವುದೇ ಗಹನವಾದ ವಿಚಾರದ

ನಡುವೆ ಅವರು ಚಿರನೂತನ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಕನ್ನಡ ಶೈಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಟಿಲವೋ, ಎಷ್ಟು ದುರವಗಾಹ್ಯವೋ, ಅವರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಶೈಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಸರಳ ಶೈಲಿ. ಅಷ್ಟೇ ಮೋಹಕ ಶೈಲಿ.

ಇನ್ನು ಅವರ ಕಾವ್ಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ, ಆಧುನಿಕ ಕಾವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಮೂಲಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಅವರೂ ಒಬ್ಬರೆಂದೂ ಪ್ರಾಸರಹಿತ ಕಾವ್ಯರಚನೆಗೆ ಇವರೇ ಮೊದಲಿಗೆರೆಂದೂ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಕಾವ್ಯಪಾಕ-ನಾರಿಕೇಳ ಪಾಕ; ಅದರ ಪದಪದವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೊರತು, ವ್ಯಾಕರಣ ಅಲಂಕಾರಾದಿಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಹೊರತು ಅವರ ಕಾವ್ಯದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಮನದಟ್ಟಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಎಲ್ಲ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲೂ ವಿದ್ವತ್ತತೆಯ ಮುದ್ರೆಯು ಬಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ತತ್ವ ವಿವೇಚನೆಯೂ ಅನುಭವ ಸಾರವೂ ಸುಲಭಗ್ರಾಹ್ಯವಲ್ಲ.

ಪೈ ಅವರಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳೆಂದರೆ ಪ್ರಾಣ. ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರವನ್ನೇ ರೂಪಿಸಿದ್ದರು. ಅದು ಅವರ ಜೀವವಾಗಿತ್ತು. ನಾನಾಭಾಷೆಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದರು. ಕಾರಣ ಪೈ ಅವರಿಗೆ ನಾನಾ ಭಾಷೆಗಳ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿತ್ತು. ಬಂಗಾಳಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕರತಲಾಮಲಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಕಾಂಟ್ ಲಿಯೋ ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್‌ಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದರು ಪೈ. ಇವರು ಉಜ್ಜಲ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮಿಗಳು. ಅವರ ಕವನಗಳು ಅವರ ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರು ರಚಿಸಿದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ರಾಷ್ಟ್ರಭಕ್ತಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ೧೯೩೦-೩೧ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ರಾಜಕೀಯ ಆಂದೋಲನ ಅವರ ಅಮೋಘ ಕೃತಿಗಳ ರಚನೆಗೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು.

ಪೈಯವರು ಕನ್ನಡದ ಒಂದೊಂದು ಪದದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ವಿಶೇಷ ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಪದಗಳನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. (ಉದಾ: ಅರುಣಿಸು = ಅರುಣ + ಇಸು) ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪದಗಳು ಬಳಕೆಗೆ

ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಪೈಯವರು ಉಜ್ಜಲ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಹೌದು.

ಇನ್ನು ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ, “ಗೋಲ್ಡೋಥಾ” ಮತ್ತು “ವೈಶಾಖಿ” ಚಿರಕಾಲ ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂತಹ ಕೃತಿಗಳು. ‘ಗೋಲ್ಡೋಥಾ’ ಒಂದು ಖಂಡ ಕಾವ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಅಂತಿಮ ದಿನಗಳ ದರ್ಶನವಿದೆ. ಈ ಕಥಾ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬೈಬಲ್‌ನಿಂದ ಆರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪಿಲಾತನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಿರ್ದಯಿಗಳಾದ ಸೈನಿಕರು ಏಸುವನ್ನು ಎಳೆ ದೊಯ್ದು, ಗೋಲ್ಡೋಥಾ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಏರಿಸಿದ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ‘ವೈಶಾಖಿ’ ಸಹ ಇದೇ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರುವಂತಹ ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧದೇವನ ಅಂತಿಮ ದರ್ಶನವಿದೆ. ಇದರ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ಪಾಲಿಭಾಷೆಯ ‘ಮಹಪರಿಬ್ಬಾನ ಸುತ್ತ’ ಗ್ರಂಥದ ಆಧಾರದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧನ ದೇಹಾಂತ್ಯವಾದಾಗಿನ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಮನೋಬೋಧ್ಯವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎರಡು ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಅವರು ಉಪಮಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ರಚನೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೊಸತೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

‘ಹೆಬ್ಬರಳು’ ಎಂಬುದು ಅವರ ದೃಶ್ಯಕಾವ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏಕಲವ್ಯನ ದಿವ್ಯಕಥೆ ಅಡಗಿದೆ. ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಬ್ಬರಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಡುವ ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಎಂತಹವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೂ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

‘ಚಿತ್ರಭಾನು’ ಅವರ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರವನ್ನು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಚಿಸಿದ ಉತ್ತಮ ದೇಶಭಕ್ತಿ ಪ್ರಚೋದಕ ನಾಟಕವಿದು. ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತನ ಆದರ್ಶದ ಪ್ರತೀಕವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ ಹುತಾತ್ಮನೊಬ್ಬನ ದಿವ್ಯಕಥೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ.

ಅವರ ‘ಚಿಂಗಲವೆ’ ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ರಸವತ್ತಾದ ಕವನಗಳಿವೆ. ‘ಗಿಳಿವಿಂಡು’ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕವಿತಾರತ್ನಗಳೇ ಅಡಗಿವೆ.

ಇಂತಹ ಅಮರಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಅವರಿಗೆ ಮದ್ರಾಸು ಸರಕಾರವು ೧೯೪೯ರಲ್ಲಿ 'ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ' ಬಿರುದನ್ನಿತ್ತು ಸನ್ಮಾನಿಸಿತು.

ಕಾವ್ಯ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ, ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಭಗವತ್ಪತ್ನ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲೂ ಪೈಯವರದು ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ಅವರು ಸದಾ ಚಿಂತನಪರರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಸದಾ ಹರ್ಷಚಿತ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ, ಸರಳ ಜೀವನದ, ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ರೀತಿ ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಇಂತಹ ಆದರ್ಶವ್ಯಕ್ತಿ ೧೯೬೩ರಲ್ಲಿ ಇಹಲೋಕ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರು. ನಾಡನಲ ಬರಿದಾಯಿತು. ಕನ್ನಡಾಂಬೆಯ ಕೊರಳಹಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ರತ್ನ ಸೇರಿಹೋಯಿತು.

ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಷ್ಟೂ ಮುಗಿಯದು; ಬರೆದಷ್ಟೂ ಮುಗಿಯದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರೊಂದು ಅಪೂರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಅದ್ಭುತ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ. ಜತೆಗೆ ಭಾರತೀಯ

ಇತಿಹಾಸ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕಾಣಿಕೆಯೂ ಅಪಾರ. ಯಾವ ಬಗೆಯ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹದಿಂದಾಗಲಿ, ದುರಭಿಮಾನ ದಿಂದಾಗಲಿ, ಸಂಕುಚಿತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾಗಲಿ, ಪೀಡಿತ ರಾಗದ, ಯಾವ ಬಗೆಯ ಲೌಕಿಕ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ವಿಶಾಲ ಹೃದಯದಿಂದ ಸಮಗ್ರ ದೇಶದ ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಮೀರಿ ಅವಿ ಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ದುಡಿದ ಅಮೋಘ ಜೀವನ ಅವರದು. ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈಗಳ ಅಮರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಸಾರಸ್ವತ ತೇಜಸ್ಸು ಗೋಚರಿಸು ತ್ತದೆ. ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ತಲ್ಲೀನರಾದಾಗ ಆ ತೇಜಸ್ಸು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಅಪ್ರತಿಹತವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿ ದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹುದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮನನ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಜೀವನದ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ದಾಗ ನಮ್ಮ ಬಾಳು ಎಷ್ಟು ಪುನೀತವಾಗಬಹುದು.

“ತಾಯೆ ಬಾರಾ ಮೊಗವ ತೋರಾ

ಕನ್ನಡಿಗರ ಮಾತೆಯೇ

ಹರಸು ತಾಯೆ ಸುತರ ಕಾಯೆ

ನಮ್ಮ ಜನ್ಮದಾತೆಯೇ.”

ಕುಡಕರ್ ಮಾತ್ಸ !

‘ರವ್ವಿ ಕಾಣದ್ ಕವ್ವಿ ಕಂಡ’

ಅಂದ್ರೆ ಕವಿಗೊಳ್ ತತ್ತ್ವ—

‘ಕವ್ವಿ ಕಾಣದ್ ಕುಡಕ ಕಂಡ’

ಅನ್ನೋದ್ ಕುಡುಕರ್ ಮಾತ್ಸ !

ನೂತ್

ಮಾತ್ ಇರಬೇಕು ಮಿಂಚ್ ಒಳದಂಗೆ!

ಕ್ಯೋಳ್ಳೋರ್ ‘ಹ್ಲಾ’ ಅನಬೇಕು!

ಸೋನೆ ಯಿಡದ್ರೆ ಉಗದ್ ಅಂದಾರು:

‘ಮುಚ್ಚಂಡ್ ಓಗೋ ಸಾಕು!’

—ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ

(ರತ್ನನ ಪದಗಳು)

ಬಹುಮಾನ

ಕೆ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಾಥ್ ಅಂತಿಮ ಬಿ.ಕಾಂ.

ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಗ ದೀಪಕ್ ಚದುರಂಗ ಆಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆಗ ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಅವಸರದಿಂದ ಬಂದು “ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುವುದಿದೆ ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಕರೆದಳು. ನಾನು ದೀಪಕನಿಗೆ ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಡಲು ಹೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆ. ಸುತ್ತ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, “ನೋಡಿ, ನಮ್ಮಣ್ಣನಿಂದ ಕಾಗದ ಬಂದಿದೆ. ಅವರು ಅವಸರದ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂತೆ. ಅಹಲೈ ಒಬ್ಬಳೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾಳಂತೆ. ಈ ಅಣ್ಣ ಅತ್ತಿಗೆಗೆ ಏನೂ ಸಹ ಅರಿಯರು. ಅಹಲೈ, ಲಂಕೇಶ್ ಅನ್ನುವವನ ಜೊತೆ ಹೆಚ್ಚು ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದು ಅದೇ ಕಾಲೋನಿಯಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಅವಳೊಬ್ಬಳನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅನಾಹುತ ವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಗದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಸಾರಾಂಶವನ್ನೂ ಅವಳೇ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಆದರೆ, ಆ ಕಾಗದ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಗೀಚಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಸಹಿಯೂ ಸಹ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಅಣ್ಣ ಯಾವಾಗಲೂ ಆ ರೀತಿ ಬರೆದವನಲ್ಲ.

ನಾನು ಕಾಗದವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾ “ಈಗ ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತೀಯಾ? ನೀನೇನೂ ಈಗ ತಕ್ಷಣ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೊರಡುವುದಿಲ್ಲ ತಾನೆ ಮಹರಾಯಿತಿ?” ಎಂದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಗಾಬರಿಗೊಂಡವಳಂತೆ “ಅಯ್ಯೋ, ನಾವು ಈಗಲೇ ಹೊರಡಬೇಕು. ಬೊಂಬಾಯಿಯಂಥ ನಗರದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಏನು ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಬಂದ ದೀಪಕ್ “ಏನು ಇಬ್ಬರೂ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಡುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ? ನೀವೇನೂ ಭಯಪಡಬೇಡಿರಿ ಅಪ್ಪ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ನೀವು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ” ಎಂದನು.

ಅವರ ಜೊತೆ ಚರ್ಚೆ ಬೇಡವೆಂದು, ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಭಾವೀ ಸೊಸೆಯ ಒಳಿತಿಗೇ ಎಂದರಿತು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೊರಟೆವು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು, ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ದೀಪಕ್‌ಗೆ ಅಹಲೈಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿತ್ತೆಂದು. ದೀಪಕ್ ಆ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದೂ ಮಾತನಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅವನು ತಾನು ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿದವಳನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾನೆಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿತ್ತು.

ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ನಾನು ನನ್ನ ಅನುಮಾನ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾ “ಅಂದರೆ ನಿನಗೆ ಅಹಲೈ, ಲಂಕೇಶ್ ನನ್ನು ಮದುವೆ ಆಗಬಹುದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ ಅನ್ನೋ” ಎಂದೆ. “ನಾವು ದೀಪಕ್‌ನನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ ಹಾಗೆ ಅವರೂ ಸಹ ಅಹಲೈಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನಣ್ಣ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳೆಂದು ಅವಳನ್ನು ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎಂದೂ ನೋಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅಹಲೈಯನ್ನು ಕೆಟ್ಟದಾರಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸೊಸೆಯಾಗುವವಳು ತಾನೆ?” ಎಂದು ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ನಾವು ನಮ್ಮ ಮೈದುನನ ಮನೆ ತಲುಪಿದೆವು. ನನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯೇ ಮುಂದೆ ನಡೆದು ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದಳು. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ತಳಮಳದ ಅರಿವಾಯಿತು. ಆ ಲಂಕೇಶನನ್ನು ಮನೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಸುಳಿಯದ ಹಾಗೆ ಕಾಯುತ್ತಾಳೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ದೇವರ ಆಟವೇ ಬೇರೆ ಇತ್ತು.

ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ ಜೀವನದ ದೊಡ್ಡ ಆಘಾತವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾದಿತ್ತು. ಅಹಲೈ ಮತ್ತು ಲಂಕೇಶ್ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದರು. ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಒಬ್ಬರ

ಮುಖವನ್ನು ಒಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಲಂಕೇಶ ಅಹಲೈಗೆ ಹೋಗಿಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಆಗ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು “ಅಹಲೈ, ನನಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಮನೆಯವರು ಇಲ್ಲದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಇಲ್ಲೇನು ಕೆಲಸವಿತ್ತು ಎಂದು ಅಹಲೈಯನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಹಲೈ, “ಏಕೆ? ನಮ್ಮ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಮನೆಯವರ ಜೊತೆ ಮಾತ್ರ ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಅಮ್ಮ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಹೋಗಿರುವುದು” ಎಂದಳು. “ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿ ನನಗೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ!” ಎಂದು ಗೊಗ್ಗಿರು ಧ್ವನಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಕೇಳಿದಳು. “ನಾನೇ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದರೆ, ನೀವು ಅದನ್ನೇ ಒಂದು ರಂಪ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು” ಎಂದಳು ಅಹಲೈ, ಹುಸಿ ನಗೆಯಿಂದ.

ನನಗೆ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ದುಃಖವನ್ನು ಹೇಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದಿಂದ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕಾಲ, ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಹಣ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯು ತನ್ನ ಮಗನಿಗಾಗಿ ಆರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು—ಈ ಮದುವೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುವವರಾಗಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಅಣ್ಣ, ತಾವು ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಏಕೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ? “ಅದೇ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಗತಿ” ಎಂದು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯೂ ಸಹ ಒಪ್ಪಿದಳು.

ವಾಪಾಸು ಬರುವಾಗ ನಾನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಅವಸರವನ್ನು ನೋಡಿ ರೇಗಿದೆ. “ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು, ನೀನು

ಹೋದಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಡುಕು ಆಗುತ್ತದೆಂದು. ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲೇ ಬಾರದಿತ್ತು”, ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಕಣ್ಣು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನನ್ನ ಪತ್ನಿ “ಅವಳು ಪೋಲಿಮುಂಡೆ. ಹೋಗಲಿಬಿಡಿ. ದೀಪಕ್ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆ ಆಗದೆ ಇದ್ದದ್ದೇ ಸಂತೋಷ. ಅವನ ಒಳ್ಳೆತನ ಮತ್ತು ಮುಗ್ಧತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅಹಲೈ ಅವನನ್ನು ಕಿವಿ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ದೀಪಕ್ ಶಾಂತವಾಗಿ ಇಷ್ಟಾದಿನ ಕಾದಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅದೇ ನನ್ನ ಬಹುಮಾನ” ಎಂದಳು.

ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಯೋಚಿಸಿದ್ದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆಯೇ ಬಹುಮಾನವನ್ನೂ ಸಹ ಪಡೆದಿದ್ದಳು.

ನಾವು ಮನೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿದ್ದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ್ದ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿತ್ತು :

“ಅಹಲೈ ನನಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಂದ ಮಾವ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಓಡಿಸಿ ನಿಮಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನೀವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಓಡುತ್ತೀರೆಂದು. ನಾನು ಎಣಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆಯಿತು, ನಾನು ಮೀನುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಓಡಿಹೋಗಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶವೂ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಇತಿ, ನಿಮ್ಮ ದೀಪಕ್”.

ಮೀನು ನಮ್ಮ ವಾಚ್‌ಮನ್ ಮಗಳು.

ಯೆತ್ತಿ ಯಿಡಿ!

ಮನಸಿಗೊಂದು ನೀನೆ ಸದಾ

ಕನಡಿ ಯೆತ್ತಿ ಯಿಡಿ!

ಯಿದನೆ ಬಾಪು ನಮಗ್ ಯೋಳಿದ್ದು;

ಮಾಡು-ಇಲ್ಲ-ಮಡಿ.

—ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ

(ನಾಗನ ಪದಗಳು)

ಮರೆಯಲಾಗದ ಚಂಡಮಾರುತ

ಎಸ್. ಎಸ್. ಹಾನೇರಿ, ಅಂತಿಮ ಬಿ. ಕಾಂ.

(ಚಂಡಮಾರುತದ ಬಗ್ಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಸ್ವರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ಪ್ರಬಂಧ)

ಮಾನವ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಬಹಳ ಆಳವಾದ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. 'ಕಡಲಿನ ಆಳವ ಅರಿತವರಿಲ್ಲ' ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಮಾನವನಿಗಿರುವ ಈ ಸಂಬಂಧದ ಆಳವನ್ನು ತಿಳಿದವರಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವೇನಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಿದರೂ ಅದು ಕಡಿಮೆಯೇ. ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾನವನ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆ. ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ವಂದಿಸೇ ಮಾನವ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ. 'ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಲವೇ ಮಾನವನ ಗೆಲುವು'. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒಲವೊಂದಿದ್ದರೆ ಮಾನವ ಬಹುಕಾಲದವರೆಗೆ ಬದುಕಬಹುದು. ಪ್ರಕೃತಿಯ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಅದು ಕೊಡುವ ಸಹಕಾರ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾನವನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಲಾಭದಾಯಕವೋ ಅಷ್ಟೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು. ಅದು ಮುನಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯ ಕವಿಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಚೇಷ್ಟೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ದಾಹವನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವವನ್ನು ಮಾನವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಚಿತ್ರ ಸ್ವಭಾವ ಎಂತಹದು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಚಂಡಮಾರುತದ ರೂಪವೇ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ನವೆಂಬರ್ ಭಾರತದ ಪಾಲಿಗೆ ದುಃಖದ ತಿಂಗಳು. ರೈಲು, ವಿಮಾನ ದುರಂತಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಚಂಡಮಾರುತದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆಘಾತ. ಪ್ರಚಂಡ ಚಂಡಮಾರುತ ಅಂಧದ ಚಿರಾಲಿಂದ ಮಚಲಿಪಟ್ಟಣದವರೆಗೆ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ೧೯ರಂದು ಅಪ್ಪಳಿಸಿದಾಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹಾಹಾಕಾರ. ಸುಮಾರು ೨೦ ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದರು. ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟ.

ನವೆಂಬರ್ ೧೯ರಂದು ಚಂಡಮಾರುತದೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಕಡಲುಬ್ಬರ ಅಲೆಗಳು ೫೦ ಮೈಲಿ ಉದ್ದ, ೫ ಮೈಲಿ

ಅಗಲಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿತು. ೧೨೦ ಮೈಲಿ ವೇಗದ ೧೯ ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಅಲೆಗಳು ಅಪ್ಪಳಿಸಿದರೆ ಉಳಿಯುವುದೇನು? ಎಲ್ಲ ನುಚ್ಚುನೂರು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ ಬತ್ತದ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸೀಮೆಗಳು ಸ್ಮಶಾನವಾದವು. ೧೮೬೪ರ ನವೆಂಬರ್ ೧೯ರಂದು ಇದೇ ರೀತಿಯ ಚಂಡಮಾರುತದ ಕಡಲುಬ್ಬರದಿಂದ ೩೦,೦೦೦ ಜನರ ಸಾವು. ಒಂದು ಶತಮಾನದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ನಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮುನಿಸು. ಅಂದು ಸತ್ತವರಿಗೆ ಬಂದರು ಕೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಮಾರಕ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ "This monument commemorates the melancholy fate of Anthony and Mana Fravall family and about 30,000 souls who are all unexpectedly swept into eternity by the ocean wave which desolated this town on the night of the cyclone of the November 1864...."

ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಭಾರತದ ಬತ್ತದ ಕಣಜ ವೆನಿಸಿದ ನಾಡು ಇಂದು ಸಾವಿನ ಕಣಜವಾಗಿದೆ. ಮಚಲಿ ಪಟ್ಟಣ, ವಿಜಯವಾಡ, ಗುಂಡಿವಾಡ, ಬಾಪಟ್ಟಿ, ರೇಪಲ್ಲಿ, ಗುಂಟೂರು, ಚಿರಾಲಾಗಳಲ್ಲಿ ಚಂಡಮಾರುತ ಮತ್ತು ಮಳೆಗಾಳಿಯಿಂದ ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗೆ ಅಪಾರ ಹಾನಿ. ಅಲ್ಲಿನ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳು, ಮನೆಮಠಗಳು, ವಿದ್ಯುತ್‌ಕಂಬ, ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಎಲ್ಲ ನಾಶವಾದವು. ಸಾವಿನ ದವಡೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಅಂಟು ಜಾಡ್ಯದ ರೋಗಗಳು ಶುರುವಾದವು.

ವಿಜಯವಾಡ, ಗುಂಟೂರು, ಮಚಲಿಪಟ್ಟಣ ಹೊರ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಭಾರೀ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗಿದೆ. ಜನರಿಗೆ ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ತತ್ತರಿಸಿ

ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಉಪ್ಪು ನೀರಿನಿಂದ ಬೆಳೆಯಲಾಗದ ಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆಯಲು ಹೊಸ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿವೆ. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಂತೂ ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲು.

ಮಚಲಿಪಟ್ಟಣದ ಬಂದರು ಕೋಟದಲ್ಲಿ ಬೆಸ್ತರು ನೌಕೆಯನ್ನು ನೀರಿಗೆ ಇಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ರಾತ್ರಿ ೧೦ ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದ ಕಡಲುಬ್ಬರ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ದಯೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪವಿದ್ದುದರ ಕಾರಣ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಪ್ರಚಂಡಗಾಳಿ ಬೀಸಿದ್ದರಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜೀವಗಳು ಉಳಿದುಕೊಂಡವು.

ನಾಗಾಯಲಂಕ, ಅವನಿಗುಡ್ಡ, ಭಾವದೇವರ ಪಲ್ಲಿ, ಮಂದಪಾಕಲಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಲುಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಪಾರಾಗಿ ಬಂದವರ ಅನುಭವ ಭಯಾನಕ. ಶವಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಳೆಗಳು, ಮಂಗಳಸೂತ್ರಗಳು, ಓಲೆಗಳು, ಕಾಲುಂಗುರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರದು ಒಂದೊಂದು ವ್ಯಥೆ, ಕಥೆ. ಸಿಹಿನೀರಿನ ಭಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪುನೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದ ಜನರು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ತತ್ತರಿಸಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಚಂಡಮಾರುತ ಸಾವುನೋವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅಂಧದ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿದೆ. ಚಂಡಮಾರುತದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಂಡವಾಳವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತೊಡ

ಜಾತಿ

“ದುಡ್ ಉಳ್ಳೋರು ದುಡ್ ಇಲ್ಲೋರ್

ಲೋಕಕ್ ಎಳ್ಳೇ ಜಾತಿ!

ಅಂತಂದಾನೆ ನಮ್ಮನೊ ಒಬ್ಬ

ಎ ಹೈ ಸಚ್ಚ ಜಾತಿ!

—ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ
(ರತ್ನನ ಪದಗಳು)

ಗಿವೆ! “ರಾಜ್ಯಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಿಂದ ಐದುಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು” ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಮಯ, ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಾರಣ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ಬಡವರಿಗೆ ಬದುಕುವ ಚಿಂತೆಯಾದರೆ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಗದ್ದುಗೆಯ ಚಿಂತೆ.”

ಚಂಡಮಾರುತದ ಅಲೆಗಳು ಬಂದುವು; ಹೋದವು. ಆದರೆ ದೀವಿಸೀಮೆಯ ದುಃಖದ ಅಲೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಏರುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಬದುಕಿರುವ ನಿರಾಶ್ರಿತರು ಸತ್ತವರೊಡನೆ ಸಾಯಬಾರದಿತ್ತೇ ಎಂದು ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅವರ ಬದುಕಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರು ಕೊಡುವ ಕೆಲಸ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನದು. ಬಂಗಾರ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಭೂಮಿ ಮರುಭೂಮಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಇತಿಹಾಸ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಚಂಡಮಾರುತ ಹಾಗೂ ಕಡಲುಬ್ಬರ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಬಂದ ಜನರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ವಸ್ತ್ರ ವಸತಿಗಳಿಗೆ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಚಂಡಮಾರುತದ ದುರಂತದಿಂದ ಮನಕರಗಿ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾಗಲು ಬರುವ ಜನ ಬೇಕಾದಷ್ಟು. ಚಂಡಮಾರುತದಿಂದ ನಿರಾಶ್ರಿತರಾಗಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಜನರು ನೀಡಿರುತ್ತಿರುವ ಸಹಾಯ ಹಾಗೂ ಸಹಕಾರ ಮೆಚ್ಚಬೇಕಾದ್ದೆ. ಈ ಸಹಕಾರ ಮುಂದುವರೆದರೆ ಸ್ಮಶಾನವಾಗಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬಂಗಾರ ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕನಸು ನನಸಾಗುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಹರಕೊಲ್ಲಲ್ ಪರಕಾಯ್ನೆ

ಎಸ್. ಸತೀಶ್ವರರಾವ್ ದ್ವಿತೀಯ ಪಿ. ಯು. ಸಿ.

(ಚಂಡಮಾರುತದ ಬಗ್ಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ಪ್ರಬಂಧ)

ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾನವನಿಗೆ ವರವೂ ಹೌದು; ಶಾಪವೂ ಹೌದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಧುರ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಮಾನವ ಕೆಲವು ಸಲ ಅದರ ಕೋಪಕ್ಕೂ ಗುರಿಯಾಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಅವನಿಗೆ ಶಾಪದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಿಮಪಾತ, ಭೂಕಂಪ, ಅಗ್ನಿಪರ್ವತ, ಪ್ರವಾಹ—ಈ ಎಲ್ಲ ಶಾಪಗಳಿಗಿಂತ ಚಂಡಮಾರುತ ಪ್ರಬಲವಾದುದು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯವಿಲ್ಲ.

ಆವರ್ತ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯಾವರ್ತ ಮಾರುತಗಳು ಕಡಿಮೆ ವೇಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಗಾಳಿಗಳಾದರೆ ಚಂಡಮಾರುತ ಗಳು ಆವರ್ತ ಮಾರುತಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕಪಟ್ಟು ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಪ್ರಚಂಡವಾಗಿ ಬೀಸುವ ಮಾರುತಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ೩೫ ಡಿಗ್ರಿ ಉತ್ತರ ಅಕ್ಷಾಂಶದಿಂದ ೬೫ ಡಿಗ್ರಿ ಉತ್ತರ ಅಕ್ಷಾಂಶದವರೆಗೆ ಚಂಡಮಾರುತಗಳ ಹಾವಳಿ ಹೆಚ್ಚು. ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ 'ಚಂಡಮಾರುತಗಳು ಸೈಕ್ಲೋನ್ ಟೈಫೂನ್, ಹರಿಕೇನ್, ಬಾರ್ನ್‌ಡೋ, ವಿಲ್ಲಿವಿಲ್ಲಿ, ಬೇಕಾಸು' ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಚಂಡಮಾರುತಗಳನ್ನು ಉಷ್ಣವಲಯದ ಚಂಡಮಾರುತಗಳು ಮತ್ತು ಸಮಶೀತೋಷ್ಣವಲಯದ ಚಂಡಮಾರುತಗಳೆಂದು ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು ಉಷ್ಣವಲಯದ ಚಂಡಮಾರುತಗಳು ಉಷ್ಣವಲಯದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಡ ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ ಉಂಟಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳ ಸತತ ತೇವಾಂಶದಿಂದಾಗಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪಡೆದು ಚಲಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಕಡಿಮೆ ಒತ್ತಡದ ಸುತ್ತಲೂ ತೇವಾಂಶ ಭರಿತವಾದ ಮಾರುತಗಳು ಭಯಂಕರ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ವೇಗ ಮತ್ತು ಆಕ್ರಮಣ ಪ್ರದೇಶವು ವಿಶಾಲವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಉಷ್ಣವಲಯದಲ್ಲಿ

ಚಂಡಮಾರುತಗಳು ಅಪರೂಪವಾದರೂ ಅವು ಉಂಟಾದಾಗ ಆಗುವ ಹಾನಿ ವರ್ಣಿಸಲಸಾಧ್ಯ.

ನೀರಿನ ಮೇಲೆ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಯ ವೇಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತಲಿದ್ದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಗುಡುಗು ಸಿಡಿಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಮಳೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಈ ಚಂಡಮಾರುತಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಒತ್ತಡದ ವೇಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಕಾಶ ದಟ್ಟವಾದ ಮೋಡಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಗುಡುಗು ಸಿಡಿಲಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಾರಿ ಮಳೆಯಾಗಿ ನಂತರ ನಿಧಾನಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಚಲಿಸಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ತೇವಾಂಶ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಮಾರುತಗಳು ಬೀಸಿದಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಭಾರಿ ಮಳೆಯಾಗುವುದು.

ದಿವಸಕ್ಕೆ ೩೦೦ರಿಂದ ೪೦೦ ಕಿ.ಮೀ.ಗಳ ವೇಗದಿಂದ ಚಲಿಸುವ ಚಂಡಮಾರುತಗಳು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಗಂಟೆಗೆ ೧೦೮ ಕಿ.ಮೀ.ಗಳಷ್ಟು ವೇಗವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತವೆ. ಚಂಡಮಾರುತ ತೀವ್ರವಾದ ನಂತರ ಅದು ಭೂಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಭೂಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಅಡಚಣೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಪೂರೈಕೆಯಾಗುವ ತೇವಾಂಶದ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಅವುಗಳ ವೇಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಡ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಗಾಳಿಯ ಒತ್ತಡ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಮಳೆಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರೂಪಿತವಾದ ಉಷ್ಣವಲಯದ ಚಂಡಮಾರುತಗಳು ೧೫೦ ರಿಂದ ೧೦೦೦ ಕಿ.ಮೀ.ಗಳಷ್ಟು ವ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಬೃಹತ್ ಸುಳಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ೨-೩ ದಿನಗಳು ನಿಂತಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಕದಲದೇ ಇರುವ ಚಂಡಮಾರುತಗಳು ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ೫೦೦೦ ಕಿ.ಮೀ.ಗಳಿಗಿಂತ

ಹೆಚ್ಚಿನ ದೂರವನ್ನು ಕ್ರಮಿಸಬಲ್ಲವು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚಕ್ರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವ ಚಂಡಮಾರುತಗಳು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಸಾಗಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತವೆ.

೧೯೭೭ರ ನವೆಂಬರ್ ೧೯ರಂದು ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ ಆಂಧ್ರದ ಕರಾವಳಿಯ ಮೇಲೆ ಭೀಕರ ಚಂಡಮಾರುತ ಬಂದರೆಂದು. ಕೇವಲ ಆರು ಗಂಟೆಗಳಷ್ಟು ಕಾಲ ಎರಗಿದ ಚಂಡಮಾರುತದ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದುದೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ನಾಮವಾದವು. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್, ಟೆಲಿಫೋನ್ ಕಂಬಗಳು ಬಾಗಿದವು. ಅನೇಕ ಸೇತುವೆಗಳು ಬಿದ್ದುಹೋದವು. ರೈಲು, ರಸ್ತೆ ಸಂಚಾರಗಳು ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡವು. ಮನೆ ಮಾಡು ಮರಗಳು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿದವು.

ಚಂಡಮಾರುತಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ತಮಿಳುನಾಡು ತುತ್ತಾಯಿತು. ನಂತರ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ ಅದಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಯಿತು. ವಿಶಾಖಪಟ್ಟಣ, ಗುಂಟೂರು, ವಿಜಯವಾಡ, ಕೃಷ್ಣಾ, ಶ್ರೀಕಾಕುಳಂ, ನೆಲ್ಲೂರು, ಪ.ಗೋದಾವರಿ—ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ನೀರಿನಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ದಿವಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಶಾರದಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಪೂರ ಉಂಟಾಗಿ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವು.

ಸಾವಿರಾರು ಹೆಣ್ಣುಗಳು ದಿವಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿದವು. ಅಸಂಖ್ಯಾಂತ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಕೊಳೆತು ನಾರತೊಡಗಿದವು. ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯ ಬಂಧು, ಬಳಗ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಹೆಣ್ಣುಗಳು, ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕೊಳೆತು ನಾರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗಿರುವ ಹೀನಅದೃಷ್ಟ ಅಲ್ಲಿ ಬದುಕುಳಿದವರದು. ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಭಾರವನ್ನು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದ್ದ ರಣಹದ್ದುಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಕಾಶದತ್ತರಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ್ದ ಭಾರಿ ಅಲೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವು ಬಹುದೂರ ಹೋಗಿವೆ. ಮಾರುತ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ ಏಳು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೂ ಅಲ್ಲಿ ಬದುಕುಳಿದವರಿಗೆ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಸುಮಾರು ೨,೩೦,೦೦೦ ಪಶುಗಳು ಮತ್ತು ೪೫,೦೦೦ ಇತರ ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳು ಜಲಸಮಾಧಿಯಾಗಿವೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ನಗುತ್ತಿದ್ದ ಸುಮಾರು ೮೭,೦೦೦ದಷ್ಟು ಬಡಮನೆಗಳು ಇಂದು ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ

ಪಡೆದಿದ್ದ ಸುಮಾರು ೨,೧೬,೦೦೦ ಜನ ಇಂದು ನಿರ್ಗತಿಕರು. ೭೧ ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಜನರ ಮೇಲೆ ಈ ಚಂಡಮಾರುತ ಘೋರ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ. ಈ ಮಾರುತದಿಂದ ಸತ್ತ ಶೇಕಡ ೮೦ ಮಂದಿ ಹೆಂಗಸರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕ. ಸುಮಾರು ೩೫ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಪಾರ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯ ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಚಂಡಮಾರುತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಐದಾರು ವರ್ಷ ಏನನ್ನೂ ಬೆಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ೭ ಇಂಚುಗಳಷ್ಟು ಒಳಗೆ ಇಳಿದಿರುವ ಸಮುದ್ರದ ಉಪ್ಪು ನೀರಿನ ಪ್ರಭಾವ ಅಳಿಯಲು ಆ ಭೂಮಿಗೆ ಇನ್ನು ವರ್ಷಗಳೇ ಬೇಕು. ಸುಮಾರು ೧೯ ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಚಂಡಮಾರುತ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಬಲವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ೩೦೦ ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ದೂರ ಕ್ರಮಿಸಿದ ಅದು ತೀರ ಭಾಗದಿಂದ ೩೦-೬೦ ಕಿ.ಮೀ. ಒಳನಾಡಿನಲ್ಲೂ ನುಗ್ಗಿತ್ತು. ವಾರ ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಸತ್ತವರ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೦,೦೦೦ ವನ್ನು ಮೀರಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಾವಿನ ಸಂಖ್ಯೆ ೧,೦೦,೦೦೦ಕ್ಕೆ ಮೀರಿದೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಊಹಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರ ಊಹೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಸತ್ತವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತ ಎದುರಿಸಿದ ಮೂರು ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಮಡಿದ ವೀರಯೋಧರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಮೀರುತ್ತದೆ.

ಕಾಲರಾ, ಟೈಫಾಯಿಡ್‌ಗಳು ಬಂದು ಜನ ನರಳಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದ ಉಪ್ಪುನೀರು ತುಂಬಿ ಕೊಂಡು ಕುಡಿಯಲು ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳೇ ತುಂಬಿರುವ ಕೊಳೆತ ಕೊಳಗಳ ಕೊಳಕು ನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿದ್ದಾಗ, ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಜವ ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಅವರ ನೆರವಿಗೆ ಧಾವಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಯಿತು. ನವೆಂಬರ್ ೧೯ ಮತ್ತು ೨೦ರಂದು ಜನ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ವೆಂಗಲರಾವ್ ಮತ್ತಿತರ 'ಗಣ್ಯರು' ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಸಮಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಗೋಳಾಡುತ್ತ, ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿದ್ದಾಗ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಯಾರು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಹಗರಣದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದವು. ೨೪ ಗಂಟೆಗಳಷ್ಟು ಮೊದಲೇ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆಗಳನ್ನು ಆಂಧ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜಮಂದಿರ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದ ೫೦ ಮಂದಿ ಖೈದಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಕರೆತರಲಾಗಿತ್ತು.

• ಈ ಸಂಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇವಾಂಶಭರಿತರಾದ, ಪವಾಡ ಪುರುಷರ, ಬಾಬಾಗಳ, ಯೋಗಿಗಳ, ಸ್ವಾಮಿಗಳ, ಪ್ರಭಾವ ಇತ್ತ ಬೀರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮಾರಕಗಳು ಸಂಭವಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದ ಅವರೆಂಥ ದೇವಾಂಶಭರಿತರು? ಆಂಧ್ರ ರಾಜ್ಯದ್ದೇ ಆದ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ತನ್ನ ಭಕ್ತರ ಹಣವನ್ನು ಭಕ್ತರ ಸಂಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಿಂದು ಎಷ್ಟು ನೀಡಿದೆ?

ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹಣ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದಲೂ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಹಣ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಮುಗಿಯಿತೇ? ಭಾರತೀಯರು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಎಂದು ಒಣಜಂಬದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವ ನಾವೀಗ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಚೂರುಚೂರಾಗಿರುವ ಚಂಡಮಾರುತ ಪೀಡಿತರ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ತೇಲುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿರುವ ಹಣದ ಬಹುಪಾಲು ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು 'ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ' ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸೊತ್ತಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಘೋರವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ತಮ್ಮವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆಳೆದು ಕೊಂಡು ದುಃಖದ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುತ್ತಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದತ್ತುಪಡೆಯುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಕನ್ಯಾ ವಿಕ್ರಯ! ಇದು ಮಾನವೀಯತೆಯೇ? ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅನ್ನ, ಬಟ್ಟೆ, ವಸತಿ ಮತ್ತು ಔಷಧೋಪಚಾರ. ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರೂ ಸಿಗದೆ, ಕಂಗಾಲಾಗಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಗೋಡಾನುಗಳು ತುಂಬಿದ್ದರೂ, ಜನ ಖಾಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದಾಗಿ ರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ, ಅವರಿಗೆ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ನೀಡದೆ ಪಡಿತರ ಚೀಟಿ ತೋರಿಸದವರಿಗೆ ದಾನ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ನೆರವಿನ ಛಾಯೆ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ?

ದೇಶದ 'ಗಣ್ಯ'ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ನೋವಾದರೂ ಅವನು ಸರ್ಕಾರದ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲು

ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ 'ಚಿಕಿತ್ಸೆ'ಗಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಜನರ ಹಣದಲ್ಲಿ ದರ್ಬಾರು ಮಾಡುವ ಅವನು ಜನತೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಕಡೆ ಗಮನ ಹರಿಸದೆ ಇರುವುದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೇ? ದೇಶದ ಹಿರಿಯರನೇಕರು ಚಂಡಮಾರುತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಮಾರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ, ಅವರು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಇಂಧನದಿಂದ ಹಲವಾರು ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವೋ ಏನೋ !

ಭಾರತ ಹಿಂದೆಯೂ ಇಂತಹ ಚಂಡಮಾರುತಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತದ ಪೂರ್ವತೀರಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಮಾರುತಗಳನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ೧೮೬೪ರ ನವೆಂಬರ್ ೧೮ರಂದು ಇಂತಹದೇ ಮಾರಕ ಚಂಡಮಾರುತ ಮಚಲೀಪಟ್ಟಣದ ಮೇಲೆ ಎರಗಿತ್ತು. ದೀಪಾವಳಿಯ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳು ಮುಳುಗಿದ್ದರೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗಂದು 'ಆಲ್ ಸೇಂಟ್ಸ್ ಡೇ' ಆಕಾಶ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರ ಮನ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತ್ತು. ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳು ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬರಡಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಂಜೆ ಆರರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೋಡಗಳು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದವು. ಕೇವಲ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಚಲೀ ಪಟ್ಟಣ ನಾಶವಾಗಿತ್ತು. ಸತ್ತವರು ಮುವತ್ತು ಸಾವಿರ ವನ್ನು ಮೀರಿದರೆಂದು ಅಂದಾಜು. ಆದರೆ ಹಲವಾರು ತಿಂಗಳುಗಳು ಕಳೆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಭಾರತ ೧೮೯೧ರಿಂದ ೧೯೬೦ರ ವರೆಗೆ ಬಲಿಯಾದ ಚಂಡಮಾರುತಗಳಲ್ಲಿ ೩೬೩ರಷ್ಟು ಬಂಗಾಳಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದರೆ ೮೨ರಷ್ಟು ಅರಬ್ಬೀ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದವು. ಚಂಡಮಾರುತಗಳು ಏಪ್ರಿಲ್-ಮಾರ್ಚ್ ಮತ್ತು ಅಕ್ಟೋಬರ್-ನವೆಂಬರ್-ಡಿಸೆಂಬರ್ ಈ ಎರಡು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ.

೧೯೬೨ರಲ್ಲಿ ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ಚಂಡಮಾರುತದಿಂದಾಗಿ ಸುಮಾರು ೫೦,೦೦೦ ಜನ ಸತ್ತರು ಮತ್ತು ಅಪಾರ ನಷ್ಟವುಂಟಾಯಿತು. ೧೯೬೮-೬೯ರಲ್ಲಿ ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶ ಚಂಡಮಾರುತಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾದಾಗ ಸುಮಾರು ೩೫,೦೦೦ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಅಸುನೀಗಿದರು. ಇತ್ತೀಚಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ಚಂಡಮಾರುತಗಳ ಪೈಕಿ ಅತ್ಯಂತ ಉಗ್ರವಾದದ್ದು ನವೆಂಬರ್ ೧೩, ೧೯೭೦ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ದ್ವೀಪಗಳ ಮೇಲೆ ಎರಗಿದ ಚಂಡಮಾರುತ

ಸುಮಾರು ೫೦೦,೦೦೦ ಮಂದಿಯನ್ನು ಅದು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿತ್ತು.

ಉಷ್ಣವಲಯದ ಚಂಡಮಾರುತಗಳು ಇಷ್ಟು ಭೀಕರ ವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ನಿಜ, ಮಾನವ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಾರ. ಆದರೆ ಆಗಬಹುದಾದ ಅಪಾರ ನಷ್ಟವನ್ನು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕಡಿಮೆಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಕೆಲವು ಉಪಕರಣಗಳ ಸಹಾಯ ದಿಂದ ಚಂಡಮಾರುತಗಳ ಹುಟ್ಟು, ಚಲನೆಯ ದಿಕ್ಕು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಭಾರತೀಯ ಮುನ್ಸೆಚ್ಚರಿಕಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ಬೇರಾವ ದೇಶದೊಂದಿಗಾದರೂ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿವೆ. ಭಾರತೀಯ ಹವಾಮಾನ ಇಲಾಖೆ

ಬಾಂಬೆ, ಕಲ್ಕತ್ತ, ವಿಶಾಖಪಟ್ಟಣ, ಪರದೀಪ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸುಗಳಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯುತ ರಾಡರ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ಈ ರಾಡರ್‌ಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಗೆ ಬಂದೊಡನೆ ಚಂಡಮಾರುತಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ಆಗಬಹುದಾದ ಅಪಾಯ ವನ್ನು ೧೫ರಿಂದ ೪೮ಗಂಟೆಗಳ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಯ ಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಸತ್ತವರು ಬದುಕಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಯದೆ ಬದುಕಿ ಉಳಿದಿರುವವರು ನಾವು ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಯೋಚಿಸದಂತೆ ನಾವು ಕಾರ್ಯ ತತ್ಪರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಚೂರುಚೂರಾಗಿರುವ ಪೀಡಿತರ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ತೇಲುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿ ಸೋಣ. ಭಾರತ ಮುಂದೆ ಇಂಥ ಬಲವಾದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗದಂತೆ ಬಯಸೋಣ.

ನಂಜಿ-ರತ್ನ

'ಸುಲಿದಿದ್ ಬಾಳೇ ಅಣ್ಣ ಇದ್ದಂಗೆ
ತಲೆ ಮ್ಯಾಗೌನೆ ಚಂದ್ರ!'

'ಮುಡಸೋಕ್ ಮಡಗಿದ್ ಮಲ್ಲೆ ದಂಡೆ
ಇದ್ದಂಗೌನೆ ಚಂದ್ರ!'

'ರತ್ನನ್ ಅದನೆ ತಿನ್ನಿಸ್ತಿದ್ರೆ,
ಕೈಗಾರ್ ಎಟಕಿಸ್ತಿದ್ರೆ'

'ನಂಜಿಗ್ ಅದನೆ ಮುಡಿಸ್ತಾನಿದ್ರೆ
ಕೈಗಾರ್ ಎಟಕಿಸ್ತಿದ್ರೆ!'

—ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ
(ರತ್ನನ ಪದಗಳು)

ಹಚ್ಚನೆ ಹಸಿರು

ಬಿ. ಸಿ. ಕೃಷ್ಣಾರೆಡ್ಡಿ ಮೊದಲನೆಯ ಬಿ. ಎ.

ದೂರದ ತುಂಗಗೆ ಕಟ್ಟೆಯ ಕಟ್ಟಿ
ನೀರನು ತಂದ್ಯಾರೆ ನೀರನು ತಂದ್ಯಾರೆ
ನೀರನು ಹಾಯ್ಸಿ ಹುಲುಸಾಗಿ ಪೈರಾ
ಪಚ್ಚೆಯ ಬೆಳೆಸ್ಯಾರೆ, ಓ ಪೈರಾ ಪಚ್ಚೆಯ ಬೆಳೆಸ್ಯಾರೆ
ತಂದಾನಿ ತಾನಿತಂದಾನಿ, ತಂದಾನಿತಾನಿ ತಾನಿತಂದಾನಿ||

ಸುತ್ತಲು ಬೆಳೆದಾವು ಕಬ್ಬಿನ ತೋಟ
ಎತ್ತೆತ್ತ ನೋಡಲು ಜೋಳದ ನೋಟ
ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಲು ಹಚ್ಚನೆ ಹಸಿರು
ಗದ್ದೆಯ ಮಧ್ಯದಿ ಭತ್ತದ ಬಸಿರು...
ತಂದಾನಿತಾನಿ ತಾನಿತಂದಾನಿ ತಂದಾನಿತಾನಿ ತಾನಿತಂದಾನಿ|

ಹತ್ತಿಯ ಗಿಡಗಳ ನೋಡಿರಿ ಸುತ್ತ
ಶೇಂಗವು ನಿಂತಿದೆ ತುಸು ಬಾಗುತ್ತ
ಭೂಮಿ ಶರೀರ ಕಾಲುಮೆನಾಳ
ನೀರಾನೆತ್ತರ ತುಂಬುತ ಬಂತನ
ತಂದಾನಿತಾನಿ ತಾನಿತಂದಾನಿ ತಂದಾನಿತಾನಿ ತಾನಿತಂದಾನಿ||

ಶಕ್ತಿಯ ತಂದಿತು ತುಂಬಿತು ದೇಹ
ಮನದಲ್ಲಿ ತಂದಿತು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹುರುಪು
ಮನಿಸಾನ ಬೆವರೇ ತುಂಗೆಯ ಕರುಣೆ
ನಮ್ಮಯ ಹನಿಹನಿ ಬೆವರಾ ಕೂಡಿ
ತಂದಾನಿತಾನಿ ತಾನಿತಂದಾನಿ ತಂದಾನಿತಾನಿ ತಾನಿತಂದಾನಿ

(ಜಾನಪದ ಆಧಾರಿತ)

ಪರಿಹಾರ

ವಿ. ಎಂ. ಸಲೀಂ ಅಂತಿಮ ಬಿ. ಕಾಂ.

ನಿನ್ನೆಯವರೆಗೂ ಸಾಹುಕಾರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯ ಗರ್ವದಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆನಂದಪ್ಪನಿಗೂ, ಇಂದು ನಿರಾಶ್ರಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ತನ್ನದೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನು ಇಲ್ಲದೆ ಬದುಕಿ ಸತ್ತಿರುವ ಆನಂದಪ್ಪನಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಹೀಯಾಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬಡವರನ್ನು ವಂಚಿಸಿಕೊಂಡಿಟ್ಟ ಹಣ, ಮನೆ, ಕಾರು, ಜಮೀನು, ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾಗಿದ್ದವು. ಆತನ ಮತ್ತು ಅವನಂತಹವರ ವಂಚನೆಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಲು ಚಂಡಮಾರುತದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೋಪ ಆ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಊರನ್ನೇ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿತ್ತು. ಪ್ರಳಯದಂತೆ ಜನರೊಡನೆ ಎಮ್ಮೆ, ಹಸು ಎಲ್ಲವೂ ಜೀವನ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾದವು. ತಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲೋ ಏನೋ ಜೀವವನ್ನುಳಿಸಿಕೊಂಡ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಆನಂದಪ್ಪನು ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದ. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕ ತಾಟಮರದ ಸಹಾಯದಿಂದ ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಮಗಳ ಜೀವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ರೋಷದ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ಆನಂದಪ್ಪ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ನಡವಳಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡ. ತನ್ನ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯ ಸೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಂದಿಸಿ, ಹೀಯಾಳಿಸಿ ದೂರವಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಡವರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂದು ತಾನೂ ಒಬ್ಬನಾದ. ತನಗಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಮಗಳ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಉಳಿಯಲೇಬೇಕು ಎಂಬ ಹಠದಿಂದಾಗಿ ಬಡವರ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದು ಕೈವೊಡ್ಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಪೂರಾ ಮಾರುಗೊಂಡಿದ್ದ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯ ಭೂತ ಅವನಿಂದ ದೂರವಾಗಿದೆ. ಅಂದು ಒಬ್ಬ ಬಡವರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದವನು ಇಂದು ಆತನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಮಗಳ ಕೈ ಹಿಡಿಯುವನೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ತಲೆದೋರುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆನಂದಪ್ಪ.

'ಮೋಹನ' ಕರೆ ಕೇಳಿ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಮಗಳು ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಕರೆದವನು ರಾಜು. ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನನ್ನು ಕಂಡ ಮೋಹನ ಆತುರದಿಂದ ತನ್ನ ಪರಿಸರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆತು ಆತನನ್ನು ಅಲಂಗಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಆನಂದಪ್ಪನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಈಗ ಕಂಡು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಚೇತರಿಸಿದನು. ಆನಂದಪ್ಪನು ಕಡೆ ತಿರುಗಿ 'ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ತಾವು ಸುಧಾರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇರಬಹುದು' ಎಂದು ನುಡಿದ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದ ಆನಂದಪ್ಪ 'ನನ್ನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರವಿದು. ಹಣದ ಸೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹೀಯಾಳಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದೆ. ಇಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿಸುವ ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ಮೋಹನಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು' ಎಂದ. ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಆನಂದಪ್ಪನ ಮನಸ್ಸು ನಲ್ಲಾದ ಮಾರ್ಪಾಟನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ರಾಜು, ಮೋಹನಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇರುವಂತೆ ಆನಂದಪ್ಪನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದನು, ರಾಜು. ಆದರೆ ಆನಂದಪ್ಪನ ಮನಸ್ಸು ಹಿಂದೆ ರಾಜುವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದ ದಿನವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಂದು ಮೋಹನಳ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಆಕೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ರಾಜು. ಬಡವನ ಪುತ್ರನಾಗಿದ್ದರೂ ಆತನ ಸೌಂದರ್ಯ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಮೋಹನ ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಗೊಂಡಳು. ಮೊದಲು ರಾಜು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೂ ಸಮಯ ಕಳೆದಂತೆ ಅವನ ಪ್ರೇಮ ಲಹರಿ ಉಕ್ಕಿದಂತೆ ಅವನೂ ಸಹ ಪ್ರೇಮ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕೊನೆಯ ಮಾಟ್ವ ತಲುಪಿದಂತೆ ತಮ್ಮ ಮದುವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿ

ದರು. ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ವಿವಾಹವನ್ನು ತನ್ನ ತಂದೆ ನಿರಾಕರಿಸು ವವರಲ್ಲ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ರಾಜುವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆದಿದ್ದಳು. ತಂದೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿದಳು ಏಕೈಕ ಪುತ್ರಿ ಮೋಹನ.

ಆದರೆ ಹಣದ ಸೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆನಂದಪ್ಪ ಹಣವಂತ ಅಳಿಯನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹಣದ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ ಆನಂದಪ್ಪ, ಬಡವನಾದ ರಾಜುವನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿದನು. ರಾಜು ತನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸ ಬಾರದೆಂಬ ಮನವರಿಕೆಯಿಂದ ರಾಜುವಿಗೆ ನಿಬಂಧನೆ ಹಾಕಿದನು. ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಬಳ ಸಿಗುವ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಹತ್ತು ತಿಂಗಳುಗಳೊಳಗಾಗಿ ತನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ತರಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಆ ನಿಬಂಧನೆ. ಈ ಹತ್ತು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತನೊಬ್ಬ

ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮುಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಆನಂದಪ್ಪ.

ಆನಂದಪ್ಪನ ನಿಬಂಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ತಾನು ಮೋಹನ ಕನ್ಯೆ ಮದುವೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬ ಹಠದಿಂದ ಮರು ದಿನವೇ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದನು ರಾಜು. ತನಗೆ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು, ತಂದೆ, ತಾಯಿಗೆ ಇನ್ನು ಕಷ್ಟವನ್ನೇಯಬಾರದು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕೂಡ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ಅಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಿದನು. ನಾಲ್ಕಾರು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಆನಂದಪ್ಪ ತನ್ನ ಮಗಳ ಮದುವೆಯನ್ನು ಬೇಗನೇ ಮುಗಿಸಲು ಸಂಚು ಹೂಡಿದ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೈವಾಡದಿಂದ ಮದುವೆಮುಗಿಯುವ ಮುನ್ನವೇ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಿರಾಶ್ರಿತನಾದ.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡರೂ ಒಳ್ಳೆ ಮನಸ್ಸಿನ ರಾಜು ಸಿಕ್ಕಿದನಲ್ಲಾ, ಅದೇ ಸಾಕು. ಇನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ತನವನ್ನು ಹಣದ ಸೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯಬಾರದು ಎಂದು ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೆರವಿಗೆಬಂದ ರಾಜುವಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಆನಂದಪ್ಪ.

ಗದ್ದೆ-ಸದ್ದೆ

ಗದ್ದೆ-ಗಡಆರೆ !

ಪದ್ದೆ-ಪೆಟ್ಟೋಲು !

ಯಾತ್ರಾಗುನೂ ಮಾತು

ಆಗ್‌ಬಾರ್ಡು ಪೋಲು !

ಒಂದು ಕೆತ್ತಾತ್ಯೆ

ಒಂದು ಸುಡತ್ಯೆ

ಎಳ್ಳುನೂ ಮನಸನ್ನ

ಮ್ಯಾಕ್ ಎತ್ತತ್ಯೆ !

—ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ

(ನಾಗನ ಪದಗಳು)

ಈ ಕಾಲೇಜು ನಾನು ಕಂಡಂತೆ

(ಮೇಲಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು, ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ)

ಎರಡನೆಯ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

೧. ಏನು ಬರೆಯಬೇಕೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ. [ರೆ|| ಫಾ|| ಮಾಣಿ ಗೈಲ್ಸ್ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋದವರು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಕಾಲೇಜಿನ ಬಿಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಿಲಗೊಂಡಿದೆ. Apply ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ Freeship ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಎನ್. ನಾಗರಾಜರೆಡ್ಡಿ

೨. ನಮ್ಮ College ನನಗೆ ಬಹಳ ಹಿಡಿಸಿತು. ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನವನ್ನು ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆರ್. ಎಸ್. ಬಾಲಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ

೩. Garden ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ Garden ಕಾಲೇಜು. ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಓದಲು ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣವಿದೆ. ಕಾಲೇಜು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಕೆ. ನೂರ್ ಮಹಮದ್

೪. ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೆಲ್ಲು ಹೊಡೆದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ತರಗತಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಆದರ್ಶ ಪ್ರಾಯರಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾಲೇಜು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ರೂಲ್ಸ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಕೆ. ಎಂ. ರಾಜಗೋಪಾಲ

೫. ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಳೆದನೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಪ್ರಶಾಂತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಜ್ಜನರ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿದೆ ನೆಲೆ.

ನಾಗರಾಜು

೬. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸದಾ ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣವಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಬಿ. ಎನ್. ನಾಗರಾಜ

೭. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲೇಜು. ಓದಿನಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಆಟಪಾಠದಲ್ಲೂ ಎತ್ತಿದ ಕೈ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಹುಡುಗರಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ.

ಎಂ. ಸಿ. ಪೂನಯ್ಯ

೮. ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ತಕ್ಕಂತಿದೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಾದವಿವಾದಗಳಿದ್ದರೂ ಗಲಾಟೆಯಿಲ್ಲ.

ಎನ್. ಕೃಷ್ಣರೆಡ್ಡಿ

೯. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಉಂಟು ಮತ್ತು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೇಜಾರೂ ಉಂಟು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಮಲೆಯಾಳಂ. ಮಲೆಯಾಳಂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ. ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಒಂದು ಸಾಹಸವೇ ಸರಿ.

ಬಿ. ಎನ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್‌ರೆಡ್ಡಿ

೧೦. ಕಾಲೇಜೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ನಾವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು!

ಎಂ. ವಿ. ರಾಜಶೇಖರ್‌ರೆಡ್ಡಿ

೧೧. ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರಗಳಿಂದ ದೂರವಿದ್ದು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲೇಜು ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

೧೨. ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು. ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಬಿ. ಸೀತಾರಾಮ

೧೩. ನಾನು ಈ ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿದ್ದು ಒಂದು ಆಕಸ್ಮಿಕ. ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರೂ ಇಲ್ಲ, ಅಧ್ಯಾಪಕಿಯರೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ದುರ್ದೈವವೆಂದರೆ ನಾನು ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮೇಡಂ ಪಾಠವನ್ನು ಕೇಳದೇ ಇರುವುದು.

ಎನ್. ಭಾನುಪ್ರಕಾಶ್

೧೪. ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂಗೆ ಕೂಡಲೇ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ.

ಆರ್. ನಾಗರಾಜ

೧೫. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣವಿದೆ. ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳು ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿವೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಬಸವರಾಜು

೧೬. ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ತೇಜನ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಧೋರಣೆ ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಪಕರಲ್ಲೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಅನಿರುದ್ಧ

೧೭. ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ಒಂದು ಅರಮನೆಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಾಲೇಜ್ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ತುಂಬಾ ಕಟ್ಟಡಾಗಿದೆ. ಹುಚ್ಚಿದರೆ ವಾಸಿ.

ವಿ. ನಾಗರಾಜಪ್ಪ

ಎರಡನೆಯ ಸಿ.ಯು.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

೧. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹೊಸ ಹುರುಪು, ಹೊಸ ಮುಖಗಳು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಜೀವನದ ಕನಸುಗಳು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು ನನ್ನ ಕಾಲೇಜು ಜೀವನ. ಶಿಸ್ತಿನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಒಲವಿನಲ್ಲಿ, ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ನಾನು ಗಟ್ಟಿಯಾದೆ.

ಬಿ. ಅಶ್ವತ್ಥ ರೆಡ್ಡಿ

೨. ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಾಗ ನನಗೆ ಅಪರಿಚಿತ ವಾತಾವರಣ; ನಿಧಾನದ ಮೇಲೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಕಲಿಸುವ ಕ್ರಮ ನನಗೆ ಹಿಡಿಸಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಇವೆ.

ಎಸ್. ಆನಂದ

೩. ಮೊದಮೊದಲು ನನಗೆ ಕಾಲೇಜು ನಿರಾಶೆ ಉಂಟುಮಾಡಿದರೂ ಅನಂತರ ಹರ್ಷವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು. ಪಾಠಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ

೪. ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದೂ ಇದೆ, ಕೆಟ್ಟದೂ ಇದೆ. ಇದು ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬಹಳ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮಗಿರುವ ಆರು Subject ನಲ್ಲಿ ಮೂರು Subject ಅನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ Activity ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ.

ಸಿ. ವಿನೋದ ಹಯಗ್ರೀವ

೫. ಕಾಲೇಜು ಮುಂದಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಧೂಮಪಾನ ಪ್ರಿಯರ ಕಾಲೇಜು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ಸಸ್ಯಾಹಾರಿಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ.

ಬಿ. ಎನ್. ಅಮರನಾರಾಯಣ

೬. ನಾನು ಮೊದಲು ಈ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ಬೇರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದಂತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ Adjust ಆದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಮಲೆಯಾಳಂ ಗೀತೆಗಳೇ ಕೇಳಿಬರುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ ಗೀತೆಗಳು ಕೇಳಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಉಪಾಹಾರಗೃಹ ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ತಿನ್ನಲು ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮದನಮೋಹನಹೊಳ್ಳ

೭. ಈ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಚುರುಕಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಬಿ. ಪಿ. ನಾಸು

೮. ಈ ಕಾಲೇಜು ನನಗೆ ಒಂದು ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ.

ಜಿ. ಟಿ. ಸಂಜೀವ್

೯. ಈ ಕಾಲೇಜು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮೂರು ರೀತಿಯಾದ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿದ್ದಾರೆ.

(ಅ) ಅನುಭವಿ ಮುಂಗೋಪಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು.

(ಆ) ಅನುಭವ ಸಾಲದ ಬೋರ್ ಹೊಡೆಸುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರು.

(ಇ) ಪಾಂಡಿತ್ಯದಿಂದ, ಅನುಭವದಿಂದ, ಉತ್ತಮ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರು

ಸತೀಶ್ವರರಾವ್

೧೦. ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಎದ್ದುಹೋಗುವುದೇ ಮೇಲು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲೆ ರೇಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಕಾಲೇಜಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರೂ ಹಾಗೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರೂ, ಅಧ್ಯಾಪಕರೂ ಪರಿಚಿತರಾದರು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಚಿರಋಣಿ. ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಾರದಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು.

ಎಂ. ವೈದ್ಯನಾಥ್

೧೧. ಕಾಲೇಜಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ವಿರಾಮದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಲೈಬ್ರರಿ, ಬಿತ್ತರಿಸುವ ಚಿತ್ರಗೀತೆಗಳು, ಮತ್ತು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು ಬೇಜಾರನ್ನು ದೂರಮಾಡುತ್ತವೆ.

ರಾಜಗೋಪಾಲ್

೧೨. ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜಿನಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಗಲಾಟೆ ಇಲ್ಲ. ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಟಿ. ವಿ. ಭಾರತಿ

೧೩. ಕಾಲೇಜು ಇರುವ ಸ್ಥಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಬಡವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಾರದವರು ಇಲ್ಲಿ ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ.

ಆರ್. ವೇಣುಗೋಪಾಲ್

೧೪. ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದೆ. ಕೆಲವು ಪಾಠಗಳು ಏಕೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ! ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ.

ರಿ. ನಂ. ೧೦೫

೧೫. ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡಂತೆ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ವ್ಯಾಸಂಗವಿದೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತು ಇದೆ.

ಎಂ. ಮುನಿರಾಜು

೧೬. ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಓದು ನನಗೆ ಹಿಡಿಸಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ದಾರಿಕಾಣದೆ ತಿರುಪೆ ಎತ್ತಬೇಕಾಗುವುದು. ನಾವು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ನಮ್ಮ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಾವು ನಿಲ್ಲಬೇಕು.

ಆರ್. ಪ್ರದೀಪ್ ಕುಮಾರ್

೧೭. ಯಮುನಾ ನದಿ ತೀರದ ಮೇಲೆ ತಾಜ್‌ಮಹಲ್ ಇದ್ದಹಾಗೆ, ಈಜಿಪ್ಟ್ ಮರಳುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪಿರಮಿಡ್‌ಗಳು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಕಾಲೇಜ್ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಭಾವ ಕಡಿಮೆ ಎಂದೇ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

ಎಚ್. ಅಬ್ದುಲ್ ನಾಜೀದ್

೧೮. ಬಡವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲೇಜು ಕ್ರೈಸ್ಟ್‌ಮತದವರದಾದರೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ನಾರಾಯಣ ಮೊದಲಿಯಾರ್

೧೯. ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂ ಇಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಹುಡುಗರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯವೂ ಇದೆ.

ರಾಮಚಂದ್ರರೆಡ್ಡಿ

೨೦. ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಾನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಸ್ನಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶೈಲೇಶ್

೨೧. ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಲೇಜು, ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವುಂಟು.

ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್

೨೨. ಈ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲಿನವರು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಚುರುಕಾಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ

೨೩. ಕಾಲೇಜು ನಗರದ ಗಜಬಿಜಿಯಿಂದ ದೂರವಿದೆ. ದೂರದೂರದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಜಿ. ಪಿ. ರಾಮಣ್ಣ

೨೪. ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯವೂ ಇದೆ.

ನಂದಕುಮಾರ್

೨೫. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವುದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಓದೇ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ.

ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ

೨೬. ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿದ್ದರೂ, ಹೊಸ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಗಲಭೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಹಾರಗೃಹ ಬೇಕು.

ಆರ್. ಮಂಜುನಾಥ

೨೭. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವಿದೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ನಡೆಯುವ ಕ್ರೀಡೋತ್ಸವ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಸ್ಕೆಟ್‌ಬಾಲ್ ಟೂರ್ನಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ

೨೮. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪಾಠಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ನೀಡಿದ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮೊದಲನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಸಾದೆ.

ಮಂಜು

೨೯. ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಜಾತಿಮತಗಳ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ.

ರಿ. ನಂ. ೧೨೧೦

೩೦. ನನಗೆ ಮೊದಮೊದಲು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಯದ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವಂತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೂ, ಇಲ್ಲಿಗೂ ಬಹಳ ಅಂತರವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರವಚನಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಸಾಲೆದೋಸೆಯಂತಿದ್ದವು.

ಬಿ. ಅಶೋಕ್ ಕುಮಾರ್

೩೧. ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಲೇಖಕರ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ತರಹದ ಮ್ಯಾಗಜಿನ್‌ಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

ಕೆ. ಕೆ. ಧರ್ಮಜ

೩೨. ಈ ಕಾಲೇಜಿನ ವಾತಾವರಣ ತುಂಬಾ ಹಿತವಾಗಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳೂ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ.

ಎಸ್. ಎನ್. ಪ್ರಸನ್ನ

೩೩. ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿದ ದಿನದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬೋರು. ನಾನು ಹೇಳೋದೇನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ಎಂದರೆ ಅದೂ ಮೂರು ಮೈಲಿ ದೂರ. ಪಾಠಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಏನು ಕಾಲೇಜು ಜೀವನ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳ್ತಾರೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಜ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು. ಆದರೆ ಅಂತವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದು.

ಸುಭಾಷ್ ನಾಯ್ಡು

೩೪. ನಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮುಂದೆಯೂ ನಡೆಸಿಕೊಡುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಕೆ. ಎಸ್. ನೇದೋತ್ತಮರಾನ್

೩೫. ಕಾಲೇಜು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ.

ಬಿ. ಎನ್. ರಾಮಚಂದ್ರರೆಡ್ಡಿ

೩೬. ನಾನೂ ಈ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ.

ವಿ. ಮಂಜುನಾಥ

೩೭. ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡುವವರು ತೀರ ಕಡಿಮೆ. ಇದು ಮಲೆಯಾಳಿಗಳಿಗೇ ಸರಿ. ಸರ್ವವೂ ಮಲೆಯಾಳಿಮಯ. ನನಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಲು ಬರದೆ ನಾನು ಅವರುಗಳ ತಂಚಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬಾರದೆ ಇರುವವರು ಈ ಕಾಲೇಜು ಬಿಡುವುದೇ ಲೇಸು.

ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ

೩೮. ಇಲ್ಲಿ ಸಿಹಿ ಅನುಭವಕ್ಕಿಂತ ಕಹಿ ಅನುಭವವನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸವಿದಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಏನೇನೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ.

ಎಚ್. ಮಹೇಶ್

೩೯. ಕಾಲೇಜು ನನಗೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಜೊತೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟವರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಕೆಡುತ್ತಾರೆ.

ಗೋವರ್ಧನರೆಡ್ಡಿ

೪೦. ಕಾಲೇಜು ಏಕಾಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗಳು ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ.

ರಿ. ನಂ. ೧೦೧೪

೪೧. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬಾರದಿದ್ದವರನ್ನು ಕಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಗುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇದೆ.

ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ

೪೨. 'ಆಳು ನೋಡಿದರೆ ಅಲಂಕಾರ, ಬಾಳು ನೋಡಿದರೆ ಬಡಕೋಬೇಕು' ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳು. ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡುವುದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾಡಿದರೂ ಹುಡುಗರು ಕೇಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟ.

ಡಿ. ನಂ. ೧೦೭೩

೪೩. ಕ್ರೈಸ್ತ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಓದುವುದು ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಸಾಹುಕಾರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಬಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣ, ಪಾಠಗಳಿಂದ ನಾನು ಖುಷಿಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ನನ್ನ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಲೀಡರ್ಸ್ ಬಹಳ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಅಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಎನ್. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ

ಹೊಸದೆಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿಬರಲಿ

ಜಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಜು

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಈ ವರ್ಷ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಶಿವ ಪ್ರಕಾಶ್ 'ಮಿಲರೇಪ' (ಕವನಗಳು) ಪುಸ್ತಕದ ಬಿಡುಗಡೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಮತ್ತು ಡಾ|| ರಾಮಚಂದ್ರಶರ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೮, ೧೯೭೭ರಂದು 'ಮಿಲರೇಪ'ವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ವರ್ಷದ ಬಹುಮಾನಿತ ಲೇಖನಗಳ (೧೯೭೭ ಮತ್ತು ೭೮) ಕಿರುಹೊತ್ತಿಗೆಗಳನ್ನು ಜನವರಿ ೩೧, ೧೯೭೮ರಂದು ಡಾ|| ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ವರ್ಷದ ಅ.ನ.ಕೃ. ಸ್ಮಾರಕ ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಒಟ್ಟು ೫೨ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಈ ವರ್ಷದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ (ಕೆನರಾ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಚಿಂತಾಮಣಿ) ಮತ್ತು ಎಚ್. ಎಸ್. ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್ (ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜು, ಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು) ಅವರು ತೀರ್ಪುಗಾರರಾಗಿದ್ದರು.

ಮೊದಲನೆಯ ಬಹುಮಾನ

ಶ್ರೀ ಮೊರಬದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ,
ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ
ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
'ಜ್ಞಾನಭಾರತಿ' ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೫೬.

ಎರಡನೆಯ ಬಹುಮಾನ

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಪಿ. ರವಿಕುಮಾರ್
ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜು
ಬಸವನಗುಡಿ
ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೦೪.

ಮೂರನೆಯ ಬಹುಮಾನ

ಕು|| ಗಾಯತ್ರಿ
ಸರ್ಕಾರಿ ಮಹಾರಾಣಿ ಕಲಾ ಕಾಲೇಜು
ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೦೧.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಬಹುಮಾನ

ಕು|| ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ
ಸರ್ಕಾರಿ ಕಲಾ ಕಾಲೇಜು
ಚಿತ್ರದುರ್ಗ.

ಕನ್ನಡ ಸಂಘ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಮೂರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜನವರಿ ೧೬, ೧೯೭೭ರಂದು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿತು. ಕೆ. ನಂ. ನಾಗರಾಜುರವರ 'ಪಾರ್ಥೇನಿಯಂ' (ಕತೆಗಳು) ಬಿ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಅವರ 'ಟುವಟಾರ' (ಕವನಗಳು) ಮತ್ತು ಕು|| ತೇಜಸ್ವಿನಿ ನಿರಂಜನರವರ Burnt Smoke & Woodash (ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವನಗಳು) ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಡಾ|| ವಿನಾಯಕ ಕೃಷ್ಣ ಗೋಕಾಕ್ ಅವರು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು. ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು ಐವತ್ತನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ 'ರತ್ನನ ಪದಗಳು' ಕುರಿತು ಎಂಬ ವಿಮರ್ಶಾಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆ ಸವಿನೆನಪಿಗೆ ಏಪ್ರಿಲ್ ೨೩, ೧೯೭೮ರಂದು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿತು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತರಾಜು ಅವರ ಉದಾರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು 'ಫೋರಂ ಬುಕ್ ಹೌಸ್' ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಮರ್ಶಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಹಂಬಲ. ಡಾ|| ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರ 'ರತ್ನನ ಪದಗಳು' ಕುರಿತು ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಪುಸ್ತಕ.

ಪ್ರೊ|| ಹಕ್ಕಿ ಅವರ ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಷೋ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೨೮, ೧೯೭೭ರಂದು ನಗರದ ಪುರಭವನದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ಬಂದ ಆದಾಯದಿಂದ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ದತ್ತಿ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಬಹುಮಾನ (ಪಿ.ಯು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ

ಗಳಿಗೆ) ಮತ್ತು ಡಾ|| ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ ಬಹುಮಾನ (ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ) ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ, ಉತ್ತಮ ಪುಸ್ತಕಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಈ ವರ್ಷದ ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಮನೋಹರ ಕಾಮತ್ ಮತ್ತು ಡಾ|| ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಂ. ಸಲೀಂ ಪಡೆದರು.

ಶ್ರೀ ಗೋಪಿನಾಥ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಮಣ್ಣ ಎನ್.ಎಂ.ಕೆ.ಆರ್.ವಿ. ಕಾಲೇಜಿನ ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ಲೇಖನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದರು. ಶ್ರೀ ಗೋಪಿನಾಥ್ ಭಾರತೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ಚಿತ್ರಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಬಹುಮಾನ ವನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು.

ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಿಂದಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಎಫಿಗ್ರಾಫಿಕಾ ಕರ್ನಾಟಕ (ಮೂರನೆ ಭಾಗ—

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ) ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ನೀಡಿದರು. ಇದಲ್ಲದೆ, ಕನ್ನಡ ದೈನಿಕ 'ಪ್ರಜಾವಾಣಿ' ಯವರು ಕಾಲೇಜಿನ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ೨೦೦ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಈ ಬಾರಿ ಅ.ನ.ಕೃ. ಸ್ಮಾರಕ ಕಿರು ಹೊತ್ತಿಗೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಂಘ ತಾನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ವಸಂತೋತ್ಸವದ ನೆನಪಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದೆ.

ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹರಡಲು ಅನೇಕರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗ ಸಂಘದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿ, ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು ಕಾಲೇಜಿನವರ ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಸಾರು ವುದಲ್ಲದೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿ ನಿಂತ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ಎಸ್. ಕೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಡಿ. ವಿ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಸಂಘ ಚಿರಂಜೀವಿ. ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿಬರಲು ನೆರವಾದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದನೆಗಳು.

ದುಕ್ಕ

ದುಕ್ಕ ಇದ್ರೆ ಇತ್ತಂತೇಳು!

ಸಂತೋಸಾನ ಗಲ್ಲು !

ಮಾರೆ ಮ್ಯಾಗಿನ್ ಇಸ್ವೇಜಿನಿಂದ

ದುಕ್ಕಕ್ ಕತ್ತೆ ಇಡದ್ ತಲ್ಲು !

ನೆಗೀನ್ ಪರದೆ ಬೀಲ್ಲು !

ಯಿಂಗಿ ದುಕ್ಕಕ್ ದಪ್ಪನ್ ಮಾಡಿ

ಅದಕ್ಕ ಕೊನೆ ಕೀಲ್ಲು !

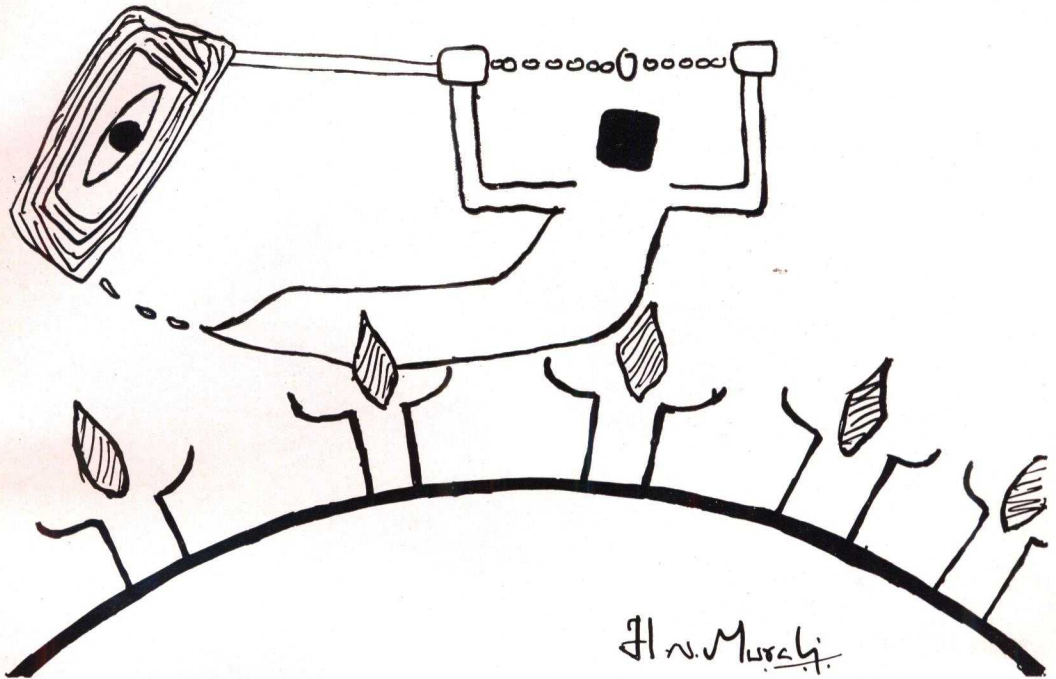
—ಡಾ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ

(ರತ್ನನ ಪದಗಳು)

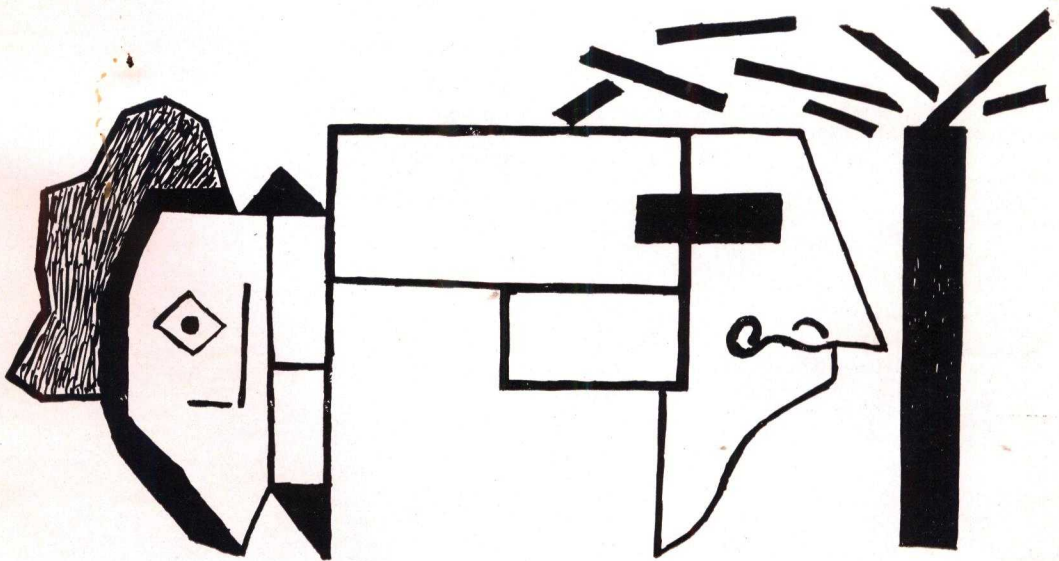
ARTIST'S VIEW

(H. N. Murali, II P.U.C.)

EMERGENCY

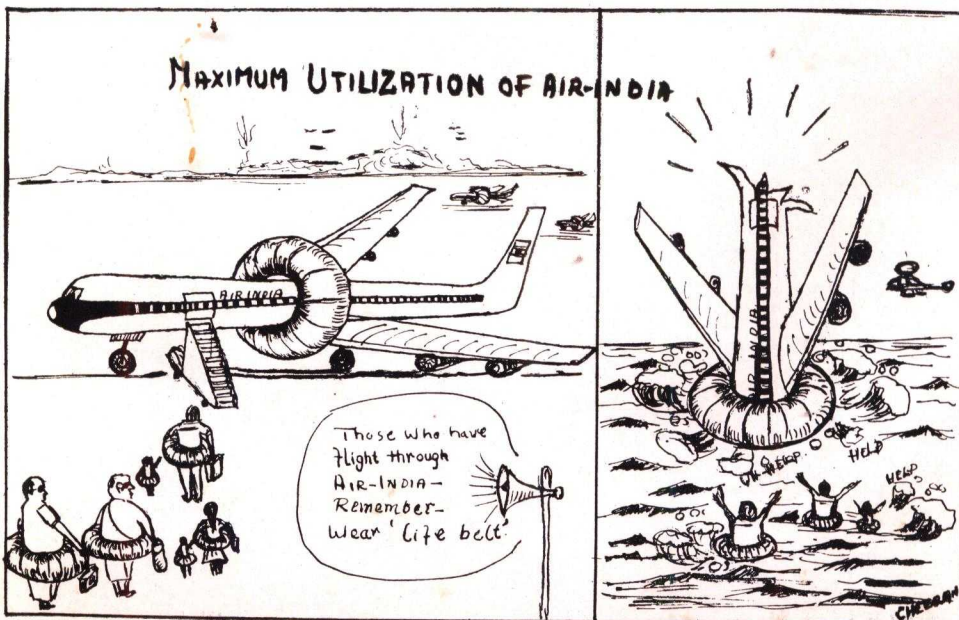
VISION

EVOLUTION
Pauli Pareeathil
II B.Sc.

Thomas Cheeran
I B.A.

TAMIL SECTION

EDITOR: **S. CARLOSE** M.A

[illegible]

கல்வி

பதி

எல்லோரும்
படிக்கிறார்கள் என்று
அவனும் படித்து
புத்தகத்தில்
உள்ள பழத்தை
கடித்துத் தின்றான்

சி. ஜி. பாலசுப்பிரமணியம்
அறிவியல் 2-ஆம் ஆண்டு

காலை முதல் வேலை செய்தேன்
கை நிறைய கூலி இல்லை
வீடு வரை
சென்றதும் தான்
விதியின் சதி புரிந்ததாய்
படுக்கை அடைந்ததும் தான்
பசிமயக்கம் தோன்றியது.

சி. ஜார்ஜ் லார்துசாமி
புகழகம் முதலாண்டு.

அவன்

சாமியார்

அவன் வெகுநேரமாக
பஸ்ஸுக்காக
காத்து நின்றான்
வெகுநேரமாகி
பஸ்
வந்தது
ஆனால் அவன்
செல்லவில்லை.

என். வெங்கடேஷ்
வணிகவியல் இறுதியாண் 6

கவலைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள
சாமியாரை திரிசித்து வரலாமென்று
அவருடைய ஆசிரமத்திற்குச்
சென்றேன் .
மூன்று ரூபாய் வாங்கிக்
கொண்டு, ஒரு மண்கட்டியை
கொடுத்து மூன்று வேளை
சாப்பிடச் சொன்னார் அவர்.

சி. ஜி. பாலசுப்பிரமணியம்
அறிவியல் 2-ம் ஆண்டு.

ஜனநாயகம்

வாழத் தெரிந்தவர்

வாக்குகள் கேட்டோர்
வாழ்வில் வளர்ந்தார்
வாக்குகள் போட்டோர்
யாவும் இழந்தார்!

ஐ. சிவராம்
அ சினியல் 2-ஆம் ஆண்டு

உழைக்கத் தெரிந்தோர்
உரிமையை விட்டார்;
பிழைக்கத் தெரிந்தோர்
பெருமையை நட்டார்.

ஜி. சிவராம்
அறிவியல் 2-ஆம் ஆண்டு

பகுதிதமிழ்ப்பகுதிதமிழ்ப்பகுதிதமிழ்ப்பகுதிதமிழ்ப்பகுதிதமிழ்ப்பகுதிதமிழ்ப்பகுதிதமிழ்ப்பகுதிதமிழ்ப்பகுதி

என் வெங்கடேஷ் என்பன் வெங்கடேஷ் என்பன். வெங்கடேஷ் என்பன். வெங்கடேஷ் என்பன்.

வணிகவியல் இறுதியாண்டு

கூடுகள்

என். வெங்கடேஷ்

வணிகவியல் இறுதியாண்டு வணிகவியல் இறுதியாண்டு

அவன் பஸ்ஸ்டாண்டிஷன் கடிக்காரத்தை பார்த்தான் மணி ஒன்பதரையை தாண்டியிருந்தது:

அவன் மனம் நினைத்தது நடந்தேபோய்விடலாம் என்று. சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான். அங்கே கெட்டி மேளத்துடன் சாமி வந்து கொண்டிருந்தது. ரோட்டில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் கன்னத்தில் போட்டுக்கொண்டார்கள். சாமிக்குப் பின்னாடி பால் குடம், கரைத்த சந்தனகுடம் ஆகியவை சென்று கொண்டிருந்தன; வேஷ்டிக் கட்டிக்கொண்டிருந்த அந்த M. L. A. பயபக்தியுடன் சாமிகுமீட்டார்,

கடைத் தெருவுக்கு வந்தான். அங்கே ஒரே கூட்டம். என்ன என்று பார்த்தான். புது படம். அபிமான நடிகை நடிக்சபட மாம் அன்னைக்குத்தான் ரிலீஸ் போல இருக்கு. மத்தியான அட்டத்துக்கு இப்பவே கூட்டம். அதில் பட்ட படிப்பு முடிந்தவர்களும் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். கூட்டத்தைப் போலீஸ் அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பக்கத்து தெருவில் திரும்பி நடந்தான். அங்கே வந்த சொற்கள் அவனைத் திரும்பி பார்க்க வைத்தது. “நான் தேவடியாதான். நான் சந்தர்ப்பத்தாலே இப்படி ஆயிட்டேன். எனக்கும் ஒரு விதி இருக்கு நா-எல்லோர்கூடையும் படுக்கமாட்டேன். சிவப்பா காச நல்லா இருந்தாதான் படுப்பேன். நீ என்னகேட்கிறது. என் இஷ்டம் நீ என்ன கட்டின புருஷனா என்று மீசை வைத்திருந்த ஆசாமியோட பேசிக்கொண்டிருந்தான். மணி பத்தாகி இருந்தது அவன் வந்து சேரவேண்டிய இடத்துக்கு வந்து விட்டான். அங்கே இவனைப்போல் பலர் வந்து இருந்தனர். ஒருவர் ஒருவராக உள்ளே சென்றனர்.

அங்கே உயிருள்ள எலும்புக்கூடுகள் கேள்விகள் கேட்டன “நீ M. G. R. படம் பார்த்து இருக்கையா?” என்று கேட்டது முதல் எலும்புக்கூடு.

“இல்லை என்றான்”. சுற்றி இருந்த எலும்புக் கூடுகள் சிரித்தன. “Harold Robrins Novel களை படிப்பியா?” என்று கேட்டது மற்றொரு எலும்புக்கூடு.

“படித்தது இல்லை”.

இதற்கும் மற்ற எலும்புக் கூடுகள் பலமாக சிரித்தன. இது அவனுக்கு ஆத்திரமூட்டியது.

இது தெரியாம நாங்க எப்படி வேலை கொடுக்கிறது. வேலைக்கு இந்த தகுதி வேண்டாமா, மார்க்வாங்கின போருமா என்று கேட்டது ஒரு பெரிய எலும்புக்கூடு. மற்ற எலும்புக்கூடுகள் விழுந்து விழுந்து சிரித்தன.

இவனுக்கு ஆத்திரம் தலைக்கு ஏறியது. அவர்களிடமிருந்து தன்னுடைய சர்டிபிகேட்டை பிடுங்கினான்.

ஆத்திரம் தீர அதை சுக்கு நூறு கிழித்துப் போட்டு வெளியே வந்தான். ஒரு கல்லை எடுத்து அங்கே சென்று கொண்டிருந்த பஸ்ஸை கல்லால் அடித்துவிட்டு ஓடினான். பின்னால் யாரோ கத்துவதுபோல் கேட்டது.

இப்பொழுதும் அந்த எலும்புக்கூடுகள் சிரித்துக்கொண்டிருந்தன.

பல்கலைக் கழகம்

உயிரே

பல்கலை கழகம் பலபடி ஏறி
படித்தேன், பல முறை இடித்தது
தூசாய் பறந்தேன் தூசாய் கலந்தேன்
கூறினேன், என் அத்தை நாயாய்
அலைந்தாள் ஒருபயன் இல்லை
நான் மரமாய் நின்றேன் என்மருமகன்
கொடுத்தான் என்மானம் காப்பாற்றியது

ஹெச். என். முரளி
புகுமுகம் 2-ம் ஆண்டு

இயற்கை அன்னையின் பசுமையான காடு
அருவிநீர் யாரையோ தேடிஓட
குன்றுகள் மலைகள் அமைதிபெற
இவ்வாறு இருக்க
என் மனம்
யாரோ அழைக்கிறார்கள்

ஹெச். என். முரளி,
புகுமுகம் 2ஆம் ஆண்டு

மரங்கள் கனிகொடுக்க
மற்றவன் வீழ்ந்தான்

விவாதம்

விறையொன்று வெடித்தது
ஆண்மகன் அவன் பிறந்தான்
சன்றுக்கு நீர் கிடைத்தது
அவன் நன்றாக உண்டான்
வேர்கள் இறங்கிட கிளைகள் தோன்றியது
நடக்க முற்பட்டு தெளிந்து நின்றான்
பறவைகள் வசிக்க தொடங்கின
அனைவர்க்கும் அவன் மகிழ்ச்சியானான்
மரத்துக்கு உரங்கள் கிடைத்தது
கல்வியில் மேம்பட்டு விளங்கினான்
மலர்கள் மலர தொடங்கின
வாழ்க்கையின் உள்ளே புகுந்தான்
அருமையான கனிகள் கொடுத்தன
ஐயா! அவன் வாழ்க்கையில் தோற்றான்!

ஹெச். என். முரளி
புகுமுகம் 2-ஆம் ஆண்டு.

போராட்டம்

வெளியே இருக்கும் பந்தை
உள்ளே போட்டு
உள்ளே இருக்கும் பந்தை
வெளியே போட்டு
கோல் அடித்தேனே

மனுவேல் புகுமுகம் 2-ஆம் ஆண்டு

ஏழையே
பசி பசியென்று ஏண்டா
அடித்துக் கொள்கிறாய்
அதைப் பற்றித்தானே
விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்
சி. ஜி பாலகப்பிரமணியம்
அறிவியல், 2-ஆம் ஆண்டு

புயல்

வந்தாய்
வந்து போனாய்
உன் உளம் போல் வந்தாய்
நானே என் உளம்
கொதிக்க நின்றேன்
நீயோ
வராமல் வந்தாய்
வந்து எம் நகர் பார்க்க
என் மக்கள்
மண் பார்த்தனரே

எஸ். எஸ். எம். ராஜேஸ்வரன்
புகுமுகம் 2-ஆம் ஆண்டு

அழகிரிசாமியும் அகிலனும் அழகிரிசாமியும் அ
கிலனும் அழகிரிசாமியும் அகிலனும் அழகிரிசா
மியும் அகிலனும் அழகிரிசாமியும் அகிலனும்அ

இந்திய அரசாங்கத்தின் சாகித்திய அகாதமி பரிசுபெற்ற நூல் 'அன்பளிப்பு' தரமான நூல்களுக்குத்தான் சாகித்திய அகாதமி பரிசு கிடைத்திருக்கிறது என்று எண்ண வழியில்லா மலிருக்கும் இக்காலத்தில், அப்பரிசைப் பெற்ற 'அன்பளிப்பு' 'சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்' போன்ற சில நூல்களை நினைத்து சிறிது ஆறுதல் அடைய வேண்டியதுதான்.

'அன்பளிப்பு' கதைத் தொகுப்பில் வரும் ஒவ்வொரு கதையும் ஒவ்வொரு உண்மையை மிகவும் தெளிவாகவிளக்கு கிறது. மனித வாழ்வின் ஒவ்வொரு பிரச்சனையையும் பல கோணங்களிலிருந்தும் ஆராய்ந்து அந்தப் பிரச்சனையை, அந்த உண்மையை மிகவும் யதார்த்தமாகத் தம் முடைய கதைத் தொகுப்பான அன்பளிப்பில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார், திரு. கு. அழகிரிசாமி அவர்கள்.

இந்தத் தொகுப்பில் அடங்கியிருக்கும் 'தேவஜீவனம்', 'ராஜா வந்திருக்கிறார்' 'அன்பளிப்பு', 'இரண்டு பெண்கள்' போன்ற கதைகள் ஒரு சராசரி மனிதனின் சிந்தனையைக் கூடத் தூண்டிவிடும், அற்புதப் படைப்புகளாகும்.

'தேவஜீவனம்' கதையில் அவர் தற்கால மனிதவாழ்வின் கஷ்டங்களை மிகவும் அழகாக விளக்குகிறார். மனிதவாழ்வின் நாய்களின் வாழ்க்கையைவிடத் தாழ்ந்ததாக மதிக்கிறார். 'அன்பளிப்பு' கதையின் கருத்து முழுவதையும், அக்கதையின் கடைசி வரியில் அடக்கி, மிகவும் உணர்ச்சிமிக்கதாய் ஆக்கி யுள்ளார்.

அழகான பெண்களிடம் நாம் எவ்வளவுதான் களங்கமில்லா மல் பழகினாலும் இவ்வுலகம் நம்மைத் தூற்றும் என்பதையும் அழகில்லாத பெண்களிடம் கொஞ்சிக்குலாவிலுளும் கூட இவ்வுலகம் கண்டுர் காணாதுபோல் இருக்கும் என்பதையும் விளக்கும் கதை 'இரண்டு பெண்கள்'.

இவ்வுலகமே பணத்திற்காகத்தான் சுழல்கிறது. இருக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனின் மூச்சும் பணத்தான் என்னும் கருத்தை மிகவும் நகைச்சுவையுடன் விளக்கும் கதை 'கல்யாண கிருஷ்ணன்'.

நம்நாட்டுப் பெண்களின் உயர்ந்த ஒழுக்கத்தை, உன்னத மான பண்புகளை, அப்பாவித்தனத்தை விளக்கும் ஒரு அற்புத மான கதை 'இரண்டு ஆண்கள்'.

அன்பளிப்பை அகிலனுடைய 'பசியும் ருசியும்' கதைத் தொகுப்புடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது அன்பளிப்பின் பெருமை மேலும் உயர்கிறது. பசியும் ருசியும் கதைத் தொகுப்பில் வரும் அத்தனைக் கதைகளிலும் பொதுவாக ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையில் நடைபெறாத கொள்கை, கொலை, காதல் போன்றவைகள். அக்கதைகள் ஒன்றில் கூட யதார்த்தமோ, உண்மையையோ, ஏதாவதொரு நல்ல கருத்தையோ நிச்சயம் காணமுடியாது. வெறும் வியாபாரத் திற்காகவே எழுதப்பட்ட கதைகளாவை.

இரா நாகராஜன் அறிவியல் முதலாண்டு இரா நாகராஜன்

தேவஜீவனம்
பிரிட்டோ
முதலாண்டு பட்டவகுப்பு

தேவஜீவனம்
பிரிட்டோ
முதலாண்டு பட்டவகுப்பு

ஏ. அழகிரிசாமி அவர்கள் மிருகத்துக்கும், மனிதனுக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை தெள்ளத்தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகிறார். இக்காலத்தில் மிருகங்களுக்கும் தேவையான காற்றும், வெளிச்சமும், நீரும் மற்றும் காம புணர்ச்சிகளும் வேண்டியமட்டும் கிடைக்கின்றன. இவைகளை நாம் அன்றாடம் பார்க்கிறோம். அதேநேரத்தில் மிருகங்களுக்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமையினையும் எடுத்தோதுகிறார் ஆசிரியர்.

ஆனால் இக்கால மனிதர்களுக்கோ, தேவையான, காற்று, வெளிச்சம், நீர்கிடைக்கப்படுவதில்லை. எவ்வளவோ மானிடர்களுக்கு பணம், மற்றும் பலவித தடைகளினால் காம புணர்ச்சிகள் தடைபடுகின்றன. ஒற்றுமையின்றி அவனுக்கு அவன் “ராஜா” என்ற முறையில் நடக்கிறார்கள், என்றெல்லாம் கூறி அழுகிறார்.

மற்றொரு இடத்தில், குட்டி நாயொன்று எச்சில் இலையொன்றை கண்டு பிடித்திருக்கும் பொழுது வரும் பெரிய நாயிடம் சண்டையிட்டு விரட்டுகிறது. ஆனால் மனிதர்களில் யாராவது மிசை முறுக்கிவந்தால் தனது சொந்த இடமாயிருந்தாலும்கூட, விட்டுவிடுகிறார்கள்.

மனிதன் மிருகமாக கூட மாறவில்லை. அதற்கும் கீழே இறங்கிவிட்டான்.

சிறுகதையில் ஒரு சாமியார் ‘தேவஜீவனம்’ என்றதலைப்பில் பிரசங்கம் வைப்பார். அதாவது மனிதர்கள் தங்களது நல் வாழ்க்கையில் தேவர்களாகவேண்டுமென்பது நமது சிறுகதை ‘கதாநாயகன்’ பேச்சு அவன் மற்ற சிலரிடம் “இவ்வளவும் யாருக்குச் சொன்னார். மனிதனுக்கா? என்றால் மனுசனே ஊரில் கிடையாதே”, என்றதும் ஒருவன் “மிருகத்துக்குத்தானே” என்று கிண்டலாக கேட்கிறான். (சிந்தியுங்கள், கிண்டலாக கேட்கிறான்.) ஆசிரியர், மிருகமா இருந்தாதான் மனுசனா என்றதில் மாறிடலாமே செத்தசவங்களா இருக்காங்க...முதலில் மிருகமா மாறுவோம்”. என்று கூறுகிறார்.

தேர்தல்

அவன் அவளுக்காக
கதை எழுதினான்
அவள் அவனுக்காக
அதை படித்தாள்

என். வெங்கடேஷ்,
வணிகவியல் இறுதியிட்டு.

ஆசிரியர் + மாணவர்

யானையைப் பார்த்து
கோழி பயந்தது
கோழியைப் பார்த்து
யானையும் பயந்தது

என். வெங்கடேஷ்
வணிகவியல் இறுதியிட்டு.

வளர்ச்சி

வளருது வளருது
லோக்-பிரிட்டி என்றும்
மிகவேகப் பேருந்து என்றும்
இல்லாதவர்கள் அதிகம் என்றும்
வளருது வளருது

வி. நிக்கோலாஸ் பயஸ்,
புகுமுகம் முதலிட்டு.

ஆட்சி

மனிதனுக்கு, மனிதன்
ஆளுநர் ஆக இருக்கிறான்
அந்த ஆளுநர் கீழ்
இருப்பவன், ஆவியையே
விற்கிறான்

வி. நிக்கோலாஸ் பயஸ்,
புகுமுகம் முதலிட்டு.

தாயன்பு

பேணிப் பேணி வளர்த்து
பாடிப் பாடி தாலாட்டி
ஓடி ஓடி உணவூட்டி
பெரிதாய் ஆகுது தாயன்பு
விட்டே விலகுது பிள்ளையன்பு
பெற்ற மனமும் கடலாகி,
துன்பங்கள் கடலின் படகாகி,
துன்பங்கள் கடலின் படகாகி,
பாறையில் மோதி உடைகிறது

சி. ஜார்ஜ் ஓர்துசாமி,
புகுமுகம் முதலிட்டு.

உலகம்

பெற்ற மனமும் நிலமாக
பிள்ளை மனமும்
பயிராக
வளரும் அறிவும் சுனையாக
செய்யும் செயலும்
கனியாக
கிடைக்கும் பலனும் நூருக
அன்னைதான் நமக்கு
வழிகாட்டி.

சி. ஜார்ஜ் ஓர்துசாமி,
புகுமுகம் முதலிட்டு.

MALAYALAM SECTION

EDITOR: **ABRAHAM JOSE** M. A.

കവിത

പിററർ ജെ. വാളകത്തിൽ
II PUC

കത്തിയെരിയുന്ന വെൺതിരി നാളത്തിൽ
തിങ്ങുന്നു സൗന്ദര്യ ജീവനാളം.
ഏതോ വിഷമത്തിലേതോ വിഭൂതിതൻ
ചെന്താമരപ്പവിൻ പൊയ്ക തന്നിൽ.

സന്ധ്യത്തുടിപ്പാർന്ന മൽസഖിയിന്നെൻറെ
ഉക്കുബിലെത്തി നീ മദം മദം !
അന്തരംഗത്തിലൊരോമന സ്വപ്നമായ്
എന്തിനു നീയെന്നെക്കാത്തിരുന്നു?

നിന്നിൽ പൂർന്നിട്ടും താമരപ്പൂക്കളിൽ
നിന്നു തുളുമ്പും നിർതുളളികളിൽ
നല്ല മധുര പ്രതീക്ഷയുണർത്തുന്ന
ഏതോ വികാരം നിറഞ്ഞുനിന്നു.

നല്ലൊരിട്ടു നിറഞ്ഞതെന്തെ വേളയിൽ
മാമകഗാനം നീ കേട്ടിരുന്നു.
ശബളിതഭാവം നിറഞ്ഞ നീ വന്നെൻറെ
ശയനം കളഞ്ഞല്ലോയീയിരുളിൽ.

പാറി നടക്കുന്ന നിൻ മുടിക്കൊറിന്
പാതി പരിമളം നൽകിനിന്നു
വ്യക്തമല്ലാത്തുളള വിരഹ സ്മൃതികളാൽ
കഷ്ടം ! നീ പിററേന്നു വാടിനിന്നു.

ചെറുകഥ

കൃത

ഡി. കൊട്ടേക്കാട്
K. P. Davis 386
IInd B. A. (P. S. E)

ഇരുണ്ട മാനത്തു് ഇറാനണിഞ്ഞ മേഘങ്ങൾക്കു് മൗനം! അന്തരീക്ഷത്തിൽ കിടിലം കൊള്ളുന്ന അശനിപാതങ്ങളേറ പ്രപഞ്ചത്തിനു് ഗദ്ഗദ്! ചേതനയറ്റ ആത്മാവിനെ സംവഹിച്ചു്, അഭിശപ്തവികാരങ്ങളുടെ അണ്ഡങ്ങൾ പേറി അവശനായ അനന്തന്റെ മുഖവും മ്ലാനമാണു്. അസ്തിത്വത്തേപ്പോലും കളം വരച്ചു നിറുത്തുന്ന ശമ്ലാന മുക്തയിൽ എന്തിനൊക്കെയോ വേണ്ടി ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ തിടക്കം കൂട്ടുമ്പോൾ.... യുവതിയുടെ നിഴലിനെ മനസ്സു് അനുഗമിക്കുകയായിരുന്നു.

ആസ്പത്രിയുടെ നടയിറങ്ങിവന്ന ഉൾമിളകെ നിമിഷം നിശ്ചലയായി... അനന്തന്റെ ഹൃദയസ്പന്ദനം സ്വഭിച്ചുകാണും. ഹർഷാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്ന ശ്രമപിത്രങ്ങൾ വിഷാദങ്ങളെ ഗോപലനം ചെയ്യുന്ന ചിതൽപ്പറവുകളിൽനിന്നും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയല്ലേ....! ഓർമ്മകളിൽ; ഓർമ്മകളുടെ ആഴങ്ങളിൽനിന്നും....

നില്ല ! പതിവുള്ള പുഞ്ചിരി സമ്മാനിച്ചുകൊണ്ടു് അവൾ നടനമാരംഭിച്ചപ്പോൾ അനന്തന്റെ അധരങ്ങളിൽനിന്നും ആഴ്ത്ത പിടഞ്ഞുവീണു.

"നീയെന്തിനാ.... ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോയതു് ?

"പെണ്ണങ്ങൾക്കു് അങ്ങനെ ചില മുറകളുണ്ടു്. അതൊന്നും ആണങ്ങളറിയാണ്ടാ.... ഞാൻ പറയുകയില്ല...."

സംശയങ്ങളുടെ ശവക്കല്ലറകൾ തുറന്നു് മണപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമം വിഫലമായി പൂഴിമണ്ണിൽ അവളേഴുതിയ നഖചിത്രങ്ങൾ അന്നു സന്ദർശമായിരുന്നു.

"ഓഹോ എന്നോടു് പറയാൻ വയ്യല്ലേ... ഏങ്കിൽ, പോയ്ക്കാ !"

"പോലീസ് കമ്മീഷണറുടെ റോൾ നന്നായിട്ടുണ്ടു്. ഉരുട്ടലറിയാമോ സാരം...." അവൾക്കെല്ലാം കളിയായിരുന്നു. യൗവനത്തിന്റെ ഉന്മാദലഹരി നെയ്ത സ്വപ്ന വിഹാരം....

താളബദ്ധമായ പടവിന്യാസങ്ങളുടെ അനന്തരണങ്ങൾ അവസാനിച്ചു. അഗ്രാഹ്യമായ രഹസ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഉൾമിളയെന്ന മിസ്റ്ററിയിൽ തന്നെയായിരുന്നു അനന്തന്റെ മൗനശ്രദ്ധ. ആരക്കൂട്ടത്തിലലിഞ്ഞിട്ടും ശ്രദ്ധ പിൻതിരിഞ്ഞില്ല.

പിൻനിരയിൽ അനന്തൻ ആസന്നസ്ഥനായി. ബസ്സിൽ കണ്ടക്ടറുടെ ബഹളം ഓടുന്ന വണ്ടിയുടെ റ്റൈപ്പിലേയ്ക്കു് ചാടിക്കയറുന്ന പെറ്റപ്പക്കാരടെ മാരത്തോണു്! ചില്ലറയ്ക്കുവേണ്ടി കിഴികളും അതിനുള്ളിലെ കടലാസ്സുപൊതികളും അഴിക്കുന്നവയോ വൃദ്ധ-വൃദ്ധന്മാരുടെ ചപലമായ ചേഷ്ടകൾ. ഓർക്കാപ്പറത്തു് കണ്ടക്ടറുടെ പോദ്യം....

"എടോ തന്നിക്ക് ടിക്കറ്റ് വേണ്ടേ ?

"സാർ, മുൻസീറിലിരിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ

പെൺകുട്ടി എങ്ങോട്ടാണ് എഴുന്നേൽക്കുന്നത്?....?"

"പെണ്ണങ്ങളെ കാര്യം ഞാൻ പെട്ടെന്നു" മറക്കുമല്ലോ... അപ്പനെ...." അവസരോചിതമായ ഫലിതം കേട്ട് ആളുകൾ ആർത്തു ചിരിച്ചു. ആകാശപഥങ്ങളിൽ ആയിരം അഹലയുക്തങ്ങളെ അടക്കിപ്പിടിച്ചു ചിരിയുണർന്നു. പരാജയബോധം അനന്തനെ പുറംകൈയ്യാക്കി. അസ്വസ്ഥനായി.

സ്ഥലമായപ്പോൾ അവളിറങ്ങി. അവിടെത്തന്നെ അനന്തൻ....! പഞ്ചായത്തു നിരത്തിലെ പൂഴിമണ്ണു. പൊടിപുരളാതിരിക്കാൻ സാക്ഷിയുടെ ഞൊറിയിഴുകും മറ്റൊരു കൈയെത്തിയോണം അവളുടെ നടപ്പ്. ഇടവഴി തിരിയുന്ന മുഖത്തിൽ ആരോ കാത്തു നിൽക്കുന്നില്ലേ....

അനന്തന്റെ നയനങ്ങൾ മൈക്രോസ്കോപ്പുകളായി. പെവികൾ മൈക്രോഫോണുകളായി.. പെട്ടെന്നു അന്തരളത്തിലെ അക്ഷമയുടെ സ്വഹിർസ്ഫുലനമെന്നോണം അയാളോടി.. അവിടേയ്ക്ക്....

"എന്താണു് ! എന്താവട്ടെ തന്നെ?" അലോസരത്തിൽ അ.ഗം.ഗപ്പെട്ട ഗ്രാമ്യഭാഷയുടെ അതിപ്രസരം. ആഗതൻ ശബ്ദിച്ചതേയില്ല.

"ഉം ഇങ്ങോട്ട് എഴുത്ത്... അതാ നിനക്കു് നല്ലതു്..."

"ആഹാ തനിക്കുള്ളതല്ല അവർ തന്നെ". അഥവാ അവർ തന്നെയാണോ തനിക്കു് വേണമെന്നോ...."

പുച്ഛമാണവൻ; കാർക്കിഷ്ഠൻ ഇപ്പലം. ഉമിനീരിൽ നിലം പറ്റിയതു് തന്റെ തന്നെ ഭാഗമല്ലേ... അതിനെതിരെ സ്ഥാനികോഷ്ഠം പ്രസരണശക്തിയാകാൻ നിമിഷങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നില്ല അടി പിടിപലി...

അനന്തൻ അഭിമുഖനേപ്പോലെ അട്ടഹസിച്ചു. അർദ്ധമരണന്റെ കൈപ്പത്തിയിൽനിന്നും.

ആ ലാർ വലിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ വിജയം നിഗമിച്ചു.... പക്ഷേ.. അദ്വൈത ആവേശം പകർന്ന ഊർജ്ജം മുഴുവനും മരവിച്ചു. കാരണം അനന്തൻ കണ്ടു; അതു് തനിക്കുള്ള പ്രേമലേഖനമായിരുന്നു... നിനക്കുവേണ്ടി തപാൽ ജോലി നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നവൻ കാമുകിയുടെ അനുജനാണ്.

"സോറി, ഡിയർ. ആയ് മേ ബ്ലഡി ഫുൾ.. സി, അറേന്ത്ര വിരൂപനാണ്. നിങ്ങൾ—നീയും ശിവൻ. അപ്സരയിൽനിന്നും വരുന്നതു കണ്ടുതുടർന്ന് അന്തർ വിരൂപനാവുകയായിരുന്നു" ആ കമ്പസാരം അവളതു ഗൗനിച്ചില്ല. രാജവിമി ചെന്നവസാനിക്കുന്ന അനന്തരമായത്തിലായിരുന്നു ഉൾമിളയുടെ കണ്ണുകൾ. "കാണരുതെന്നു വിലക്കിയ പത്മിനിക്കുവേണ്ടിയാണ് ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോയതു്. പൂവർ ഗേൾ! ഗർഭപാത്രത്തിലെ അവിഹിതപ്രജയുടെ തീവ്രയത്നം അവിടെവരെ എത്തിച്ചു. കടിഞ്ഞാണിപ്പാൽ ഒരു 'കുഴൽ'യുടെ അനിയന്ത്രിത കർമ്മത്തിന്റെ അനാച്ഛാദനത്തിന് ഏതെന്നാത്രം അലം അറിയിച്ചു."

അവൾ മുകയായി.... അനന്തൻ മഴനീയു്. അർദ്ധമരണനെ താങ്ങി നാലു കാലിൽ നടക്കുകയായി കഴുതി നാൽകവലയിൽ അതു് നിഷ്ക്രിയനായി. നിയന്ത്രാവിന്റെ ആജ്ഞയ്ക്കുവേണ്ടി, അനുജനെ ഹോസ്പിറ്റലിലേക്കു് ആനയിക്കുമ്പോൾ കഴുത പഴുത്തൊലിക്കുവേണ്ടി കാത്തുനിന്നു. കാൻസർ പരിസരത്തു് മറ്റൊരു കഴുതയുടെ രൂപം വ്യക്തമായപ്പോൾ അങ്ങോട്ടോടി. അനുഗമിക്കാൻ തയ്യാറായി. എങ്ങോട്ടെന്നില്ല. എന്തിനെന്നില്ല എല്ലാം അബോധ തലങ്ങളിൽ വ്യക്തമായിരിക്കാം.... ആ കഴുതയാകട്ടെ അരുതായ്മയുടെ ആകെത്തുകയായ ആരുക്കുട്ടത്തിനു മുഖിലൂടെ നീങ്ങിയപ്പോൾ 'ലൗജ' തോന്നി. വൃഥാ അനുഗമിച്ച വികാരത്തെ പ്രതിയുള്ള ഇച്ഛാഭംഗത്തോടെ ഭൂഗർഭത്തിലേക്കു നാപോലെ അനന്തൻ നടന്നു. കഴുതയുടെ യാത്ര മണലാണു്ത്തിലൂടെയായിരുന്നു... ഭരപ്പച്ചകൾ മനസ്സെ മൈതാനങ്ങൾ തേടി..!

വ്യത്ഥമോഹങ്ങൾ

എം. എ. മത്തായി

II PUC

അന്തിവെയിലിന്റെ മങ്ങിയ പ്രകാശത്തിൽ കുറുത്ത പുക ആകാശത്തേയ്ക്ക് പടർന്നു കയറി. വള്ളികൾപോലെ പടരുന്ന പുക. അത് ആ കാശത്തെ എത്തിപ്പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. തീയെല്ലാം കെട്ടടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും പുക ശമിച്ചിട്ടില്ല. തന്റെ എല്ലാമെല്ലാമായ അമ്മ ഒരുപിടി ചാരമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നുള്ള നഗ്ന സത്യം അവനെ ദുഃഖക്കയത്തിലേയ്ക്ക് വലിച്ചിഴച്ചു. എത്ര കരഞ്ഞിട്ടും മനസ്സിന്റെ ഭാരം കറയുന്നില്ല. അടക്കിപ്പിടിച്ചിട്ടും തേങ്ങൽ പുറത്തേയ്ക്ക് വരുന്നു.

തോളത്തു് കരസ് പർശം. അന്തരം വെപ്പട്ടപ്പോൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കി, അങ്ങേതിലെ നാണിച്ചേച്ചി. അവർ സ്നേഹത്തോടെ അവന്റെ തലയിൽ തലോടി "കുറയാതെ മോനെ ഇനി കരഞ്ഞിട്ടെന്താലും, നിനക്ക് ഞങ്ങളോ കൈയെല്ലോ." അവർ അവനെ സമാധാനിപ്പിച്ചു നാണിച്ചേച്ചിയെ കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ കരച്ചിൽ കൂടിവന്നതേയുള്ളൂ.

ദിവസങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞു വീണുകൊണ്ടിരുന്നു. വിരുന്നങ്ങളായ ദിവസങ്ങൾ, ഒരാളായി സ്കൂളിൽ പോയിട്ട്. ഇനിയും ഇവിടിരുന്നിട്ട് കാര്യമില്ല. സ്കൂളിൽ പോകണം. ലോറി ഡ്രൈവറായ അച്ഛൻ-തന്റെ ഭാര്യ മരിച്ചെന്നറിഞ്ഞിട്ടുപോലും ഒന്നു വന്നു കണ്ടാൻ മനസ്സുതോന്നാത്ത മനുഷ്യൻ - ആഴ്ചയിൽ ഒരിക്കൽ വരും. ചെലവിനുള്ള കാശെന്തെങ്കിലും അവനു കൊടുത്തിട്ടുപോകും ആ കുടിലിൽ അവനേകനാണ്. വീട്ടുപുറ്റിക്കുന്ന ഏകാന്തതയിൽ തന്റെ അമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ തികട്ടി വരാറുണ്ട്. തേങ്ങൽ അറിയാതെ പുറത്തേയ്ക്ക് വരും.

അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നതായി അങ്ങേതിലെ നാണിച്ചേച്ചി മാത്രമുണ്ട്. ആൺകുട്ടികളില്ലാത്ത ആ സ്ത്രീ അവനെ സ്വന്തം മകനെപ്പോലെയാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. സ്കൂൾ വിട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ അവരുടെ വീട്ടിൽ അല്പനേരം പോയിരിക്കും. നാണിയമ്മയുടെ മകൾ മാലതിയും അവനും ഒരേ ക്ലാസിലാണ് പഠിക്കുന്നത്. രണ്ടര മൈൽ നടന്നാണവർ സ്കൂളിൽ പോകുന്നത്. മാലതി കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ മനുവിന് സന്തോഷമാണ്. വഴിനടക്കുന്നതറിയില്ല. അവൾക്ക് അവനോടു് വലിയ സ്നേഹമാണ്. വീട്ടിൽ പലഹാരങ്ങളുണ്ടാക്കുന്ന ദിവസം അവളുടെ കൈയ്യിൽ എന്ന്. ഒരു ചെറിയ പൊതി ഉണ്ടായിരിക്കും. അവനു കൊടുക്കാൻ.

മാസങ്ങൾ അടന്നുവീണുകൊണ്ടിരുന്നു മനുവിന്റെ അച്ഛൻ രണ്ടാമത് കല്യാണം കഴിച്ചു. കുറുത്തു് അല്പം തടിച്ച ഒരു സ്ത്രീ. അവർക്ക് മനുവിനോടു് പൂജമായിരുന്നു. ദിവസങ്ങൾ ചെല്ലുനോറും അവർ അവനെ ശകാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവരുടെ പെരുമാറ്റം മനുവിന് തീരെ ഇഷ്ടമായില്ല. ഇപ്പോൾ വീട്ടിൽ പോയിരിക്കുവാൻ കൂടി അവന് മടിയാണ്. അവരുടെ പെരുമാറ്റം അത്തരത്തിലാണ്. സ്കൂൾ വിട്ടാൽ അധിക സമയവും നാണിച്ചേച്ചിയുടെ വീട്ടിൽ പോയിരിക്കും.

പതിവുപോലെ അച്ഛൻ ശനിയാഴ്ച വന്നു. ഉറങ്ങെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് പായ വിരിച്ചു കിടക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അച്ഛൻ വിളിക്കുന്നതു കേട്ടു മനു പെട്ടെന്ന് അച്ഛന്റെയടുത്തു ചെന്നു "അച്ഛൻ വിളിച്ചോ" അയാൾ അവനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി, ചുവന്നുരുണ്ട കണ്ണുകൾ, ആ കണ്ണുകളിൽ നോക്കുമ്പോൾ പേടി തോന്നും. ചാരായത്തിന്റെ ഗന്ധം മൂക്കു തുളച്ചുകയറുന്നു, "അച്ഛൻ എ

നെ വിളിച്ചിരുന്നോ", അവൻ ചോദ്യമാവ
ത്തിച്ചു "എടോ നീ എന്തിനാണ് എപ്പോഴും
അങ്ങേയിൽ പോയിരിക്കുന്നത്?" അതൊരു
ഗർജ്ജനമായിരുന്നു. "എടോ നായെ നീ കാണുന്ന
പീടകളിലെല്ലാം തെങ്ങി നടക്കുകയാണല്ലോ! പോ
എന്റെ മുമ്പിനും അസ്സത്തു്." അവൻ ഒന്നും
മിണ്ടിയില്ല. എല്ലാം ചെറിയമ്മ കേൾക്കുന്നു
ണ്ടായിരുന്നു, ചെറിയമ്മക്ക് നാണിച്ചപ്പോഴെയെ
ഇപ്പോൾ. അതുകൊണ്ട് താനവിടെ പോകരു
തെന്ന് അവർ തന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാര്യം.
മനുവോളത്തു്, പക്ഷെ അവനതു് കാര്യമാക്കിയെ
ടുത്തില്ല. ഇപ്പോൾ അവർ അച്ഛനോട് പറ
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവന്റെ കണ്ണിൽ ബാഷ്പ
കണങ്ങൾ ഉരുണ്ടുകൂടി. അവൻ തന്റെ മുറിയീ
ലേക്ക് പോയി.

തെളിഞ്ഞ പകൽ അധികം ചൂടില്ലാ
ത്തയന്തരീക്ഷം. മനു വേഗത്തിൽ നടന്നു, കാലു
കൾ യന്ത്രത്തിന്റെ വേഗത്തിൽ ചലിച്ചു. ഇന്ന്
തന്റെ എസ്സ്. എസ്സ്. എൽ. സി പരീക്ഷയു
ടെ റിസൾട്ട് അറയുന്നദിവസമാണ്. അവന്റെ
ഏകദേശം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. താൻ പഠി
പ്പാകും പക്ഷെ ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് കിട്ടണം. അതാ
ണ് അവന്റെ പ്രതീക്ഷ. സ്കൂളിലെത്തിയത
റിഞ്ഞില്ല. നോട്ടീസ് ബോർഡിൽ കണ്ണുകൾ
പരത്തിനടന്നു തനിക്കു് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സാണ്. മറ
ലതി പാസായിരിക്കുന്നു. അവൻ വീട്ടിലേ
ക്കോടി ആദ്യം നാണിച്ചപ്പോഴെയുടെ വട്ടിലേ
ക്കാണ് പോയതു്. റിസൾട്ടിന്റെ കാര്യം പറ
ഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അവനെ അഭിനന്ദിച്ചു. അ
വൻ സന്തോഷം കൊണ്ട് വിർപ്പമുട്ടുന്നതുപോ
ലെ തോന്നി. മാലതിയുടെ വക പ്രത്യേകം അ
ഭിനന്ദനം കിട്ടി. നാണിച്ചപ്പോഴെയെ കൊണ്ടുവന്നു
കോട്ടത്ത കാപ്പി മൊത്തത്തിൽ കിട്ടിയതിനിടയിൽ
അവർ കൾലാമ്പേഷണം നടത്തി "മനുവിനെ
ഇപ്പോൾ ഇങ്ങോട്ടെടുത്തു. കാണാനില്ലല്ലോ,
എന്താ ഞങ്ങളെയൊക്കെ മറന്നോ." നാണിച്ചപ്പോ
ഴെയെ പരിവേഷം പറഞ്ഞു. സമയം കിട്ടാത്തതുകൊ
ണ്ടാണു പറഞ്ഞു. ഇനിയും അത്രയും പോലും
അറിയില്ലാത്ത ഫസ്റ്റ് ക്ലാസുകാരെക്കുറിച്ച് ഇല്ലേ
കോളജിലെല്ലാം പോകാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ കണ്ടാ
ൽപോലും മിണ്ടില്ല. മാലതിയവനെ ഒളിപ്പി
ട്ടുനോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. അവനരിശും വന്നു
പക്ഷെ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. "നീ ഒന്നു പോടി
പെണ്ണേ വെറുതെ മനുഷ്യനെ അരിശും പടിപ്പി

ക്കൊതെ" നാണിയമ്മ മകളെ ശകാരിച്ചുകൊണ്ടു്
അകത്തേക്ക് പോയി.

മനു യാത്ര പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പുറത്തിറങ്ങി.
വടക്കെ വേലിക്കരികിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ തി
രിഞ്ഞുനോക്കി. മാലതി തന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു്
മുറത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ തിരിഞ്ഞു
നിന്നു കൊഞ്ഞനം കാണിച്ചു. അവൾ ചിരി
ച്ചുകൊണ്ടുതോർത്തോടി.

മാലതി കുറെ വലുതായിരിക്കുന്നു സ്കൂ
ളിൽ പോകുമ്പോൾ കാണുന്ന കൊച്ചുപെണ്ണല്ല
ഇന്ന് അല്പംകൂടി സുന്ദരിയായിരിക്കുന്നു. തന്നെ
കാണുമ്പോൾ അവളുടെ മുഖം നാണിച്ചുതുടങ്ങു
ന്നതു കാണാം. അവൾ ഒരു സ്ത്രീയായിരിക്കുന്നു,
അതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണിതെല്ലാം. നാണം
വളർന്നിട്ടില്ലേ? ഉണ്ട്, നാണം വളർന്നിട്ടുണ്ട്. അ
വൻ മുക്കിനു തഴയുള്ള കുറുത്തുതുടങ്ങുന്ന രോമ
ങ്ങളിൽ തടവിനോക്കിയപ്പോൾ അവനഭിമാനം
തോന്നി; താനൊരു പുരുഷനായിരിക്കുന്നു.

അച്ഛൻ വന്നപ്പോൾ തന്റെ വിജയത്തെക്കു
റിച്ചവൻ പറഞ്ഞു പ്രതീക്ഷിച്ചതു മറുപടിയൊ
ന്നും അവൻ ലഭിച്ചില്ല. താല്പര്യമില്ലാത്തമട്ടിൽ
ഒന്നു മുളകുമാത്രം ചെയ്തു. തന്റെയമ്മയിപ്പോൾ
ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എത്രമാത്രം സന്തോഷിച്ചേ
നെ.....അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

വഷാരം. ആഗതമായിരിക്കുന്നു. പാസായ
വരെല്ലാം കോളേജിൽ അഡ്മിഷൻവേണ്ടി പാ
ഞ്ഞുനടക്കുന്നു. മനു മാത്രം ഒന്നും ചെയ്തില്ല അ
വൻ മാത്രം ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല മാ
ലതിയും. കോളേജിൽ ചേർന്നു. മനു കോളേജിൽ
ചേരുന്നില്ലേയെന്നു് എല്ലാവരും അവനോട്
ചോദിച്ചു. അവരോടൊക്കെയും പലതും പറഞ്ഞാ
ഴിഞ്ഞുമാറി. ഒരു ദിവസം കോളേജിൽ പോകുന്ന
മാലതിയെ വഴിയരികിലൂടെ കണ്ടുമുട്ടി. എന്താ
മനു കോളേജിൽ ചേരുന്നില്ലേ മാലതി ചോദിച്ചു.

"അതൊക്കെ പണക്കാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതല്ലേ
മാലതി" മനു പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു.
ആ പുഞ്ചിരിയുടെ മറവിൽ ഒളിച്ചൊരു നൊ
മ്പരം അവൾക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞു അവളുടെ
മുഖം വാടി. അതുതന്നെ സിലാക്കായ മനു വിഷ
യം മാറി. "പിന്നെ എങ്ങനെയുണ്ട് കോ

ജേജ്... കഴുപ്പമൊന്നുമില്ല നല്ല രസമാണ്. കോളേജിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ മുഖത്തു വീണ്ടും പ്രകാശം പരന്നു. കേളേജിനെപ്പറ്റിയവൾ വാതോരാതെ സംസാരിച്ചു. തനിക്കും കോളേജിൽ ചേരാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, താനെന്തിന് വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലാത്തതായോലിക്കുന്നു: അവൻ ചിന്തയിൽ നിന്നുണർന്നു. മാലതിയോട് യാത്രപറഞ്ഞു നടന്നു. അവൾ നടന്നു പോയിട്ടും അവളുടെ ഓർമ്മകൾ അവനെ ചുറ്റിപ്പറ്റി നിന്നു.

തന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകൾ അവനെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അച്ഛൻ വന്നപ്പോൾ തന്റെ ഭാവിക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കാൻ അവൻ തീരുമാനിച്ചു. ഉണക്കുകഴിക്കാനിരുന്നപ്പോൾ അവനച്ഛനോട് ചോദിച്ചു. അച്ഛാ ഞനും.. ഞാനും കോളേജിൽ പൊയ്ക്കോട്ടെ. മടിച്ചമടിച്ചാണവൻ ചോദിച്ചത്. "ഹൂ!! എന്താ കെടന്ന നെഗട്ടിക്കുന്നത്. നിനക്കും കോളേജിൽ പോണം. അല്ലോ: ഞാൻ അദ്ധ്യാപിച്ച് നിനക്കും തിന്നാൻ തരുന്നതുപോലും നിനക്കും കോളേജിലും പോണം. അല്ലോ?!" അച്ഛനിൽ നിന്നുള്ള പൊട്ടിത്തെറി അവൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും നിനക്കും പത്തുപതിനേഴു വയസ്സായില്ലേ. ഇനിയും ഞാനദ്ധ്യാപിക്കുന്നതിന്റെ വീതം പഠാൻ ഇവിടെ നിൽക്കണം, എവിടെയെങ്കിലും പോയി ജോലിയെ ജീവിക്കണം." അച്ഛനതു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവനിൽ പ്രത്യേക വികാരങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

അവനതു പ്രതീക്ഷിച്ചതായിരുന്നു. തന്റെ സ്വന്തം അച്ഛനാണതു പറഞ്ഞത് എന്നോർത്തപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

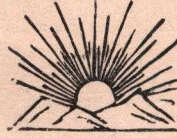
അന്നുരാത്രി ഉറങ്ങാൻകിടന്നിട്ട് അവനെ നിദ്രാഭേദി തീരെ അനുഗ്രഹിച്ചില്ല. അപ്പന്റെ വാക്കുകൾ അവന്റെ മനസ്സിൽകൂടി പാഞ്ഞുനടന്നു. അവൻ ചില തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തു പോലെ പായിൽനിന്നും എഴുന്നേറ്റു. തന്റെ സാധനങ്ങളെല്ലാം തുരുമ്പുപിടിച്ചുതുടങ്ങിയ തകർപ്പട്ടിയിൽ നിറച്ചു. തനിക്കുവേണ്ടിയെടുത്തു വീടും നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ എന്നോർത്തപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. ഈ വീട്ടിൽ താമസ്യനാണ്. എന്നവനോടു തന്റെ പെട്ടിയും തൂക്കിയവൻ പുറത്തുകടന്നു. നാണിച്ചെടുത്തപ്പറ്റിയോർത്തപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണുകൾ ഈറനണിഞ്ഞു;

പെട്ടിയും തൂക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ ഇരുട്ടിലൂടെ നടന്നു. അങ്ങേതിലെ പട്ടി ഉറക്കെ കരച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്നെ കണ്ടിട്ടായിരിക്കും പട്ടി കരക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ മാലതി എന്തുചെയ്യുകയോവു. നല്ലയുറക്കമായിരിക്കും താൻ പോയെന്ന വാർത്തയറിയുമ്പോൾ അവൾ വിഷമിക്കും സാരമില്ല. എന്നെങ്കിലും ഞാൻ തിരിച്ചുവരും മാലതി അവന്റെ ചുണ്ടുകൾ മന്ത്രിച്ചു. അന്ധകാരത്തിന്റെ കനത്ത മറകളെ വകഞ്ഞുമാറ്റിക്കൊണ്ടവൻ ഇരുട്ടിലേക്ക് നടന്നു ഏതോ ലക്ഷ്യസ്ഥലത്തേയ്ക്ക്.

TELUGU SECTION

EDITOR: BHASKAR SHARMA M. A.

తెలుగు విభాగము

ఉ ని కి

కా ర దా రా ధ న

(వచనగేయం)

వాణీ | పద్మ భవప్రియ
రాణీ | నారదుని జనని | రంజితపీఠా -
పాణీ | జలధర వర్ణసు
వేణీ | శంపాలతాంగి విద్యారాణీ |

కాల ప్రవాహంలో, అనంత విశ్వంలో
ఆకృతి దాల్చి లేని సత్యాల్లో
నిన్ను నిన్నుగా గుర్తించని, బ్రదుక నివ్వనిలోకంలో
నువ్వెంత? నీ ఉనికి యెంత?
భావికాలంలో ఏదో ఉందని, జ్ఞేతుందని ఆరాటం
కాని తెలిసెరాదు అప్పుడు గూఢ

(ప) వెదపులకోసం, పోట్లాట్లుంటాయని
బలహీనుల దుర్బలత్వం జీవిస్తూనే ఉంటుందని
అసమర్థుల ఆక్రందనలు వినిస్తూనే ఉంటుందని
ఇట్లైతే - నువ్వెవరను కొంటావ?
నీఉని కెంతనుకొంటావ ?

ఇదొక్కడి బాగుగాదు, మఱొక్కడి బలమూగాదు
మరైతే ! “సాహిత్యానికి కవి యెంతో
సంఘానికి పౌరుడంత

ఇద్దరిడి గురుతర బాధ్యతలే”,

ఇది-నీపూ, నేనూ, ప్రతియొక్కరు గుర్తిస్తే
నీజీవం, నజీవ్వి, చైతన్యవంత మౌతుంది
లేకపోతే, ప్రతి యొక్క రూ

ఏటికెదురీడే కఙ్గుపుల్ల
సుడిగాలిలో కొట్టుకొని పోయేగడ్డి పోచ
బలవంతులనేసి కాచాలచేతుల్లో

చిక్కుకొన్న సీతాకోకచిలుక
చైతన్యంగర్జిస్తే, ఆవేశం వెల్లుబికితే
ప్రతికలం బలం ప్రంజకొంటుంది

ప్రతి పౌరుడూ నిద్ర మేల్కొంటాడు
కుబుసంవ దలిన పాములాగ విజృంభిస్తాడు - అని -
ఆశిద్దా - అనుసరిద్దా - అందరఱం కలుద్దాం -
ఆయత్తమూతాం !

నారీకేళములు నైవేద్యములనిడి
కారదా | నీదు దర్శనము గోరి

నిర్మల బుద్ధితో నిశ్చల దీక్షతో
ప్రార్థింతు మెప్పుడు భక్తితోడ

గరిరుదేవులనుగాంచి వర్షదైవ సములంఘ
శు శ్రూష జేతుము శుద్ధ మతుల

ఆదరింప గదమ్మ | అజ్ఞానులైనట్టి
వేదవిద్యార్థుల “బీదపూజ”

సర్వ మంగళ దాయినీ సచ్చరిత్ర |
సకల భువనైక సన్నిత సారసాక్షి |
శదువు లొసగెడి మాతల్లి శంద్రవదన |
రమ్ములైకొమ్ము | మాప్రియరాధనమ్ము |

వి. వెణుగోపాల్, ప్రథమ బి.యస్సి.

వా న లు

(వచన గేయం)

కురికాయ వానలతి దున్నాలి భూమిలు
చేయాలి పంటలు తేవాలి గింజలు ||కురి||

తెరిచాడురా వానదేవుడు కళ్ళు
కట్టాలిరా చేసిలో నాగళ్ళు
దలిన్నాలిరా బాగుగా మనమళ్ళు
పంచాలిరా యీనాడు మనవళ్ళు ||కురి||

నిడింది మన చెరువు - తీరింది మనకరువు

కట్టాల్ని పాడులు విత్తాల్ని విత్తులు

పండాల్ని మన భూములు నిండాల్ని మనగాడెలు

తీరాల్ని మన అప్పులు తప్పాల్ని మన తిప్పలు ■కురి||

వెట్టిలిరా పొంగళ్ళు గంగమ్మకు
చేయాలిరా జాతర ఆయమ్మకు
సరిగా నానలకురవాటని
బాగా పంటలు పండాల్ని
వ్రొక్కాలిరా మన బ్రతుకులు
చల్లంగ ఉండాలని ■కురి||

యన్. రాజన్న, ద్వితీయ పి.యస్.సి.

మా తృప్త మము

తే||గీ|| దేవుడిలనున్న నేమిచ్చు | దేహియన్న
తల్లి దప్ప తక్కిన వస్తు | తతులు గాక
సర్వ సంపదల సమము | సార్వమైన
సమత వెంచునట్టి జననీ | సత్య మిదియ ||

తే||గీ|| తాను పన్నులంది యుతన | తనువు మాడ్చు
తల్లి కాపాడు సంతతి | తనివిడిర
తీపి కలలలో కాలలో | తేలియాడు
భువిని జంగమ దేవరే | భుక్తిదాత ■

ఆ||వె|| దేవ దేవ వంద్య | దైవత్వ మింపార
సంతతి జోచు అచ్చు | చల్లగాను
అన్నిదీరు గాని | యలతుల బోనట్టి
తల్లిలేని లోటు | దీర్చ దరమె ||

ఆ||వె|| తనకు ఎందరున్న | తనమాత్ర మొక్కతె
సర్వ సమము బ్రోచు | సంతతి తతిని
అంద ఊకట్టెనైన | అమృత, మృతణచన్
కలరె యెప్పుడైన | కన్నవారు ? ■

పంతంగి రామకృష్ణ,

బి.యస్.సి. మొదటి సం॥

అంద చందాల కాణాచి ఆంధ్రభావ

పలుకు పలుకున నవసంధ లొలుకు భావ
మధుర భావంబు పాటల జాటు భావ

నవర సంబులు చిలికించు నరనభావ
అంద చందాల కాణాచి ఆంధ్రభావ |

దేవ భావకు దీక్షెన దివ్యభావ
దేశ భావల మెరుగైన దివ్యభావ

గాన కళకా కర్మచైన కమ భావ
అందచందాల కాణాచి ఆంధ్రభావ

కవుల జిహ్వగ్రహమల నాడు జీవభావ
రసకులను చొక్క జేనెడి రమ్యభావ

తేనె సోనల వర్షించు తేటభావ
అంద చందాల కాణాచి ఆంధ్రభావ

తెలుగు తేజము జగతికి వినుచుభావ
సాటి లేనిదియె వెల్గు మేటిభావ

విమల సంస్కృతి మూలమై వెలుగు బావ
అంద చందాల కాణాచి ఆంధ్రభావ

పూల తావిని తలపించు మేలిబావ
చదివినంతకు చవులూరు మధురబావ

నాణి వీణారవంబులు నలు బావ
అంద చందాల కాణాచి ఆంధ్రభావ

అశుభమస్తు

వివాహ మహోత్సవాహ్వాన పత్రక

కోతులపురం జిల్లా, వానపురం తాలూకా, కపిపురం గ్రామంనందు మతిలేని మండప్ప మరియు పాతాళపురంజిల్లా
చండలపురం తాలూకా భయంకరపురి ఒంటికన్న రామన్న చేయు అవిజ్ఞానపములు.

“ ఉభయ శోకాప్రాప్తం ”

స్వస్తి శ్రీ అపవిజయాభ్యుదయ చండాలనామ సంవత్సరం, 1978 కి సరికాని శ్రీ రాక్షసనామ సంవత్సరమొన వ్యంగ
బహుళ సప్తమి అంగారకవారం తా|| 32-13-204, ఈ అశుభ దినమున మధ్యరాత్రి 12-74 గంటలనుండి
31-01 గంటలలో జరుగు దారిద్ర్య లగ్నమందు

భయంకరపురి ఒంటికన్న రామన్న జ్యేష్ఠ కుమార్తె మెల్లకంటి సోమన్న అను వరునకు	కపిపురం మతిలేని మండప్ప నవకుమార్తె సో కు ల మూ రి అను అవికారి కన్యను
--	--

ఇచ్చి వీరి వివాహమును భయంకరపురి సమీపమునగల శృశానమొనందు జరుగునట్టి భూత, వ్రేత, పిశాచములు
నిశ్చయించినందున తాము కంటింబ సవేతముగా దయచేసి వధూవరులను శపించి, మా మనస్సు బాధపడునట్టి
చేయవలెనని అతి అవినయముతో వేడికొను —

ఆరతి - అక్షతలు :

చండమూరి ఊరి (మజ్జిదిబ్బ)

తేది : 2-14-79

సమయం : 62 నిమిషములకు

Grams : “ యనులోకం ”

Phone : 000

ఇట్లు తమ విధేయులం,

ఒంటికన్న రామన్న మరియు మతిలేని మండప్ప.

తమ ఆగమనమును గమనించువారు :

య మ దూ త టు

వ్రాసినది : కె. ఎన్. సుందరరాజన్

ప్రథమ - బి. ఎ.

మాలముఁబట్టినరైతు

శం|| ఫలమును జొందె నజ్జన క పాలంఁడు హాళికుఁడైన వేళలో
నల బలరామ దేవుఁడు హలాయుధుఁడై యిలనేలె నేర్పుతో
మాలమును బట్టి ప్రాణులకు హాళికుఁడన్నము వెట్టు ధారుణీన్
మాలమొక భాగ్యమై యలరు నందఱికిన్ యిలకల్ప వృక్షమై ||

ఉ|| నందన సీమగాదె యిల నాగలి పట్టిన రైతు వల్లనే
యందల మెక్కువాఁడు తిను అన్నము రైతులం బెట్టు భిక్షయే
సందర సౌధమందు సుఖ శోభలు రైతుల సోముగాదె వే
రెండుకు రైతులేక నిల నెవ్వరు లేరను మాట నిక్కమా ||

శం|| పలుకుల వల్ల తెల్లమగు పండిత మానస సత్య భావముల్
కలముల యందు చిందు కవి కల్పిత భావసంధార నజ్ఞముల్
పొలమును దున్ని హాళికుఁడు ముఖ్యకృషిన్ మహితాగ్రమంధెనా
గలికృపవల్ల నేఁడు కని గాయక పండితులందు మిన్నఁదై ||

అష్టావధాన కార్యక్రమము - శ్రీస్తుకళాశాల

శ్రీ తిరుపతిరావుగారి అధ్యక్షతన అష్టావధాని శ్రీ మేడసాని మోహననాయుడి గారిచే ఫిబ్రవరి 10 వ తేదీ, అష్టావధాన కార్యక్రమాన్ని తెలుగు విభాగం జరిపించింది. పృచ్ఛకులంగా - నిషిద్ధాక్షరికి శ్రీ తిరుపతిరావుగారు, న్యస్తాక్షరికి శ్రీ కె. యస్. జానకి రామయ్యగారు, ఆశువునకు, శ్రీ వెల్లాంల శేషాద్రిశర్మగారు, సమస్యకు శ్రీ “విరించి”- రామానుజాచార్యులుగారు, పురాణ పఠనానికి శ్రీ ఆర్. చంద్రశేఖర్గారు, అప్రస్తత ప్రసంగానికి శ్రీ శ్రీ కంఠరావుగారు, దత్తపదికి శ్రీ భాస్కరశర్మగారు ఘంటానాదానికి చిరంజీవి రాఘవేంద్రరావు వ్యవహరించినారు. సభకు కళాశాల విద్యార్థి ఉపాధ్యాయులు గాక అన్ని కళాశాలనుండి ఉపాధ్యాయ విద్యార్థులనువచ్చి సభను జయప్రదం గావించినారు. అవధాని కార్తికేయ ప్రార్థనతో, కార్యక్రమం ప్రారంభమై, భాస్కరశర్మ వందన సమర్పణతో ముగిసింది. అవధాని నివృత్తులను, ఉచితరీతిని సత్కరించి పుష్పమాలంకృతులను గావించినాము.

శుభము శుభము మా కళాశాలకు

జయము జయము మా విద్యార్థులకు

ధన్యవాదములు పరిపాలకులకు

నమ శ్కృతములు చదువుల తల్లికి.

HINDI SECTION

EDITOR: Rev Fr. ANTONY C. M. I., M. A.

हिन्दी विभाग

संपादकीय

वक्त पहचान ले

गर्म लू में पत्थर तोड़ता हुआ मजदूर

डा. सरगु का मधु-स्वप्न एक आलोचन

आना और जाना है, कॉलेज

स्मृति, कुछ रोज पहले

कवि पन्तजी—एक अनुस्मरण

विज्ञान के पथ पर—भारत

यादें, मैं एक चातक पक्षी

संपादकीय-

सन् १९७८ की मंजूरा में आप सभी को हार्दिक शुभकामनाएं देने के साथ-साथ कॉलेज की वार्षिक पत्रिका का नवाँ अंक आप सबको समर्पित करते हुए मुझे विशेष प्रसन्नानुभूति हो रही है।

काल की चक्की में एक और वर्ष पिस गया। सन् १९७८ अनेकों उतार-चढ़ावों से पूर्ण रहा। देश को राजनीति में काया पलट हुई। जनता पार्टी को कांग्रेसी तानाशाही राज्य को हराकर सत्ता में आना एक बेजोड़ अध्याय था देश के इतिहास में।

राष्ट्र-भाषा हिंदी ने विदेश-मंत्री श्री अटल बिहारी वाजपेयीजी के माध्यम से संयुक्त राष्ट्रसंघ की बैठक में स्वर पाया। अब वह दिन दूर नहीं जब हिंदी भी एक अन्तराष्ट्रीय भाषा होगी। वैज्ञानिक दृष्टि से देवनागरी लिपि व हिंदी भाषा अद्वितीय सिद्ध हो चुकी है। आज हिंदी विश्वभाषा के रूप में पूर्णरूपेण सक्षम है व धीरे-धीरे स्थापित हो रही है।

निज भाषा उन्नति अहै सब उन्नति को मूल

निज भाषा उन्नति बिना मिटे न हिय को मूल ॥

मैं इसे देशवासियों का सांस्कृतिक दिवालियापन ही कहूंगा कि वे एक विदेशी भाषा के पुजारी बनकर, हिंदी को उसका गौरवशाली स्थान दिलाने में सकुचाते रहे हैं। मेरा अनुरोध है कि वे अपना दृष्टिकोण बदलें।

इधर पिछला वर्ष अपने गर्भ में सुकुमार छ.यावादी कवि श्री सुमित्रानंदन पंतजी, यशपाल व रेणुजी को भी समेट ले गया।

जिन सहपाठियों की रचनाएँ इस पत्रिका का कलेवर सजा रही हैं, वे प्रतिभाएँ मेरी भाव-भीनी बधाई की सुपात्र हैं। पत्रिका के आकार को परिसीमित रखने की चेष्टा में जिन साथियों की रचनाएँ स्थान नहीं पा सकी हैं, वे भी धन्यवाद के पात्र हैं।

हिंदी विभाग के विद्वान गुरुजनों को भी मेरा हार्दिक धन्यवाद है जिन्होंने रचनाओं के संकलन व आंकलन में मदद की व जिनके मनीयोग व सहयोग से पत्रिका रूप पा रही है। प्राचार्य फाँदर ऑगस्टीन जोसफ व अन्य अध्यापकगण के सहयोग के भी हम आभारी हैं।

फाँदर आन्टोनी की कार्यकुशलता व मार्गदर्शन का हिंदी विभाग विशेष आभारी है।

हमारी हार्दिक इच्छा है, काश ! कि हम छपाई में हुई गलतियों को टाल सकें।

इस नम्र निवेदन के साथ प्रस्तुत है.....कॉलेज पत्रिका का नया अंक।

भवदीय

राकेश कुमार सिंह हिंदी विभाग

छात्र-सचिव

बी. ए. प्रथम वर्ष

कवि पन्तजी-एक अनुरमरण

प्रसिद्ध कवि और साहित्यकार सुमित्रानन्दन पन्तजी २९ दिसंबर १९७७ को अपनी ७७ वर्ष में विदा होकर चल बसे। इनका वियोग सारे भारतवासियों को, खास कर हिन्दी प्रेमियों को खेद की बात थी। इस महान् व्यक्तित्व के प्रति कृतज्ञता और प्यार भरे दिल से एक निमिष विचार करना उचित मालूम पड़ता है।

हिन्दी साहित्य क्षेत्र की इस अमर विभूति का सात्यक देन अमूल्य है। उनकी आत्मा और चेतना अपनी रचनाओं द्वारा अमर ही रहेगी। वह उनकी कविताओं की मधु-लहरी में मानव हृदयों को पुलकित करती हुई जग उठेगी।

इस महान् कवि का जन्म उत्तर प्रदेश के अल्मोड़ा गाँव में सन् १९०० मई २० को हुआ। वचन से ही पन्तजी प्रकृति के प्रेमी और पुजारी थे। वे अन्त तक अविवाहित रह कर आजादी के अविराम वाणी-स्वरूप रहे। उन्होंने देश के लोगों की भाव-धारा की वाणी बनने, हिन्दी, संस्कृत, बंगाली, अंग्रेजी आदि भाषाओं का ज्ञान प्राप्त किया। उन पर अरविंद और गांधी के आध्यात्मिक दर्शन और मार्क्स के साप्यवाद का खास प्रभाव हुआ। पर वे इन दर्शनों के सिद्धान्तों का समन्वय करने की भरसक कोशिश कर रहे थे।

पन्तजी आधुनिक हिन्दी काव्य के एक सफल और समर्थ शिल्पी थे। प्रणय और प्रकृति के कवि होने पर भी उनके कृतित्व में जीवन और जगत से घनिष्ठ संबंध था। उनकी वीणा, पल्लव और गुंजन अपनी काल-साधना के, प्रेम, विरुद्ध प्रकृति तथा सौन्दर्य का मनोहर चित्र देने वाला प्रथम युग माना जाता है। उनके विकासोन्मुख व्यक्तित्व की दूसरी श्रेणी में युगान्त युगनाणी और ग्राम्य आदि रचनाएँ हैं। तीसरी श्रेणी की मुख्य रचनाएँ हैं—स्वर्ण-किरण, स्वर्ण धूलि आदि। चौथी श्रेणी उनकी अर्धशती पार होने की अवस्था की है। उनमें अतिथा, वाणी, कला और बूढ़ा, चाँद तथा लोकायतन आदि रचनाएँ हैं। कल्पना, अनुभूति, संवेदना तथा विचार शीलता इनके कवित्व के प्रमुख तत्व हैं। इन्होंने अपने काल सृजन के लिए अपनी कल्पना शक्ति का अधिक प्रयोग हमेशा किया है—गुंजन नामक संग्रह की चाँदनी का एक चित्र देखिए :—

“नीले नभ के शतदल पर,
वह बैठी शारद हाँस्तिनी,

मृदु, करतल पर शशि मुख धर,
नीरव, अनिमिष्य, एकाकिनी

—आसमान रूपी नील कमल पर हथेली पर चेहरा टिकाए बैठी हुई शरद, चन्द्रिका
का यह चित्र कल्पना प्रसुत है।

पन्तजी छायावाद युग की कृति है। इनके शैली-शिल्प में पूर्व और पश्चिम के
समन्वय की झलक मिलती है।

पन्तजी को अपनी साहित्यिक सेवा के तौर पर कई अवार्ड मिले हैं। सन् १९६९ में
उन्हें अपनी प्रसिद्ध रचना चित्ररा के लिए ज्ञान पीठ पुरस्कार मिला था। आकाशवाणी में उनकी
महान सेवा के तौर पर उन्हें विक्रम विश्वविद्यालय से डी. लिट. की डिग्री मिली। इस प्रकार
उन्हें साहित्य अकादमी अवार्ड, रूसी लान्ट नेहरू अवार्ड, साहित्य वक्त्रपति की उपाधि, पद्म भूषण
अवार्ड भी मिले थे। वे मरने के पहले भी केन्द्रीय साहित्य अकादमी के फेलो थे।

फादर ए.
हिन्दी विभाग

विद्या का अन्तिम लक्ष्य चरित्र-निर्माण होना चाहिए।

—महात्मा गाँधी

परमात्मा को प्राप्त करा देने वाली विद्या ही वास्तव में विद्या है।

—स्वामी विवेकानन्द

महान् विभूतियां देह छोड़ने पर ही अधिक बलवान् बनती हैं।

—विनोबा

विपत्ति के सदृश कोई शिक्षा नहीं है।

—डिजरायली

यादें

मैं एक चातक पक्षी

एक दुःख सी सरिता में,
बहती हूँ इस संसार में ॥
फैलती हूँ मैं एक स्वप्न घर जैसे,
विकल मेरी आत्मा के अन्दर मैं
मग्न इरादों तडपती हूँ ॥

उमड़ता है काल हमेशा
इसे देख कैसे मैं हँस सकूँ ? हँस सकूँ !
मेरी इन मग्न इरादों से क्या
मैं एक मन्दिर बना सकूँ ।

तू ही है जीव
तू ही है सत्य
तु ही है मार्ग
तेरे कमल चरणों के पास
आता हूँ मैं, आता हूँ मैं ॥

दुःखों में डूबे हुए लोगों का आसरा है तू,
सान्त्वना देने वाला है तू ।
मुझे तो तसल्ली दे देव मेरे ॥

शून्याम्बर के नीचे
इस ऊपर उजाड़ के ऊपर
नीति के एक बूँद चाहती,
चातक पक्षी मैं, चातक पक्षी ॥

सत्य की हार जब तो यहां
ईश्वर की मृत्यु हो जरूर ।
बुराई की जब विजय हो यहां,
समझ लो शैतान का शासन यहां ॥

समय की अताल गहराई में
डूबने वाली निःसाहाय चित्र हूँ मैं,
मेरे विरुद्ध जो युद्ध करेंगे
वे हैं शासन कर्त्ता शैतान के ॥

—भान्णगी सी. टी.

शिक्षा—प्राप्ति का कोई आसान रास्ता नहीं है ।

—कहावत

सुख चाहै विद्या बड़ै, विद्या है सुख हेतु ।
भवसागर से तरण को, विद्या है दृढ़ सेतु ।

—अज्ञान

विज्ञान के पथ पर-भारत

विश्व में सर्व प्रसिद्ध ग्रन्थ वेदों का निर्माता भारत सांस्कृतिक क्षेत्र में अग्रगण्य होकर अब वैज्ञानिक क्षेत्र में भी आशातीत प्रगति कर रहा है। भारत ने विज्ञान के क्षेत्र में प्राचीन काल से ही बहुमूल्य कार्य किए हैं, तथा आधुनिक काल में भी पूर्ण रूपेण विज्ञान की सेवा में रत हैं। दशमलव पद्धति का अन्वेषक भारत आज गणित का पिता कहा जा सकता है। अगर दशमलव पद्धति न आई होती तो मानव का मंगल आदि ग्रहों पर पहुँचना कभी संभव न होता। शून्य का जन्मदाता भारत गणित का आधार है। आधुनिक विज्ञान में खगोल शास्त्र का स्थान महत्वपूर्ण है। अन्य ग्रहों का ज्ञान भारतीय वैज्ञानिकों को पहले से ही था। प्राचीन भारतीय वैज्ञानिक वराहमिहिर का नाम ज्योतिष क्षेत्र में प्रसिद्ध है। चिकित्सा शास्त्र में भारत का प्राचीन ग्रन्थ 'चरक सुधुन' आज भी सर्वविदित है। वेदों में तथा अन्य प्राचीन ग्रन्थों में हर एक वस्तु की रचना का आधार परमाणु तथा अणु को बताया गया है। आधुनिक वैज्ञानिकों ने परमाणु की उस रचना का दर्शन किया है। उपर्युक्त उदाहरणों से यह स्पष्ट हो जाता है कि भारत केवल आध्यात्मिक व सांस्कृतिक क्षेत्र में ही नहीं बल्कि विज्ञान के क्षेत्र में भी अग्रगण्यों में से एक रहा है। भारत के वैज्ञानिकों का अब भी पाश्चात्य देशों में बहुत सम्मान किया जाता है। आधुनिक विज्ञान में परमाणु विज्ञान एक महत्वपूर्ण खंड है। आज जहां सारा विश्व परमाणु की होड़ में लगा है भारत भी इस होड़ में पीछे नहीं है। और उस समय भारत ने पूरे विश्व को पोकरण (राजस्थान) में अणु विस्फोट कर आश्चर्य चकित कर दिया। भारत विश्व का छटा परमाणु शक्ति वाला देश बन गया। ग्रहों के बारे में भारत के प्राचीन ज्ञान के स्वर्णिय अध्याय में एक और अध्याय जुड़ा जब भारतीय उपग्रह आर्य भट छोड़ा गया। जो भारत के सौर ज्ञान को दर्शाता है। अब दूसरा उपग्रह छोड़ने की तैयारियां चल रही हैं। इस बात का संशय बिल्कुल नहीं है कि भविष्य में वैज्ञानिक क्षेत्र में हमारा भारत दुनिया भर में सर्व प्रथम स्थान पायेगा।

अशोक कुमार गोटावत

तृतीय वर्ष वाणिज्य (III. B. Com.)

आना और जाना है

फूल की पौध लगी,
जड़ें धरती में पली।
शिशु का जन्म हुआ,
माता-हृदय उल्लसित हुआ ॥

माली ने पौधे को पाला,
माता ने नन्हें को संभाला।
भरण-पोषण के भार से,
ममता-श्रृंगार में आया निखार ॥

शाख पर पत्ते निकले,
बोल बालक के फूटे।
पवन ने उसे झुलाया,
माता ने अंग लगाया ॥

कली पौधे पर आई,
जवानी तंग ले आई।
फूल था अब तो खिलना,
किशोर का युवा बनना ॥

पुष्प पर तितली,
रूप पर रूपवती मुस्काई।
पराग का पान-
मधुर सौंदर्य रस पान ॥

फूल का मुरझा कर गिर जाना,
वृद्ध का चिर निद्रा में सो जाना।
यही है क्या यही है-
जीवन का सार ?

पुष्प कुछ काम न आया,
जीवन उसने व्यर्थ गँवाया।
मूक तुम जियो हजारों साल, पर-
मुक्तक समाज के बनकर ॥

दिनेश केडिया

(३००००) बी. कॉम, तृतीय वर्ष

कॉलेज

कॉलेज आते हैं हजारों,
दो-चार आते हैं पढ़ने,

कुछ-एक
पढ़ाने, कुछ-
सह-शिक्षा का मजा लेने
और मिलने-मिलाने।

और कुछ आते हैं,
दूसरों के संग हँसने हँसाने
ताकि

चर्चा हो उनका
सारे कॉलेज में
अच्छाई के लिए या
बुराई के लिए।

और आते हैं कुछ,
गर्म चाय पीने,
दोस्त बनाने,
या फिर नए-नए फैशन
सीखने-सीखाने।

‘कॉलेज है शिक्षा का मंदिर,’
कथन यह पुराना है।
पुराने को छोड़ना और
नवीन को अपनाना है,
कॉलेज में नई चेचना-लहर का
आदर्श हमें बनाना है।

पी. रविन्द्रन

बी.एस.सी. द्वितीय वर्ष

स्मृति

स्मृति एक ऐसी घंटी है जो.....
अक्सर अचानक बज उठती है।

उसकी गूँज,
एक भँवर में ले जाकर
डुबो देती है।

जीवन के श्वेत-शून्य-कैनवास पर
ब्रश से फेंका गया एक
—रंगीन छिंटा है स्मृति

जिसकी छटा श्वेत कैनवास को,
रंगीन बना
—हृदय में हिलोरें उठा देती है।

.....जीवन के रेशमी अंधेरों में
कुछ तस्वीरें
विस्मृति के अन्धकार में,
बुलबुले वन, फूट पड़ती हैं।

कुछ रोज पहले

कुछ रोज पहले मंने,
कागजों की माँग में
शब्दों का सिंदूर भरने का,
.....वादा किया था।

वादा था भावों की वारात और
सुरों की लय में,
इस रस्म की पूर्ति का.....।
—आज मेरे साथ दोनों नहीं है।

कुछ रोज पहले मंने,
सपनों के प्रांगण में
आशा का पेड़ लगाने का
.....वादा किया था।

वादा था दोपहर की धूप और,
ग्रीष्म की लू में,
टहनियों की छाँव वा.....।
—आज आंगन पर धूप की छाया है।
कुछ रोज पहले मंने.....।

आर. के. एस.

प्रथम वर्ष बी.ए. (पी.एस.ई.)

वक्त पहचान ले

वक्त जीवन का अमूल्य रत्न;
अर्थ इसका तू समझ ले, जान ले ।
वक्त की बरबादी, पतन की है घड़ी;
इसका डटकर मुकाबला करने, सीना तान ले ॥

खेल का वक्त बीते खेल में;
पढ़ाई का वक्त पढ़ाई में ।
मनोरंजन, नाच-गान में, खाते-पीते;
कर्तव्य निज मत भूल जा तू, धुन-मगन में ॥

कर्तव्य के पथ अगम्य होते नहीं,
लेकिन होते हैं - कठिन ।

आलस्य-विलास की होती इसमें बलि,
होते तन - मन लीन हैं ॥

अवसर आते हैं नहीं किसी की पकड़ में,
झपट-तू उठा ले, आते हैं जो राह तेरी ।
'बीता वो चला सदा को' तू यह मान ले,
हे बन्धु ! वन तू दूरदर्शी, समय को पहचान ले ॥

लुकस मिंज

द्वितीय वर्ष पी.यू.सी.

आप भी हँसिए

* मास्टरजी-सौतेली शब्द का वाक्य में प्रयोग करो ।

छात्र-तेली बाड़े में कम से कम सौ तेली रहते हैं ।

* एक मित्र दूसरे से-मेरी आदत है कि मैं जो भी कार्य करता हूँ, उसी में डूब जाता हूँ ।
दूसरा मित्र-तो फिर तुम एक कुँआ क्यों नहीं खोदते ।

* महिला (बस कंडक्टर से)-क्या वच्चों के आधे टिकट लगते हैं ।

बस कंडक्टर-जी हाँ, यदि चौदह से कम हों तो ।

महिला-तब ठीक है, मेरे अभी सिर्फ तेरह हैं ।

महेन्द्र कुमार

प्रथम वर्ष पी.यू.सी.

गर्म लू में पत्थर तोड़ता हुआ मजदूर

सांय.....सांय की ध्वनि, गर्म तवे से उठती हुई भाप जैसी गर्म हवा और आंघी, उड़ती हुई धूल;
ज़ैने कि कहीं विध्वंसक बमबारी हुई हो।

और.....'टक्.....टक्.....टक्.....' कुदाल, फावड़ा चलने की आवाज; जो निरंतर
पत्थरों पर प्रहार कर रहे हैं।

शायद किसी कवि, चित्रकार अथवा कलाकार के लिए, उसकी लेखनी या लचकते
ब्रश का विषय; किंतु.....!

—ये स्वयं अपने आप में एक चित्र हैं, जो अपना चित्रण स्वयं कर रहे हैं।

इनमें कवि की कविता का ओजस्व, चित्रकार की कला की मार्मिकता एवं पौरुष तो
स्वतः — स्वभावतः विद्यमान हैं।

मात्र कुदाल-फावड़ा चलाने वाले, निकृष्ट-प्राणी—'मजदूर !'

गर्म लू में पत्थर तोड़ते मजदूर !

—वही प्राणी है जो मनु का दूसरा नहीं,— वास्तविक रूप हैं।

सृष्टा तो ये ही हैं।

आपके पास संसार की धन-दौलत है, ऐश्वर्य-आराम हैं।

लेकिन.....ये सब कहाँ से आए ?

—उन्हीं; धरती के धधकते अनल के धुएँ में अपना प्रस्वेद बहाते हुए कामगारों के श्रम से; जो अपना
खून-पसीना बहा उसे मोतियों में परिवर्तित होते देखने के स्वप्न सँजोते हैं।

किंतु.....! क्षोभ ! गहन क्षोभ, वे मोती बटोर लिए जाते हैं।

आप, आप और आपके द्वारा।

और.....वे सँजोए गए सपने ढह कर बह जाते हैं; उन चमकती आशापूर्ण आँखों से अश्रुधारा
के निर्झर के रूप में।

काश ! उन अश्रुकों को कोई बटोर कर उन्हें थमा सकता। उन सजल नेत्रों से आँसुओं को पोंछ
सकता। उन्हें एक नई आशा दिला सकता, दिलासा दे सकता।

परन्तु शायद लू की तपन, जो आपके उर में अगन जलाती है; उन मजदूरों को शीतलता प्रदान करती है। उनमें आशा जगाती है और फिर.....टक्.....टक्.....टक् फावड़े, कुदाल चल पड़ते हैं।

आप बैठे हैं अपने वातानुकूलित-भव्य-भवनों में।

—किसके बूते पर ?

.....इन्हीं पत्थर तोड़ते मजदूरों के बूते पर।

यह जो कगूरा आपकी प्रतिष्ठा बढा रहा है, (जता रहा है) यह स्वर्ण—कलश जो आपका वैभव दर्शा रहा है, ये सब इन्हीं पत्थर तोड़ने वालों द्वारा बनाई गई नींव पर ठहरे हुए हैं।

इन पत्थर तोड़ने वालों का भद्दा मजाक न उड़ाओ अपने वातानुकूलित कमरों की खिड़कियों से झाँककर।

इनका परमार्थ देखो, इनके तन से चू रहे पसीने पर परिहास न करो।

.....क्योंकि ये पसीने के कण तो वे मोती हैं जो तुमने इनसे छीनकर अपनी तिजोरियों में बंद कर लिये हैं।

तुम्हारा उन पर कोई अधिकार नहीं।

हिम्मत है, अगर सच्चा पुरुषार्थ है; तो आ जाओ इन, 'लू में पत्थर तोड़ते' मजदूरों के कंधे से कंधा मिलाओ।

वहाँ खिड़कियों से क्या झाँकते हो; आँख से आँख मिलाओ।

.....अरे ! यह क्या ? खिड़कियाँ बंद !

सांय.....सांय.....शूँ.....'

टक्.....टक्.....टक्.....

राकेश कुमार सिंह

बी.ए. (प्रथम वर्ष) पी.एस.ई.

डा. सरगु का मधु-स्वप्न एक आलोचना

“मधु-स्वप्न” अंतर्मुखी भाव साधना की निगूढ़ गहराइयों से पूर्ण रस-हृदय का रस-कलश है। इस संकलन में भावात्मक दृष्टि की सूक्ष्म संवेदना है, भावना-द्रवित हृदय की झंकार है, भाव-संस्कार जनित सूक्ष्मता है। प्रसाद में जो “घनीभूत पीड़ा” है, महादेवी में जिस वेदना को स्थान मिला है, वही सरगु में अधिक गहरी, तीव्र और मर्मस्पर्शी होकर मिलती है। इनमें उनके सूक्ष्म अंतर्जगत के चेतन, उपचेतन और सूक्ष्म-चेतन स्तरों में व्याप्त वह राग-तल है जो सौंदर्य-विभूषित है, विरह की रागिनी से पूर्ण है और तपस्या की शुभ्रता एवं निर्मलता से निर्मित है। सही बात तो यह है कि इसके प्रकाशन के पहले भी सरगु की कविताएँ तेलगु और अन्य भाषाओं में प्रकाशित हो चुकी थीं।

उनमें सूक्ष्म भाव-प्रवण महत् राग-रागिनियों का संयोग हुआ था। वही चिरस्थायी, चिरव्यापी, चिरंतन एवं चिर-स्पृहणीय वेदना “मधु-स्मृति” के रूप में प्रकट हुई है।

सरगु की यह परम मनोहर परंपरा भारत में नयी नहीं है। “कृष्ण-काव्य” की भ्रमर-गीत परंपरा में ही राग-तत्त्व को प्रधानता मिली, पर भक्तों ने उसे आध्यात्मिक साधना का विषय बना दिया, उस राग-तत्त्व की दिव्यता, पावनता पर अधिक विचार हुआ, प्रेम-साधना ने महाभाव की भूमिका प्रस्तुत की। लेकिन रीतिकाव्य की भूमिका में परकीया, अभिसारिका, विप्रलब्धा और खंडिता आदि नारी रूपों में उस प्रेम-साधना को पुनः स्थान मिला।

प्रेम की प्रतीक्षा में रत कुशोग, उत्तप्त, विरहिणी का चित्र प्रस्तुत हुआ।

छायावादी युग में, महादेवी ने इस प्रीति-साधना को अपने गीत-प्रगीतों का विषय बनाया। निष्कलुष ‘दीपशिखा’ की तरह रात-दिन जलती हुई, अपनी प्रेम-साधना लेकर महादेवी प्रस्तुत हुई। ऐसी साधना के लिए ‘भाव-निष्ठ’ हृदय चाहिए। वेदना के घूंट पीने की क्षमता चाहिए; प्रेम-साधना चाहिए।

सरगु में भी महादेवी के समान ही, भाव-निष्ठ हृदय है, वेदना-हृदय है और प्रेम-साधना है। इस साधना में प्रच्छन्न आशा है, नये जीवन-प्रभात की अरुणिमा की आभा है। उसमें भले ही प्रसाद की सी मादकता और महादेवी की सूक्ष्मता का परिचय न मिलता हो, पर, उसमें एक अंतश्चेतन पीड़ा है, पीड़ा की अनुभूति है, राग-चेतना और प्रेम-भावना का सौंदर्य है, प्रेम की

अतर्मुखी अभिव्यक्ति है। यही अंतर्मुखी अभिव्यक्ति, छायावादी युग की देन है, उसकी राग-चेतना और उसके भाव-स्वप्नों का आधार है।

सरगु की कविताओं में एक स्वप्निल मधुरिमा है, स्वप्न की रागिनी है, स्वप्नमय संसार की सरसता है। उस स्वप्नलोक में सदा-सर्वदा भृंगरव सुनाई देता है, मधु-दान कभी नहीं रुकता है, वहाँ की मोहिनी-मूर्ति, मन मोह लेती है। लेकिन, जब यह मधु-स्वप्न मात्र रह जाता है, वह अधीर हो उठता है, निराशा हो उठता है।

दूसरे ही क्षण आशा जागृत होती है, वह आलिंगन और चुंबन के मधु-स्वप्न में तिरोहित हो जाती है—

—यह मधु रस सरस रहेगा
 X X X X
 मधु दान कभी न रुकेगा
 X X X X
 इस वन की छटा निराली
 मन मोह रही मोहिनी सी।¹

वास्तव में, जब उसे संसार की निष्ठुरता और स्वप्न की क्षण-भंगुरता का आभास होता है तो उसके दुःख की रागिनी बजती है—

“किन टूटे सपनों की स्मृतियाँ मधुर-मधुर ले आयीं?”² इन आँसुओं की लड़ी निरंतर है। उनमें सनुद्र की गंभीरता और विशालता है। इसलिये उन बातों में, क्रीडा करने में, एक मधुरिमा होती है—

“आँसु की इन लघु बूँदों में सागर लाख भरे हैं”³

कवि को रह-रह कर अह-रह सताने वाली यह स्मृति “मधु-स्मृति”⁴ बन प्रकट होती है, राग ही रोग बन जाता है, हृदय और मन को सताता है :

१. मधु-स्वप्न	—	पृष्ठ १०, ११ और १२
२. आँसु की बूँदें	—	मधु-स्वप्न, पृ. १६
३. आँसु की बूँदें	—	मधु-स्वप्न, पृ. १७
४. मधु-स्मृति	—	मधु-स्वप्न, पृ. २०
५. वही	—	पृ. २०
६. वही	—	पृ. २२

इस अवस्था में, कवि अपना धैर्य नहीं छोड़ता, जन्म-मरण का अन्तर मिटाकर, शांत मन से सोचता है, इन्द्र-धनुषी⁵ आभा पाने का प्रयत्न करता है—

“उस महाकिरण⁶ सम्मेलन से

अग जग सारा फूल उठा”

ऐसे स्थलों में कवि का आलंबन लौकिक न होकर, अलौकिकता को प्राप्त कर लेता है। “महाकिरण सम्मेलन”, “स्वर्ग-सुंदरी वाला”, “यह सुना कभी न होगा” जैसी पंक्तियों में लौकिकता छूट जाती है, अलौकिक आलंबन का आभास मिलता है।

उसका आलंबन मांसलता से ऊपर उठकर दिव्यता और महानता से पूर्ण दिखाई देता है। यही रहस्यमयता, यही लौकिक-अलौकिक, असीम-ससीम की भावना हर एक छायावादी का साधारण धर्म है। पर, वह मानव है, इसी धरती का प्राणी है। वह इस मूर्त जगह से अलग होना नहीं चाहता है। अतः जहाँ कहीं भी उसे भव्यता के दर्शन होते हैं, वहीं उसकी वृत्ति रुक जाती है, वह विचार-मग्न हो जाता है।

उसमें कवि को एक इन्द्र-धनुष की आभा प्राप्त होती है, वह अपनी आशा को सँजोए हुए जीवन-मुक्त की अवस्था में पहुँच जाता है, जहाँ दुःख भी सुख का पर्यायवाची बन जाता है। सरगु की कविताओं में प्राप्त वेदना का यही रहस्य है।

श्री लक्ष्मीनारायण शर्मा एम.ए.

मरुस्थल

दो आँखें परछाइयों के जंगल हैं
जिनकी छाया, स्मृतियों का मंडल है।

सारे सपने एक बादल है
सोती-पलकें, भीगता आँगन है।

समय का धारा-प्रवाह कोलाहल करता
तिथियों की दलाली में हाथों को अपने काला करता।

भावों की प्यासी चट्टानों पर
सिर घुटनों पर धरे, मन सूना
.....सूखी माटी का ढेरी सा।

राकेश कुमार सिंह

प्रथम वर्ष बी.ए. (पी.एस.ई.)

مشرق کو اپنی تہذیب میں تلاش کرنا چاہئے، روحانیت کو بروئے کار لا کر اس کا ستر باب کھلنا چاہئے، اور یہ روحانیت کافی جدوجہد کے بعد حاصل ہوتی ہے، اس کے لئے اپنے نفس امارہ کو اپنے قابو میں رکھ کر اچھے اور پاکیزہ اصول پر کاربند رہنا پڑے گا۔ صرف ذکر یا علم سے کچھ کام نہ بنے گا، بلکہ یقین محکم کے ساتھ "عمل ہیچم" کی اشد ضرورت ہے۔ بہر کیف علامہ اقبالؒ نے مشرقی اقوام کو دنیاوی علوم و فنون کے حصول کے ساتھ ساتھ روحانیت کا گدامن تھامنے کا درس بھی دیا ہے۔ وہ مغرب والوں

پاکیزہ اخلاق پیدا ہوئے، اور نفس امارہ کو قابو میں رکھنے کی ہدایت ملی، مذہب ہی کے ذریعہ صحیح راستے سے آگاہ کرنا لگیا۔ اور مالک حقیقی کی عظمت ذہنوں میں بٹھائی گئی۔ مغرب کی تہذیب ان باتوں سے خالی ہے مغرب کا نام نہاد تمدن جتنا چمکدار ہے، اس کا باطن اتنا ہی تاریک اور انسانیت سے کور ہے۔ علامہ اقبالؒ نے اپنی نظم "پس چہ باید کردے اقوام مشرق" میں مشرق کو مخاطب کرتے ہوئے فرمایا ہے کہ مغرب کے تمدن میں خیر ہے اور اس کی تہذیب میں شر ہے اور اس شر کا توڑ

کے سامنے مشرق کو جو بہت ہی پیچھے، مغرب کا مقلد اور مغرب مرعوب ہے، اونچا دیکھنا چاہئے ہیں۔

"بزم اردو" کرائسٹ کالج بنگلور

کے عہدیداران و اراکین

سنہ 1977ء سنہ 1978ء

خازن:۔۔ اے۔ ایم۔ احمد علی بی کام۔ سال دوم۔

ممبران:-

ایم۔ عبد الواحد۔ فائسل بی یس سی۔
شیشی کمار اگر وال۔ فائسل بی کام۔
نیاز احمد۔ بی یس سی سال اول۔
محمد اصغر۔ پی یو سی۔ سال اول۔
عبد الحفیظ واثق۔ پی یو سی۔ سال اول۔

سرپرست:- ریونڈ فادر اگسٹن جوزف ایم اسی ایم آئی۔

نگریز:- جناب ایم ڈی بیس کے شاستری ایم یس سی۔

جناب بنی جوزف۔ ایم لے۔

صدر بزم:- جناب ذاکر حسین ایم لے۔

صدر طلبہ:- اقبال احمد بیگ فائسل بی یس سی۔

نائب صدر:- میرنجی کجیل بی یس سی۔ سال اول۔

سکرٹری:- کاڈلی محمد علی بی کام سال دوم۔

نائب سکرٹری:- سراج احمد امودی بی کام سال اول۔

شاعر مشرق

رحمۃ اللہ علیہ

علامہ اقبالؒ "شاعر مشرق" بھی کہلاتے ہیں، اس کے وجہ ہیں ضرور جانتی چاہئے، انہوں نے اقوام مشرق کو بتایا کہ ان کو کس طرح "اقوام مغرب" سے مقابلہ کرنا چاہئے، مغرب نے چونکہ دنیا کے سامنے اپنی عقل و دانش کو کام میں لا کر وہ کارہائے نمایاں انجام دیئے کہ ساری دنیا انگشتہ بند اُن رہ گئی، لیکن انہ بے پناہ ترقیوں کے باوجود "انسانیت" جیسی بیش قیمت چیز اُن میں بتدریج ختم ہوتی چلی گئی، اور آج صرف برائے نام انسانیت کا دھندہ راپٹا جا رہا ہے۔

علامہ اقبالؒ کا دعویٰ یہ ہے کہ مغرب والوں کے پاس ترقی کی ہزاروں چیزیں موجود ہیں، مگر ان کے پاس آدمی کو "انسان" بنانے والی تہذیب نہیں ہے، آدمی کو "انسان" وہی تہذیب بنا سکتی ہے جو روحانیت کو تسلیم کرتی اور عمل کرتی ہے، لیکن مغربی تہذیب "روحانیت" کا سرے سے انکار کرتی ہے۔

"روحانیت" کا نظریہ یہ ہے کہ اولادِ آدمؑ دنیا میں آنے سے پہلے ایک اور عالم میں تھی اور موت کے بعد وہ پھر عالمِ برزخ میں جانے والی ہے اور پھر اسے ایک دن اپنے مالکِ حقیقی کے درپرو حاضر ہونا پڑے گا اور اپنے کئے کا حساب دینا ہوگا۔ اگر اُس نے اپنی دنیاوی زندگی مالکِ حقیقی کے احکام کے مطابق گزاری ہوگی تو اُسے حقیقی آرام و زندگی عطا کی جائے گی، اور وہ صحیح معنوں میں خوشی اور اطمینان کے مستحق ہوگی اس کے برعکس اگر اس نے اس کے برعکس احکامِ الہی سے ہٹ کر گزاری ہوگی تو دائمی عذاب میں مبتلا ہونا پڑے گا جس سے چھٹکارے کی کوئی صورت نہ ہوگی۔

یہ وہ روحانیت کا نظریہ ہے، جسے مشرق کے لوگ مانتے ہیں اور یہ سبق منجانب اللہ پیغمبروں کے ذریعہ پہنچایا گیا ہے جو "مذہب" کے نام سے موسوم ہے، جس سے اولادِ آدمؑ میں

میرزا جی تجمیل

متعلم فی لیسنہ سنی سال اول

اقبال کا نظریہ ادب ہے

محمد نور الدین - متعلم بی۔ ایس۔ سی۔ سال اول

جذبات اُبھرتے ہیں، ان کا اجتماع زندگی سے لقا نہیں ہوتا، غرض ان کا یہ اصول ہوتا ہے کہ ادب کو ادب کی خاطر ہونا چاہئے۔ جیسا کہ اقبالؒ نے کہا ہے۔
عشق و مستی کا خازن ہے تخیل اُن کا
اُن کے اندیشہ تاریکے میں قوموں کے خزان
موت کی نقش گری اُن کے صنم خانوں میں
زندگی ہے۔

چشم آدم سے چھپاتے ہیں مقاماتے بلند
کرتے ہیں رُوح کے خوابیدہ بدن کو بیدار
انسان اپنی زندگی میں غلامی کی زنجیروں کو توڑ
پھینکے، ایسا ولولہ پیدا کرے کہ کھوئی ہوئی خودی پیدا
ہو جائے۔ جو ادب خودی کی طرف آمادہ نہ کرے، وہ تو
زندگی کے لئے ہلاکت کا پیغام ہے، اقبالؒ کی شاعری
کی یہ شان ہے کہ اقبالؒ نے اپنی ذاتی جذبات کی نمائش
نہیں کی، بلکہ اُن کے کلام میں عالم انسانیت کے دلوں کے
نقوش نظر آتے ہیں۔

اقبالؒ نے سارے اجتماعی مسائل کو اپنی شاعری کا
موضوع بنایا۔ یہ تھے علامہ اقبالؒ کے نظریات جو اُن
کے کلام میں ملتے ہیں۔

علامہ اقبالؒ کے نظریہ ادب کو سمجھنے کیلئے
دوسرے شاعروں کے ادبی نظریات کو ماننا ضروری ہے
بعض ادیب ادب کو دل بہلانے، زندگی کو
کٹھن آزمائشوں، تکلیفوں سے بھاگ کر پناہ لینے،
حقیقت کو چھوڑ کر اپنے خیالات اور جذبات کی الگ
دنیا بنانے اور اپنے گرد و پیش سے بے تعلق ہو جانے کیلئے
طبع آزمائی کی ہے، یہی ہمارے بہت سے شاعروں
کا مشیوہ اور نظریہ رہا ہے، جیسا کہ خود علامہ اقبالؒ نے
فرمایا ہے۔

شاعر کی نوامردہ دافسردہ و بے ذوق
افکار میں سرمست، نہ خوابیدہ نہ بیدار
ہمارے یہاں ایسے ادیب و شاعر بھی ہیں، جو
بہت ہی حساس واقع ہوئے ہیں، وہ گرد و پیش کے
حالات اور واقعات کا اثر ضرور لیتے ہیں، مگر اُن کا
اظہار محض آہوں، آسوسوں اور دنیا کی نااہلیت پر
گریہ و زاری، کئی شکل اختیار کرتا ہے، زندگی کے تلخ
حقائق ضرور سامنے آتے ہیں، مگر اُن کا حل؟۔ اس کا
تو خیال تک نہیں آتا۔ اُن کا مقصد بھی زندگی کی
عملی کشمکش میں نظر نہیں آتا۔ نتیجہ یہ کہ شاعر کے ذاتی

ہندوستان میں اردو مستقبل

ایم۔ اجماعی

جن لوگوں کی بھی مادری زبان اردو ہے، وہ اپنے بچوں کو کانٹنٹے اور انگریزی اسکولوں میں داخلہ دلا کر مستقبل قریب میں اردو ختم کر دینا چاہتے ہیں ہم حکومت سے زیادہ اردو دانوں ہی سے سوال کرتے ہیں، کہ وہ کیوں غیر شعوری طور پر اپنے بچوں کو اردو سے نفرت کرنا سکھاتے ہیں۔ اگر اردو ہندوستان میں ترقی کرنا ہو تو ہمیں چاہئے کہ اپنے بچوں کو اردو پڑھائیں۔ بزرگوں اور دوستوں کو چاہئے کہ کم از کم اپنی آمدنی کا ایک فی صد حصہ اردو کتابوں اور رسالوں کی خریدی میں لگائیں۔ تب کہیں ہندوستان میں زبان اردو کا مستقبل روشن ہوگا۔

میاں مٹھو :- بیس آدمیوں میں ایک بے وقوف بھی ہوتا ہے جو اپنے منہ میاں مٹھو بتا ہے (ٹکسپٹر) ناکامی سے سبق :- اگر آپ کامیاب ہونا چاہتے ہیں تو ناکامی سے سبق حاصل کیجئے۔ (ڈاکٹر پنولین)

زبان کسی مذہب یا فرقہ کی پیداوار نہیں۔ زمانہ قدیم سے ہندوستان میں کئی زبانیں بولی جاتی ہیں، کسی بھی زبان کو ایک قوم یا گروہ سے منسوب کرنا نادافی ہے۔

ترکی زبان میں لفظ ”اردو“ کے معنی لشکر یا فوج کے ہیں، لشکر میں ہندو اور مسلم دونوں دوش بدوش چلتے رہے، مسلمانوں کی زبان فارسی و عربی تھی، اور ہندوؤں کی پر کرت اور کھڑی بولی۔ ان دونوں زبانوں کے میل ملاپ سے ایک نئی زبان نے جنم لیا۔ جس کا نام فوجی زبان یعنی ”اردو“ رکھا گیا۔

ہندوستان کی آزادی کے بعد سیاسی رہنماؤں نے اردو کو صرف مسلمانوں کی زبان قرار دیا۔ ہندوپاک کی تقسیم کو اردو کے سر باندھا گیا۔

ہم تعصب پسند رہنماؤں سے پوچھتے ہیں کہ اردو مسلمانوں کی زبان ہے تو یہ بنگلہ دیش کی زبان کیوں نہیں بنی، کیرلا اور مدراس کے مسلمانوں نے کیوں ملیالم و تمل کو اپنی مادری زبان بنایا۔

پیش کرتے ہیں، کہ یہ کالج کی تاریخ میں پہلا مجلہ ہے جو شائع ہوا ہے جس پر اردو دان طبقہ کی جانب سے خوشی کا اظہار ہو رہا ہے، پروفیسروں، دانشوروں، شاعروں اور ادیبوں کی جانب سے بھی مجلے پر بہتے خوشگوار قسم کے تبصرے ہو رہے ہیں، اس بہت افزائی کے لئے ہم ان کے ممنون ہیں۔

مینیپل کالج چکبالاپور کے ”بین کلیاتی اردو مباحثہ“ میں حصہ لے کر ”رولنگ ٹیلیڈ“ حاصل کرنے والے اقبال احمد بیگ متعلم بی۔ ایس۔ سی۔ سال سوم، اور ششی کمار اگر وال متعلم بی کام سال سوم ہیں۔
آخر میں، میں ان تمام حضرات کا بہت ہی ممنون ہوں، جو کسی نہ کسی اعتبار سے ہماری دستگیری فرماتے رہے،
ناشکر گزاری ہوگی اگر میں اپنے طالب علموں کا شکریہ نہ ادا کروں جن کی چہرہ مسلسل نے یہ رنگ دکھایا ہے۔ اس کے ساتھ ہی ساتھ میں کالج کے پرنسپل اور میا بھمنٹے کا بھی شکریہ گزار ہوں کہ ہمارے ہر اقدام پر ہماری بہتے افزائی فرمائی۔

تاثرات دل

ششی کیلیا

ششی کمار اگر وال متعلم بی کام سال سوم

ہمیشہ کام ہی میں خود کو میں مصروف رکھتا ہوں کبھی آرام کرتا ہوں، تو دھوا دھول دیتے ہیں

جہاں والو ابیہ دق کرتے ہو کیوں، ہولی کھلانے کو
بھلا کر دل کی ہولی، چین کیا آیا نہیں تم کو؟

سنا کر درد کا افسانہ، انہوں نے یوں فرمایا
”کہانی ہے یہ رومانٹک“ فقط دل کے گھمانے کو

جب شب غم میں کبھی تنہا رہتا ہوں میں
جام صحت کا تری اکشر پی کرتا ہوں میں

شذرہ:-
ناامیدی کی شاخ پر گہرا اس کا پھول نہیں کھل سکتا۔ اسی طرح جہاں بے گمانی جنم لے، وہاں
اعتبار باقی نہیں رہتا۔ (دنگ)

پیش لفظ

یہ بات ہم تمام اردو داں حضرات کے حق میں بہت ہی خوش آئند ہے کہ ہمارے کالج کے ذمہ داروں نے اپنے ساکھانہ محلے میں اردو زبان کے مضامین کو بھی شامل کر کے بڑی رواداری کا مظاہرہ کیا ہے۔ اس پر ہم اُن کے بہت شکر گزار ہیں۔ مستقبل میں بھی ہم توقع رکھتے ہیں کہ ہمارے کالج کے ذمہ دار حضرات اردو زبان اور اردو شعبہ سے متعلق نہ صرف ایسی ہی رواداری برقرار رکھیں گے، بلکہ اس زبان کو پوری طرح پھیلنے پھلنے کے لئے وہ سارے مواقع فراہم کریں گے جس سے شعبہ پوری طرح مستحکم ہو سکے گا۔

ہیں، وہ نہ صرف بہترین ہیں، بلکہ ہر اعتبار سے موٹی غلطیوں کا تعلق ہے، اصطلاح کو مزید دُعا دیا گیا ہے، اس لئے بات نئے لکھنے والوں کے حق میں جن حضرات کے مضامین اس ہرگز مایوس نہیں ہونا چاہئے۔

امسال کئی پروگرام ہوتے رہے جن میں

قابل ذکر وہ افتتاحی جلسہ ہے جس کی صدارت جناب شاستری صاحب صدر شعبہ حسابیات نے فرمائی۔

مہمان خصوصی کے طور پر عالیجناب مولانا میر جعفر علی صاحب پرنسپال اعلیٰ کالج تشریف لائے تھے، اس موقع پر شاہد مشرق علامہ اقبال پر مولانا میر جعفر علی صاحب نے بڑی ہی فکر انگیز تقریر فرمائی۔

(اسوسی ایشن کا دوسرا قابل ذکر کارنامہ اختتامی جلسہ ہے جس میں ماہنامہ "نشر" کے مدیر اعلیٰ

عالیجناب رضا خیری بندہ نوازی صاحب مقرر کی حیثیت سے تشریف لائے تھے، ہمارے کالج کے پرنسپال جناب فادر آگسٹن جوزف نے صدارت کی۔ مہمان خصوصی کے طور پر عالیجناب پروفیسر الین ایم۔ عبدالحمید صاحب سابق ڈائریکٹر آف کالجیٹ ایجوکیشن آف کرناٹک "تشریف فرما تھے، موصوف نے موجودہ حالات میں اردو زبان و

ادب کی اہمیت پر بڑی بے باکی سے روشنی ڈالی، تقریر کو سامعین نے بہت سراہا، جلسہ کے اختتام پر اسوسی ایشن کی جانب سے شائع کردہ مجلہ "نغمہ" کا رسم اجراء مہمان خصوصی کے ہاتھوں عمل میں آیا۔ اس بات کو بھی ہم فخر کے ساتھ

URDU SECTION

EDITOR: **ZAKIR HUSSEN** M. A.

INDEX TO ADVERTISERS

	Page		Page
Annayappa V. & Co.	12	Nagaraj G. V. & Co.	6
Apco Blocks	1	Nanking Restuarant	10
Aridra Agencies	14	Navakarnataka Publications Pvt. Ltd.	6
Bharani Industries	21	P. N. B. Exports	16
Century Chit Funds Pvt. Ltd.	7	Rajatha Mahal Jewellers	16
Dutta Scientific Works	22	S. L. S. Book House	10
Ekoram & Co.	4	Sangam Enterprises	8
Fazals	12	Sangeet Combines	18
Galaxy Theatre	11	Seven Hills	20
Gokul's	14	Sri Rajalakshmi Industrial Agency	4
Gurusiddappa C Sons	18	Sri Textiles	10
Indian Aluminium Co. Ltd.	3	Sreenivasa Silk Emporium	10
Indian Chemical Associates	2	State Bank of Travancore	20
Karnataka Oxygen Ltd.	16	Sony's Trimlines	6
Kesar Auto & Tyre Centre	6	South Indian Bank Limited	Cover iii
Kohinoor Rolling Shutters	7	The Andhra Bank	15
Men's Paradise	17	The Federal Bank Limited	19
Mohan Brothers	2	The Star Aluminium Works	5
Mysore Rolling Mills	9	Uma Photo Studio	21
Mysore Breweries Limited	21	Victory Shine	18
Mysodet Private Limited	22	Vijaya Bank Limited.	13
		Venus Silk House	8

**"We thank all our advertisers
for their kind patronage and
co-operation"**

—Editorial Board

Build the Modern Way with

APCO BLOCKS

A BOON TO BUILDERS

CUTS

Cost 30%

Cement 75%

Labour 50%

Time 70%

Deadload 50%

Saves on Plinth by 10%

& ADDS Strength by 50%

Off Your Buildings

BUILD OVERNIGHT WITH APCO

**Mfrs : Concrete Blocks and Allied Products,
7th Mile Kanakapura Road**

BANGALORE-560 062

Phone : Factory : 40758

Sales Office Cum

Res : 55910

Grams : IBEX

Tel : (O) 53555
(F) WFD 13

with best compliments from

Indian Chemical Associates

26, St. Mark's Road,
BANGALORE-560 001

With best compliments from

Mohan Brothers

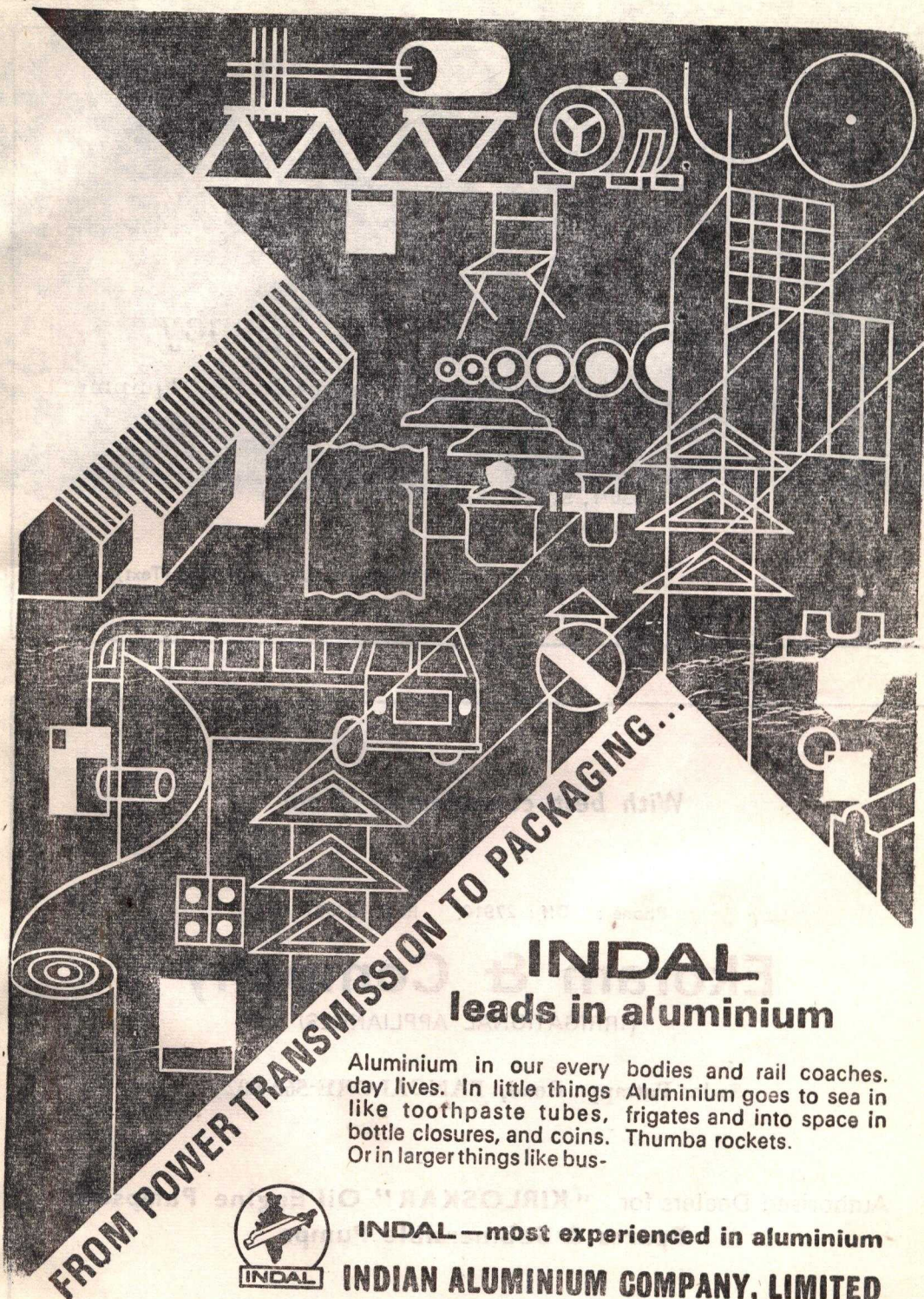
9/5, Richmond Road, BANGALORE-560 025

Phone : 56790

Grams : STANDFAST

Distributors for

SPENCER'S SODAS, LEMONADE & FRUIT SIPS

FROM POWER TRANSMISSION TO PACKAGING...

INDAL

leads in aluminium

Aluminium in our every day lives. In little things like toothpaste tubes, bottle closures, and coins. Or in larger things like bus-bodies and rail coaches. Aluminium goes to sea in frigates and into space in Thumba rockets.

 INDAL — most experienced in aluminium

INDIAN ALUMINIUM COMPANY, LIMITED

With best compliments from :

Phone : 29955, 26877

Sri Rajalakshmi Industrial Agency

Suppliers of Commercial Kitchen Equipment,
Mill Stores & Machinery.

30/1, S. J. P. Road, P.B. No. 6690
BANGALORE-560 002

Managing Partner : M. S. SATYANARAYAN B.Sc (Text)]

With best compliments from

Phone : Off : 27910, Resi : 62007

Ekoram & Company

(IRRIGATIONAL APPLIANCES)

Sadar Patrappa Road, **BANGALORE-560 002**

Authorised Dealers for **"KIRLOSKAR" Oil Engine Pumpsets**
Spares & Submersible Pumps

Grams : 'KIRTI'

Phones : 23417, 23174

With best compliments from

The Star Aluminium Works

C-50, Industrial Estate, Yadavgi
MYSORE-570 002

Manufacturers of

"STAR BRAND"

Aluminium utensils, Kitchenwares, etc.

With best compliments of:

Telephone : 69120, 69869

KESAR AUTO & TYRE CENTRE

81, J. C. W. Road, Bangalore-560 002

Dealers in Automobile
Spares Exide Batteries,
Tyres and Tubes for all
makes of Cars, Trucks,
Tractors and A. D. Vehi-
cles.

With best compliments from

SONY'S TRIMLINES

Unity Shopping Arcade

BANGALORE-560 002

With best compliments from

G. V. NAGARAJ & CO.

Mundy-Merchants & Commission Agents

31/1, 3rd Main Road, New Tharagupet

BANGALORE-560 002

K.S.T. No. 00700927

C.S.T. No. 00750920

F.G.L. No. (W) 2/72

With best compliments from

Navakarnataka Publications Pvt. Ltd.

Importers & Distributors for Soviet Books & Periodicals

B. R. C. COMPLEX, S. C. ROAD, BANGALORE-560 009

Phone : 73810

SHOWROOM :

Majestic Circle, BANGALORE-560 009
Phone : 79277

BRANCH :

K. S. R. Road, MANGALORE-575 001
S. K. District

With the best compliments from

CENTURY CHIT FUNDS PVT. LTD.

**Regd Office : 7-8, 1st Floor Unity Buildings
77/1, J. C. Road, BANGALORE-560 002**

Phone : 60361 Estd. 1970

**CROWN YOUR
OPENING CEREMONY
WITH**

KOHINOOR Rolling Shutters

**For
LIFE TIME SECURITY & SERVICE**

Contact

**Kohinoor Rolling Shutters & Engineering
Works Pvt. Ltd.**

Regd Office

**53, Subedar Chatram Road
BANGALORE-560 009**

Phone : 24352

Factory

**B-79, Industrial Estate, Rajajinagar
BANGALORE-560 010**

Phone : 81547

With best compliments from :

Sangam Enterprises

14/1 J. C. Road, BANGALORE-560 002

Telephone No: 60726
60259

Gram: KESOPHANE
Telex : 043 285

Agents for

THE GWALIOR RAYON SILK MFG (Wvg) CO. LTD.
Birlanagar, GWALIOR

For Fents Rags & Cut pieces

INDIA LINOLEUMS LTD.
CALCUTTA

For Linoleum Flooring and Cino Tiles

With the best compliments from

Phone : 70907 Res : 76137

VENUS SILK HOUSE

(House for Quality Suitings & Shirtings)

VENUS TEXTILES

(Show Room for Fancy, Voiles & Handloom Sarees)

VENUS SILKS & SAREES

**(Show Room for Banaras, Dharmavaram, Kancheepuram &
Printed Silk Sarees)**

Balepet, BANGALORE-560 053

with

best

wishes

from

Mysore Rolling Mills

94, 3rd Cross, Gandhinagar,
Bangalore

WITH

Phone : 54301

BEST COMPLIMENTS

FROM

M/s. Nanking Restaurant

3, Grant Road, BANGALORE-560 001

With best compliments from

PHONE : 24533

VISIT

SREENIVASA SILK EMPORIUM

2, Gupta Market, Kempegowda Road, BANGALORE-9

For Silk & Silk Sarees, Dharmavaram, Kancheepuram,
Arni, Banaras & Fancy Pure Silk Printed Sarees

For Quality SAREES

Phone : 70966, 76479

VISIT SRI TEXTILES Chickpet, BANGALORE-53

Newly Opened Show Room for SUITINGS & SHIRTINGS

VISIT

Phone : 72405

SRI TEXTORIUM Balepet, BANGALORE-53

Available at Fair and Fixed Prices

With best compliments from

SLS BOOK HOUSE

WILSON GARDEN,

BANGALORE - 560027

A touch of elegance—Only Gokals can give.

Prestigious selections from

- KANJEEVARAM
- POCHAMPALLI
- BANARAS
- DHIRMAVARAM &
- PRINTED SILKS

GOKALS

Santosh Complex
Kempegowda Circle
BANGALORE-560 009

**ARIDRA
AGENCIES**

Phone: 74875

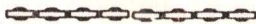
Distributors

**MAHLE, GOETZE & SUKO
PRODUCTS**
(Tractors & Industrial Engines)

D-2, 1st Floor, Unity Buildings
BANGALORE-560 002

With best compliments

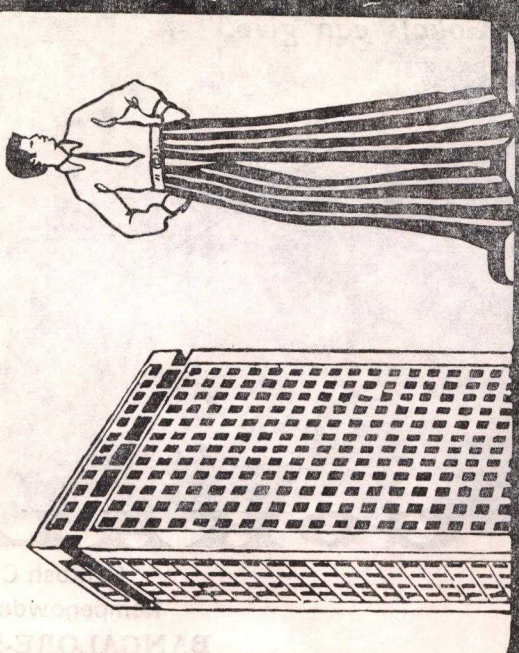
from

V. Annaiyappa & Co.

65, Silver Jubilee Park Road
BANGALORE-560 002

Grams : V A C O Phone : 7 2 5 2 9

SUITINGS **Raymond's DIGJAM**
dinesh OCM

THE UNRIVALLED SUITINGS THAT TAKE YOU TO
DIZZY HEIGHTS

FAZALS THE EXCLUSIVE CLOTHIERS
& PERFECT TAILORS

No. 35, FIRST FLOOR, PUBLIC UTILITY BUILDINGS
M. G. ROAD, BANGALORE-560001

*No more headaches over choosing the
right gift!*

VIJAYA BANK GIFT CHEQUES

make an ideal gift for any occasion

Available in 4 denominations of

Rs. 11, Rs. 25, Rs. 51, and Rs. 101/-to suit your
budget.

Just step into any one of our branches and ask for a
'VIJAYA BANK GIFT CHEQUE'

We have over 500 branches in the country

VIJAYA BANK LIMITED

Registered Office
Light House Hill Road
MANGALORE-575 003

Administrative Office
2, Residency Road
BANGALORE-560 025

Chairman:
M. SUNDER RAM SHETTY

With the best compliments from

GALAXY THEATRE

*where there's always
a good show*

Now Showing to Packed Houses

"THE EXORCIST"

The Super Movie of the year!

The Andhra Bank Ltd.

Kalpataruvu Deposit

**A UNIQUE SCHEME
TO MULTIPLY YOUR SAVINGS**

UPTO 20 TIMES

An ideal scheme to save for specific purposes such as :

- * DAUGHTER'S WEDDING
- * HOUSE BUILDING
- * CHILDREN'S HIGHER EDUCATION

Join our Scheme and see how your Money multiplies with the

Invest	Receive	In months
Rs.	Rs.	
4,999.39	1,00,000	361
8,294.07	1,00,000	300
13,646.27	1,00,000	240
36,941.00	1,00,000	120

THE ANDHRA BANK LTD.

Central Office : HYDERABAD

Chairman:

O. SWAMINATHA REDDY

With best compliments from

Karnataka Oxygen Ltd.

Whitefield Road, Mahadevapura P.O.
BANGALORE-560 048

A JOINT SECTOR PROJECT OF KSII & DC

Manufacturers of: Industrial Oxygen, Medical Oxygen, Dissolved
Acetylene, Nitrogen, Dry Air
Also distributors of argon and Hydrogen gases

With best compliments from

P. N. B. EXPORTS

K. G. Halli, BANGALORE-45

Phone : Shop 72098 Resi 63463

Rajatha Mahal Jewellers

Avenue Road, BANGALORE-560 002

Prop. **Kaparti Vishwanathiah Setty & Sons**

With best compliments from:

MEN'S PARADISE

An Exclusive Show Room for

Choicest Selections in

SUITINGS SHIRTINGS

OF ALL REPUTED MILLS

AND

A VARIETY OF HOSIERY OUTFITS

Below Abhinay Theatre

Tallam's Shopping Arcade

B.V.K. Iyengar Road

BANGALORE-560 009

Phone : 28858

With best compliments from:

Sangeet Combines

Dealers in Ferrous & Non-Ferrous Scrap

54/29, 4th Cross
Lalbagh Road
BANGALORE-560 027

For Prompt and Dependable "TEMPO" Service

Contact :

VICTORY SHINE TRANSPORT

Prop. V. I. CYRIAC B. Com.,

67, Mission Road
BANGALORE-560 027

Dial : Office 27764
Res. 55341

Grams : "GURUSONS"

Phones : 68301, 68311

With best compliments from

C. GURUSIDDAPPA SONS

**2, III Main Road, New Taragupet
BANGALORE-2**

Prop: KARNATAKA FERTILISERS

The Federal Bank Limited

(Regd. Office : Alwaye, Kerala)

Deposits are safe in all banks. But service is our Speciality.

Yes, our personnel have a feeling for subtleties of service. Un-compromising quality of service is our tradition.

Turn your dreams into reality. We have many novel schemes of investments to suit your pocket and purpose.

Here are some of our popular schemes

Cash Fountain—an eternal source of income.

Marriage Endowment Fund—for the marriage of your daughter.

Education Trust Fund—for the education of your children.

Federal Savings Fund—a reinvestment of your interest.

Akshai Nidhi—a unique scheme to try your luck too in addition to the other benefits.

And we have many more of them

We have a network of 234 Branches spread all over the Nation and Correspondents throughout the world.

Our International Banking Department is well equipped to deal your foreign exchange problems. Entrust it to us and feel free.

BANK WITH US AND FEEL THE DIFFERENCE

Our Bangalore Offices

136, Residency Road
Bangalore-560 025

Telephone: 54359
Telex: FEDERAL BG-302

No. 11, First Cross
Bangalore-560 009

Telephone: 73222 & 74362

With best compliments from

SEVEN HILLS

Bhadravati Building, 812, J. C. Road, BANGALORE-560 002

Grams: SEVEN HILLS

Phone: 61747 p.p.

Distributors for Karnataka State
AMERICAN UNIVERSAL ELECTRIC (INDIA) LTD.
(Cool Home Fans and Air Cooler etc.)

SONODYNE ELECTRONICS CO. (PVT.) LTD.
(Stereo-System)

Televista Calculators

PAROS ELECTRONICS (PVT.) LTD.

CHALLENGE Steel Folding Furniture, N.A.S.C. Steel Furniture

J. J. FOAM Mattresses & Pillows

SUPER FOAM (PVT.) LTD., MADRAS
N.A.S.C. Pesticides

STATE BANK OF TRAVANCORE

(Associate of the State Bank of India)

Head Office

TRIVANDRUM

For All Your Banking Facilities

Please avail of the services

of

The "STATE BANK OF TRAVANCORE"

Financial Assistance on Liberal Terms

to

Farmers, Small Industrialists, Exporters, Artisans, Professionals and the
Self-employed persons with viable schemes. Yet another innovative scheme of
ours is

Educational Loans to indigent students for prosecuting Higher Education
in Professional Disciplines

Also various Deposit Schemes on Attractive Terms are available

With best compliments from

Mysore Breweries Limited

Jalahalli Camp Road, Yeswanthpur

BANGALORE-560022

Manufacturers of: PALS & MBL Lager Beer (With the Technical Assistace of M/s Cerekem, Denmark) Emerald Lager Beer, Seven Stars Super Strong Lager Beer and Metro Lager Beer

VISIT

Bharani Industries

Manufacturers and Designers of Lamps & Shades

69, Dispensary Road, Bangalore-560 001

Phone: 54148

Visit

Uma Photo Studio

11th Cross, W. Garden
BANGALORE-560 027

Prop : J. DEVRAJ

AND See "How Beautiful Thou Art!"

With best compliments from

DUTTA SCIENTIFIC WORKS (MADRAS)

**Manufacturers and Suppliers of
Laboratory Equipments, Glassware and Chemicals**

**38, Prithvi Buildings (Behind Bank of Baroda), Kempegowda Road
BANGALORE-560 009**

Phone : **28019**

**Head Office : 40, Hunters Road, Vepery
MADRAS-600 007**

Phone : **666152**

Telephone : 577455/577456

Grams : TEMEXOL

Telex : BG.458

With best compliments from

Mysodet Private Limited **PEST CONTROL OPERATORS & EXPORT AGENTS**

**16/1, Residency Road
BANGALORE-560 025**

(Branches : ALL OVER INDIA)

Associates

ALCAST PRIVATE LIMITED, BALAJI INDUSTRIES, BANGALORE TOOL WORKS PRIVATE LIMITED,
BANGALORE CABLES PRIVATE LIMITED, BILL & MARINE PRODUCTS (EXPORTS) PRIVATE LIMITED,
INDIAN CHEMICAL ASSOCIATES, INDIAN SHIPPING AGENCIES PRIVATE LIMITED, INDIAN REMEDIES
PRIVATE LIMITED